Nr. 231. Środa, 11. Października 1905. Rok 95.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5. po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 12. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników **St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty
Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1. stycznia do końca czerwca lub od 1. lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik" prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 7 października b. r. do l. 145.994 o rozporządzeniu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 5 października b. r. l. 45.025, normującem aż do odwołania przywóz zwierząt i mięsa z krajów korony węgierskiej do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, — zamieszczone jest w „dzienniku urzędowym" dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej.*

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 10 października.

Krajowe opłaty szynkarskie i opłata konsumcyjna od piwa.

(K) Nad wszystkiemi sprawozdaniami Wydziału krajowego góruje przedłożenie Wydziału krajowego wniesione dziś w Sejmie, a tyczące się zaprowadzenia krajowych opłat szynkarskich i podwyższenia opłaty konsumcyjnej od piwa. Wniesiony przez Wydział krajowy projekt ustawy, ułożony w porozumieniu z Rządem, ma na celu zapewnić krajowi na przyszłość bardzo znaczny przyrost dochodów, które wzmocnią podwaliny krajowej gospodarki finansowej. Dla kraju naszego jestto pierwszorzędnej wagi, gdyż chodzi tutaj o sanacyę finansów krajowych i przywrócenie równowagi budżetowej.

W sprawozdaniu Wydziału krajowego podniesiono na wstępie, że stosując się do polecenia Sejmu, Wydział krajowy wdrożył rokowania z Rządem, celem zapewnienia skarbowi krajowemu po r. 1910 dochodu, płynącego dziś z prawa propinacyi.

Punkt wyjścia tych rokowań stanowił nieunikniony wzrost wydatków funduszu krajowego, wzmagający się mimo nader przezornego budżetowania od 7 lat o przeciętnie 1·5 miliona rocznie, a dalej wykazanie, że wzrost ten w najbliższych latach nietylko nie może zmaleć, ale się musi zwiększyć, jeżeli kraj ma spełnić te wszystkie zadania, jakie już spełnić był powinien, a których dotąd spełnić nie mógł jedynie z braku odpowiednich środków.

Rezultatem rokowań, prowadzonych ustnie i pisemnie w ciągłem porozumieniu z P. Namiestnikiem, było oświadczenie Rządu, złożone w piśmie z drugiej połowy sierpnia b. r., w którem c. k. Rząd skłania się do zapewnienia funduszowi krajowemu dochodu z propinacyi pochodzącego przez przyznanie mu prawa poboru krajowych opłat szynkarskich, przewidzianego § 46 ustawy krajowej o zniesieniu prawa propinacyi z dnia 22 kwietnia 1889.

Na podstawie mozolnych obliczeń, prowadzonych z pospiechem ze względu na krótki przeciąg czasu, dzielący tę porę od dnia zebrania się Sejmu, doszedł Wydział krajowy do przekonania, że zaprowadzenie opłat szynkarskich, choćby możliwie wysokich, zapewni tylko część dochodów, jakie prawo propinacyi niesie, że zatem tą drogą nigdy się nie osiągnie pełnego dochodu, jaki z tego źródła miećby można, a nadto, że przez zaprowadzenie samych tylko opłat nie osiągnie się głównego celu akcyi t. j. zabezpieczenia funduszowi krajowemu na szereg następnych lat takich dochodów, któreby nie zmuszały do podwyższania dodatków, lub do zaciągania pożyczek, lub wreszcie do zamykania budżetu niedoborem.

Wydział krajowy uznał, że środkiem prowadzącym do tego celu byłoby obok zaprowadzenia opłat szynkarskich na rzecz kraju, podwyższenie pobieranej dziś opłaty konsumcyjnej od piwa, i takie też żądanie w obec Rządu postawił, określając przy tem, że wedle ściśle przeprowadzonego przezeń rachunku, *minimum* podwyższenia wynosić powinno 6 koron 30 hal., to znaczy, że w miejsce obecnie pobieranej opłaty po 1 koronie 70 hal. z hektolitra należałoby pobierać po 8 koron.

Pragnąc usilnie sprawę całą przed zebraniem się Sejmu stanowczo załatwić, zaproponował zarazem Wydział krajowy, aby Rząd przez wzgląd na krótki termin zwołał konferencyę do Wiednia, na której możnaby było rzecz całą ponownie omówić, różnice zapatrywań wyrównać i do definitywnego rezultatu dojść.

Przychylając się do tej propozycyi, zwołał JE. P. Minister skarbu konferencyę w tej sprawie na 12 września b. r., w której imieniem Wydziału krajowego uczestniczył JE. P. Marszałek krajowy. Po dwudniowych rozprawach nastąpiło zupełne porozumienie we wszystkich punktach, a wynikiem tego porozumienia jest projekt ustawy, który Wydział krajowy Sejmowi do uchwały przedkłada.

Zasadnicze postanowienia tego projektu obejmują:

1. Postanowienie, przedłużające moc obowiązującą ustawy o poborze opłaty od piwa do 31 grudnia 1920, a nadto uprawniające do poboru tej opłaty z chwilą zgaśnięcia prawa propinacyi, t. j. począwszy od 1 stycznia 1911 w wysokości 8 koron z hektolitra z tem jednakowoż ograniczeniem, że opłata od piwa, skonsumowanego w obrębie Lwowa i Krakowa, ma pozostać niezmienioną t. j. wynosić nadal 1 kor. 70 hal. z hektolitra.

Wydział krajowy zwraca przy tej sposobności uwagę, że moc obowiązująca obecnej ustawy o poborze opłaty piwnej gaśnie już 31 grudnia 1909, a więc na rok przed wygaśnięciem prawa propinacyi, że tedy projektowaną ustawą przedłużono jej czas trwania najpierw o rok przy zatrzymaniu dotychczasowej stopy, a następnie na lat 10 przy podwyższeniu stopy z 1 kor. 70 hal. na 8 koron. Jednakowoż we Lwowie i Krakowie stopa opłaty od piwa, w tych miastach skonsumowanego, pozostanie i po roku 1910 niezmienioną, wynosić będzie zatem jak dotąd 1 kor. 70 hal. z hektolitra.

Wydział krajowy uważał ten wyjątek za słuszny i za konieczny, mając na uwadze najpierw ten wzgląd, że już obecnie w tych dwóch miastach, jako zamkniętych, piwo jest dość znacznie obciążone, że zatem przez dodatkowe obciążenie go po roku 1910 sześciu koron i 30 hal. stałoby się, iż, gdy w całym kraju wskutek zniesienia znacznego ciężaru propinacyjnego i zastąpienia go tylko zwiększoną opłatą krajową o 6 koron 30 hal., piwo byłoby stosunkowo niezbyt znacznie obciążone, we Lwowie i w Krakowie ciężar ten wyraziłby się prawie 17 kor. z hektolitra, a tem samem odbiłby się zbyt dotkliwie na konsumcyi. Powtóre kierował Wydziałem krajowym także wzgląd na potrzeby tych stołecznych miast, a tem samem na konieczność pozostawienia im tego źródła dochodu bez znacznego obciążenia, o ileby uznały, że mogą stąd zaczerpnąć przez odpowiednie podwyższenie opłaty komunalnej.

Co do efektu finasowego, jaki ta opłata w przyszłości dać może, to przedstawia on się w przybliżeniu następująco:

Wedle dat, zamieszczonych w przedłożonym Sejmowi sprawozdaniu o poborze opłaty od piwa w r. 1904, wymierzono w tym roku opłatę od okrągło 1,170.000 hl., to znaczy, że tyle piwa po uwzględnieniu już 8 prc. na zanik, przyznanych ustawowo browarom od produkcyi, skonsumowano w Galicyi, a z tego okrągło 150.000 hl. we Lwowie i Krakowie. Biorąc te same cyfry za podstawę obrachunku w r. 1911, otrzymamy, że zwiększony dochód z tej opłaty ponad dzisiejszy stan wyniesie (1.170.000 — 150.000) × 6·30 = 1,020.000 × 6·30 = 6,426.000 kor. Projekt ustawy zawiera jednak postanowienie co do ewentualnego zniżenia tej opłaty. Ma ono nastąpić, gdy cały dochód z tego

---

89

MAJOTA.

W POGONI.

CZĘŚĆ TRZECIA.

I.

(Ciąg dalszy).

— Niepotrzebnie się ciocia rozgorycza — wtrąca pani Zofia. — Jestem pewna, że Adaś....

— Już proszę cię, ja go chyba znam lepiej i wiem, jak co sobie tłómaczyć. Pozwól-że mi dokończyć ten list.

„Sirmione jest przecudne. Niewypowiedzianie nastrojowe; a takimi prostymi środkami nastrojowe: Szare skały; szara zieleń oliwek; szare osypiska zdziczałego gruntu — nic więcej. — Dzień cały błąkać się można i błąkać, i nic innego nie widzieć.... Skały i oliwki! Oliwki i skały — a każde drzewo inaczej skręcone, każdy cypel innym kształtem bodzie przestwór; w dole zaś — kameleon jezior: Garda"!

„Jakaś dziwna, krzepiąca moc bije od tego wszystkiego. Czuję się też tak dobrze ze zdrowiem, jak od roku nie byłem. Jeżeli rzeczy pójdą tak, jak.... nie śmiem się spodziewać, wypadnie mi zapewne pojechać dalej.... sam jeszcze nie wiem dokładnie gdzie; w przeciwnym razie wrócę do Warszawy....

„Zatem — oby nie do prędkiego widzenia tym razem"...,

„Serdecznie i z uszanowaniem całuję rączki drogiej Mamy".

„Kochający syn".

„Adam".

Pani Oldaniecka składa starannie list i wsuwa do koperty; otwiera szufladę biurka, w której poukładane w paczki, z poprzypinanemi do owiązujących je wstążek kartkami leżą listy syna i włożywszy list w paczkę, opatrzoną datą bieżącego roku, wraca na swoje miejsce.

— Otóż, widzisz. Masz go w tem całego. Żeby choć słowo zainteresowania się matką: czy zdrowa, czy jej czego nie potrzeba, czy wogóle żyje? Nic. I to już tak trwa od roku. Ja tu ciągle sama; a on w rozjazdach po Europie, które przecież nie mają żadnego sensu. Nawet w święta Bożego Narodzenia, pierwsze święta po tem nieszczęściu, byłam jak palec.

— Ja pisałam do ciotki — wtrąca pani Mrońska — prosiłam do nas bardzo serdecznie. Sanna była doskonała, i tych kilka wiorst od kolei....

— Bardzo ci byłam wdzięczna, moja Zosiu, ale ja należę do rzędu tych, którzy, gdy nie mogą takich rodzinnych świąt spędzić z najbliższymi — skoro ich mają — wolą nie być nigdzie. Swoją drogą miałam bardzo za złe Adasiowi, że na trzy dni przed wigilią wyjechał, już nie pamiętam, do Pesztu czy gdzie, dlatego, że mu agent-wydrwigrosz jakąś brednię zatelegrafował.

Przez pewną chwilę porządkuje znów kartki, jakby się wahała z wypowiedzeniem jakiejś myśli; wreszcie mówi dalej:

— A jakie to bajońskie sumy pochłonęło już i pochłania ciągle!... Oczywiście, Adaś może robić z majątkiem, co mu się podoba. Nie ja mu go dałam — chociaż, gdyby nie mój takt w postępowaniu z rodziną mego męża i to staranne wychowanie Adasia, na które wszyscy patrzyli, zasady, które w niego wpajałam, to kto wie, czy stryj byłby go uczynił swoim spadkobiercą. Mniejsza z tem. Powtarzam, Adaś może robić, co mu się podoba, ale ja nie byłabym matką, żebym patrzyła obojętnie, jak go w najbezczelniejszy sposób wyzyskują i jak on się na to łapie. Zawsze był niepraktyczny, ale teraz!... Kto się już nie podejmował dostarczyć mu „pewnych wiadomości" o tej biedaczce.... skoro się dowiedziano, że on jej szuka i taką wysoką nagrodę za znalezienie, choćby tylko śladu o niej, wyznaczył!... Gdzie jej nie widziano!... Niema chyba takiego miasteczka w Królestwie, że nie wspomnę już o zagranicy, takiego miasteczka, w któremby się nie pojawiła taka właśnie pani, kropla w kroplę do rysopisu podobna, nikomu nie znana.... oczywiście ona! Co za indywidua z pod ciemnej gwiazdy kolportowały mu te bajki! I on wszędzie jeździł; wszystkim napychał kieszenie... A jak się obraził, gdy mając przecież tylko jego dobro na względzie, pozwoliłam sobie zrobić mu kiedyś uwagę. „Choćbym wszystko miał stracić, jeszcze o żebranym chlebie szukać jej będę". Tak mi powiedział. Od tej pory milczę. Owszem, niech się zrujnuje; stara matka także w razie czego będzie mogła pójść pod kościół.

Pani Mrońska nie jest w stanie powstrzymać się i parska śmiechem:

— Ciociu kochana! Cóż za nieprawdopodobna ostateczność!

— A cóż! Jeżeli tak dalej pójdzie.... Słyszałaś sama przed chwilą, że znów się gdzieś na koniec świata wybiera.... I po co? pytam. Po co?... Toć w najlepszym razie poszukiwania jego mogą odnieść tylko ten skutek, że będzie miał dowód na to, co dziś już wie bez dowodów.

Oczy pani Mrońskiej zachodzą lekką mgłą.

— A gdyby — mówi w zamyśleniu — jednak....

— Odnalazł ją żywą? — kończy pani Oldaniecka. — To jest zupełnie wyłączone. W to on sam chyba ani na jedną chwilę nie wierzy.... Ach! mój Boże! Tem się niema co łudzić. Ja, moja Zosiu, należę do rzędu tych, którzy nie przez pół robić nie lubią. Więc kiedy raz o tem zaczęłam, mówię wyczerpująco. Proszę cię tylko, aby to wszystko pomiędzy nami pozostało.

— Ależ, ciociu!...

— Dobrze, moja droga. Wszak już powiedziałam, że ufam twojej dyskrecyi; ale ostrożność nigdy nie zawadzi. Otóż moje przekonanie jest takie: Przypuszczając w najlepszym razie, że żaden wypadek, żadne nieszczęście nie przytrafiło się tej biedaczce, że z jakichś niewytłómaczonych powodów gdzieś się ukrywa, to aby żyć, trzeba przedewszystkiem mieć z czego. A ona wyjeżdżając z Warszawy, miała całego majątku sześćset rubli. To wiem, bo mi sama mówiła, że ma tyle od męża na Meran. Kosztowności żadnych nie zabrała, prócz zegarka. Więc jakże? Przez czternaście miesięcy jeździ i żyje gdzieś za sześćset rubli? Aliścia radząca sobie więcej niż przez rok z sześciuset rublami? Chciałabym to widzieć. Nie; to niema najmniejszego sensu! To jest tylko niepotrzebne rozmazywanie skandalu! Gdyby Adaś chciał się pogodzić z rolą wdowca, osiadł spokojnie w Warszawie i zajął się czem pożytecznem, to i ludzie zapomnieliby o tem. A tak, tem swojem szukaniem, tem poruszaniem nieba i ziemi dolewa tylko oliwy do ognia.

(Ciąg dalszy nastąpi).

źródła, t. j. licząc po 8 koron z hektolitra przyniesie 10 milionów koron rocznie. Wedle powyższego obliczenia, dochód ten wyniesie w r. 1911 z podwyższenia 6,426.000 koron a z zatrzymanej stopy 1 kor. 70 hal. okrągło 2,000.000 koron, razem 8,426.000 koron.

Będzie zatem dochód ten mógł, wedle dosłownego brzmienia ustawy, wzmagać się jeszcze aż do kwoty 1,600.000 koron, nimby miała nastąpić redukcya stopy, czyli wyrażając to ilością konsumcyi, musiałaby konsumcya wzróść o przeszło 200.000 hl.

Wydział krajowy proponując podwyższenie opłaty od piwa do 8 kor., brał pod rozwagę, czy i o ile podwyższenie to nie wpłynie ujemnie na rozwój przemysłu browarnianego w kraju. Mając jednak na uwadze z jednej strony, że projektowana ustawa wejdzie w życie dopiero po wygaśnięciu prawa propinacyi a z drugiej strony bardzo niskie wymiary, oznaczone dla piwa w taryfie, na podstawie których będą wymierzane opłaty szynkarskie, sądził Wydział krajowy, że po roku 1910 będzie piwo w wyszynku mniej obciążone, niż jest dzisiaj, że tem samem proponowana ustawa w porównaniu do stanu dzisiejszego umożliwi niewątpliwie wzrost konsumcyi piwa i wcale nie wpłynie ujemnie na rozwój przemysłu browarnianego w kraju.

2. Drugie zasadnicze postanowienie dotyczy zaprowadzenia na rzecz funduszu krajowego opłat szynkarskich z chwilą wygaśnięcia prawa propinacyi. Opłaty te będą pobierane w całym kraju, z wyjątkiem Lwowa i Krakowa, do których to miast nie stosowała się ustawa propinacyjna z 30 grudnia 1875 Dz u. kr. nr. 55 ex 1877.

Dochód z tych opłat przynieść musi rocznie najmniej 7,000.000 koron.

Według projektu ustawy opłata szynkarska wynosić ma: 1. Dla pędzonych płynów wyskokowych od hektolitra czystego alkoholu w nich zawartego: a) w wyszynku od 30 do 90 koron, b) w drobnej sprzedaży od 20 do 60 kor., c) w handlu detalicznym od 12 do 36 koron. 2. Dla wina, pół wina, sztucznego wina, wina owocowego, moszczu owocowego, miodu i napojów miodowych od hektolitra: a) w wyszynku od 5 do 15 kor., b) w drobnej sprzedaży od 3 do 9 kor., c) w handlu detalicznym od 2 do 6 kor. 3. Dla piwa od hektolitra: a) w wyszynku od 40 do 80 hal., b) w handlu detalicznym od 20 do 40 hal

3. Ostatnie zasadnicze postanowienie stanowi, że fundusz krajowy z opłat uzyskanych z tych dwóch źródeł wydzielać będzie corocznie po ustaniu prawa propinacyi 1½ miliona koron i rozdzielać je między 37 miast, wykonujących na swych obszarach wyłączne prawo propinacyi do roku 1910, wedle klucza, który Sejm osobną ustawą ustanowi.

Miasta te mają obecnie z propinacyi i z opłat komunalnych rocznie 3,804.734 K. Wobec tego, że tylko niektóre miasta oddzielnie budżetują dochód z propinacyi, a oddzielnie z opłat, przeważna zaś część i w budżetach i w zamknięciach wykazuje dochód z obu tych źródeł sumarycznie, nie da się dokładnie oznaczyć, jaki jest wogóle stosunek między dochodem z prawa propinacyi, a dochodem z opłat komunalnych.

Chcąc mieć jednak jakąś podstawę do przedstawienia Sejmowi wniosków, przyjął Wydział krajowy, że połowa t. j. 1,902·367 koron przypada na dochód z propinacyi, a druga połowa tworzy dochód z opłat komunalnych, z całą świadomością, że ten cyfrowy stosunek tak w całości, a w szczególności w pojedynczych gminach może nie odpowiadać rzeczywistości.

Z mocy ustaw o zniesieniu propinacyi z dnia 30 grudnia 1875 Dz. u. kr. Nr. 55 ex 1877 i z dnia 22 kwietnia 1889 Dz. u. kr. Nr. 30 tworzą się dla tych miast osobne fundusze propinacyjne pod zarządem Wydziału krajowego, które im po myśli § 45 ostatnio powołanej ustawy po zgaśnięciu prawa propinacyi, zatem z końcem r. 1910 jako majątek zakładowy na własność oddane zostaną.

Fundusze te wynoszą obecnie, wedle zamknięcia rachunków za rok 1904 łączną kwotę 8,145.954 koron a wyniosą z końcem roku 1910, wedle rachunku prawdopodobieństwa, kwotę 11,699.880 koron. Kapitały te oddane miastom z początkiem r. 1911 jako majątek zakładowy, dadzą im przy 4 prc. rocznie 467.995 koron.

Skutkiem tego zaś wykazany wyżej ubytek w dochodach tych miast przez zgaśnięcie prawa propinacyi zmniejszy się do kwoty 1,902.367 — 467.995 = 1,434.372 koron.

Jakkolwiek miasta te nie mają i nie mogą mieć żadnego tytułu prawnego do jakiegokolwiek odszkodowania, to jednak Wydział krajowy, licząc się z ich potrzebami i zadaniami, jakie mają do spełnienia, a nadto mając na uwadze ten wzgląd, że tak nagły ubytek znacznego bądźcobądź dochodu zwichnąłby zupełnie ich równowagę budżetową, nader trudną do przywrócenia bez nadmiernego obciążenia opodatkowanych, postanowił przed Sejmem wystąpić z wnioskiem wyznaczenia tym miastom 1,500.000 koron odszkodowania.

Sprawę rozdziału tej kwoty pozostawia Wydział krajowy do chwili, gdy po myśli powołanego wyżej artykułu przedłoży Sejmowi projekt ustawy o ustaleniu klucza rozdziałowego.

Sposób wymiaru i poboru opłaty od piwa z chwilą podniesienia jej do 8 koron z hektolitra, pozostanie takim, jakim jest obecnie przy stopie 1 korona 70 hal. Drobną różnicę sprawi tylko oddzielne traktowanie piwa, konsumowanego we Lwowie i Krakowie; metoda w postępowaniu pozostanie tedy niezmienioną.

Natomiast sprawa wymiaru i poboru opłat szynkarskich, wprowadzona w tej formie po raz pierwszy nie tylko w Galicyi, ale w ogóle w Austro-Węgrzech, wymaga bliższego wyjaśnienia. Wydział krajowy przedewszystkiem zaznacza, że projektowane opłaty mają być nałożone nie tylko na wyszynk i drobną sprzedaż, ale także i na handel detaliczny, a dalej nie tylko na wyszynk, drobną sprzedaż i handel detaliczny napojami tak zwanymi propinacyjnymi, ale także na wyszynk, drobną sprzedaż i handel detaliczny winem, półwinem, sztucznem winem i winem owocowem, że tedy obejmą szerszy teren, aniżeli prawo propinacyi.

Dla wymiaru opłaty utworzone być mają komisye szacunkowe po jednej dla każdego powiatu politycznego w siedzibie starostwa, złożone z 4 członków, i każdoczesnego starosty lub jego zastępcy jako przewodniczącego. Z pomiędzy członków dwóch wyznacza Namiestnik, z których jeden ma być wybranym na wniosek Wiceprezydenta kraj. Dyrekcyi skarbu z grona państwowych urzędników skarbowych, dwóch zaś Wydział krajowy, a to jednego wyznaczonego na wniosek Rady powiatowej, a drugiego wybranego z pośród obowiązanych do uiszczania opłaty szynkarskiej danego powiatu, na podstawie terna, przedłożonego przez dotyczącą Izbę handlową i przemysłową.

Wymiaru dokonuje komisya corocznie, a podstawę do tego stanowi zgłoszenie, jakie każdy szynkarz, każdy trudniący się drobną sprzedażą lub handlem detalicznym wymienionymi trunkami, corocznie w oznaczonym terminie w starostwie ustnie lub pisemnie pod grzywną złożyć ma, podając prócz nazwiska, położenie lokalu, ilości zatrudnionego personalu, także zbyt napojów w ciągu ubiegłego roku według poszczególnych gatunków.

Przed przystąpieniem do wymiaru bada komisya nadeszłe zgłoszenia w razie potrzeby przy pomocy rzeczoznawców, uzupełnia je lub prostuje za równoczesnem zawiadomieniem o tem strony, a następnie dopiero wymierza opłatę na podstawie stwierdzonego obrotu napojami w ubiegłym roku z zastosowaniem taryfy. Przy stosowaniu taryfy mają komisye szczególną zwracać uwagę na te okoliczności, które wpływają na rentowność.

Taryfa zaś tak jest skonstruowana, że umożliwia komisyom sprawiedliwe, uwzględniające wszelkie okoliczności ocenienie, a tem samem oznaczenie opłaty. Odstęp bowiem między najniższą a najwyższą kwotą, jaką komisya może mnożyć roczny obrót w każdym gatunku napoju, by dojść do cyfry opłacić się mającego podatku, jest tak znaczny, że dozwala na najdalej idące różniczkowanie. Zresztą konsekwencye z zastosowania taryfy mogą komisye wyrównywać przez to, że przy stwierdzaniu obrotu napojami nie są niczem związane.

Taryfa na piwo jest może za niską i za mało szeroką; Wydział krajowy musiał się jednak liczyć ze stanowczem zdaniem Rządu, który uważał proponowaną taryfę za maksymalną, gdyż na piwo nałożoną będzie opłata 8 K. od hektolitra, co dostatecznie uzasadnia niskie wymiary w taryfie dla piwa.

Skoro komisye wymiarów dokonały, przesyłają je bezzwłocznie Wydziałowi krajowemu dla zbadania, czy suma wszystkich w całym kraju oznaczonych wymiarów daje ustawowe *minimum*, t. j. 7,000.000 K. Jeżeli tak jest, natenczas przypisuje Wydział krajowy oznaczone wymiary poszczególnym kontrybuentom tytułem opłaty, którą w 4 ratach kwartalnych pod zagrożeniem ściągnięcia w drodze politycznej egzekucyi i za ewentualną opłatą odsetek zwłoki, w kasie krajowej uiścić mają.

W razie zaś, gdyby suma ta nie dosięgła kwoty 7,000.000 K., zarządzi Wydział krajowy procentowe podwyższenie wszystkich przez komisye oznaczonych wymiarów tak, aby ich suma dała 7,000.000 K. i tak podwyższone wymiary przypisuje stronom tytułem opłaty.

Obok komisyj szacunkowych, ma być utworzona komisya apelacyjna, złożona pod przewodnictwem Marszałka krajowego lub jego zastępcy, z 10 członków. Czterech z pomiędzy tych członków wyznacza c. k. Namiestnik, z których dwaj mają być na wniosek Wiceprezydenta c. k. kraj. Dyrekcyi skarbu wybrani z grona państwowych urzędników skarbowych; dwóch i to sędziów wyznacza Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie, a czterech Wydział krajowy. Z wyznaczonych przez Wydział krajowy członków dwaj mają być wybrani z koła obowiązanych do uiszczania opłaty szynkarskiej na podstawie terna, przedłożonego przez lwowską Izbę handlową i przemysłową w porozumieniu z resztą Izb handlowych i przemysłowych w kraju istniejących.

Komisya ta rozstrzyga o wszystkich zażaleniach, jakie z mocy poszczególnych postanowień projektowanej ustawy do niej wnoszone będą.

Tak się przedstawia w głównych zarysach sposób wymiaru i sposób poboru projektowanych opłat, które zapewnią krajowi minimalny roczny dochód 7,000.000 K.

Z wygaśnięciem prawa propinacyi przestaną istnieć w kraju szynki propinacyjne, ich miejsce zajmą szynki koncesyonowane, prowadzone na mocy koncesyj, udzielanych przez władze przemysłowe po myśli ustawy przemysłowej, względnie ustawy z dnia 23 czerwca 1881, Dz. p. p. Nr. 62, o handlu, wyszynku i drobnej sprzedaży napojów wyskokowych.

Wydział krajowy zastanawiał się przy tej sposobności nad sprawą ograniczenia liczby szynków przynajmniej do tej normy, jaką proponuje projekt ustawy przeciw opilstwu, dotąd przez Radę państwa niezałatwiony. Że jednak sprawa ta należy wyłącznie do zakresu ustawodawstwa państwowego i tem samem drogą ustawodawstwa krajowego uregulowaną być nie może, sądzi Wydział krajowy, że bez względu, czy projekt ustawy przeciw opilstwu zostanie przyjęty przez Radę państwa, należy się domagać u c. k. Rządu, aby sprawę wydawania koncesyi w Galicyi uregulował ustawą państwową przed wygaśnięciem prawa propinacyi w ten sposób, iżby z reguły przypadał jeden szynk w gminach miejskich i małomiejskich na 500 mieszkańców, a w gminach wiejskich na 800 mieszkańców. Wydział krajowy robi różnicę między szynkami w miastach i miasteczkach a wsiach, projektując dla pierwszych 1 szynk na 500, dla drugich zaś 1 na 800 mieszkańców, gdyż jest zdania, że pierwszy ma służyć nietylko dla potrzeb ludności miejscowej, ale i zamiejscowej, przybywającej do załatwienia swych interesów do miast i miasteczek, drugi zaś ma prawie wyłącznie zaspakajać po-

---

6)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

BLICHTR.

(Z francuskiego).

CZĘŚĆ PIERWSZA.

(Ciąg dalszy).

II.

— Nadto go pieścisz, powiadam ci!

Wuj Vaugloy, rozparty na wygodnej kanapie w salonie, wachlował się swoim marynarskim kapeluszem o szerokich skrzydłach. Postawił swoją laskę przy kominku, którego otwór był zastawiony w tej chwili ekranem wyszywanym na kanwie: — stawek i dwie kaczki, pracowicie wykonane przez panią Urtrel przy lampie, podczas samotnych wieczorów. Ale trzcina ze srebrną rączką stoczyła się na ziemię, pociągając za sobą łopatkę i szczypce, ułożone na krzyż i zrobił się taki hałas, że gruba kotka, Jouffre, drzemiąca na poduszce, podskoczyła i zjeżyła się, wyciągając pazury.

Pani Urtrel, pomagając bratu w porządkowaniu porozrzucanych przedmiotów, mruknęła:

— Ty, Juliuszu, nigdy nie lubiłeś tego chłopca!

Wzruszeniem ramion zrzucił z siebie ten niesłuszny zarzut. Ale ona ciągnęła dalej z większą jeszcze żywością, dotknięta jego insynuacyą w najdrażliwszą stronę:

— Bo cóż ty zresztą lubisz, po za swojemi staremi książkami, papierzyskami i kamieniami?... Nie kochasz nic i nikogo!...

Spojrzał na nią zdziwiony.

— Tak, mnie kochasz, rozumie się. Osoby obecne zawsze muszą być wyłączone.... I to jeszcze, przy Józefinie!... Doskonale! możesz sobie protestować, robiąc wielkie oczy.... Ach! Józefina, co do niej.... A jednak, to nie jest twoja siostra.... Już wiem! wiem! Bratowa, to jakby to samo!... Jak mówisz: pani Luguchais-Vaugloy, to już wszystko powiedziałeś.... Ciągle ją masz na ustach.... Ona tylko jedna posiada całkowicie łaskę u ciebie.... Józefina jest doskonałością, jest....

— Swiętą — oświadczył Vaugloy poważnie. — Proszę ciebie, nie mówmy o tem więcej.

— Przeciwnie, mówmy! — zawołała uszczęśliwiona, widząc, że dokucza bratu i chcąc mu oddać w dwójnasób przykrość, jaką jej sprawił.

Usiadła obok niego, przyciągając, poruszając nawet z miejsca, aby być bliżej, jeden z czterech foteli. Zazwyczaj, te fotele były umieszczone w nieodmiennym porządku: dwa przed kominkiem, dwa obok stołu; — i bywało to powodem jednego z rzadko się zdarzających nieporozumień z Piotrem, który siadał gdzie mu się podobało, ciągnął za sobą meble bez porządku i słowa cierpkie padały ze strony matki i syna, póki pierwotna harmonia nie została przywrócona w salonie....

— Tak, miałeś zawsze słabość do Józefiny!

Lekki odcień rumieńca zabarwił blade policzki wuja Vaugloy. Ręce jego zadrżały mimowolnie irytacyą. Podniósł prawą rękę, jak gdyby chciał się bronić, położyć granicę przed napaścią. Następnie, uśmiechając się:

— Jesteś śmieszna, Zosiu! — rzekł.

A ona, przytwierdziła podstępnie:

— Och! to całkiem naturalne!... A zresztą, ciągnie się już tak długo.... Nie jestem zazdrosna; zaszło już przedawnienie.

Zamilkli na chwilę, wspominając sobie ubiegłe lata. Mówiąc o bratowej, zmarły brat stanął im w pamięci. Kochany Ludwik uwidocznił się, wystąpił z mgły zapomnienia, ale nie taki, jakim go po raz ostatni widzieli, sztywny pod całunem, ale — do tego stopnia nerwy i natura instynktownie wzdryga się wobec śmierci — rumiany, jowialny, pełen życia, z oczami jaśniejącemi dowcipem z gęstym, białym wąsem, opadającym ku końcowi ust, ubrany w nieśmiertelny surdut, bronzowy w zimie, popielaty w lecie. I znowu Ludwik ustąpił i znowu — jak dawniej, jak zawsze — wracała Józefina, narzucając się na pierwszy plan. W swojem gospodarstwie była ona codzienną myślą, wolą, która łagodnie kieruje i rozkazuje. W ich życiu była dotychczas tą, która władzę posiada.

Dla Juliusza Vaugloy — o piętnaście lat młodszego od Ludwika, którego dzieciństwo najprzód osamotnione, było później bardzo smutne, gdy z powtórnego małżeństwa ich ojca Zofia się urodziła — panna Józefina Luguchais, a potem pani Luguchais Vaugloy, gdy Ludwik się z nią ożenił, — była zawsze istotą wyższą, olśniewającą pięknością, która ukazała mu się po raz pierwszy mając lat dwadzieścia. Zaledwie starsza od niego, piękna całym szczerym blaskiem młodości, zdobyła go sobie zdrowym wdziękiem, urobionym z wytwornej inteligencyi, rozsądku i wesołości. Kochał w niej bratowę, przyjaciółkę i było to przywiązanie, które z biegiem czasu, jeżeli mogło w niem być z początku, mimowolnie, bardziej żywe uczucie, uduchowniało się i z każdym dniem zacieśniało więzami podziwienia i szacunku. Dla rozleniwiałego starego kawalera, który — jak słusznie mówiła pani Zofia — był zamiłowany tylko w swoich papierach i kamieniach, czynność młodej dziewczyny, żony, a od lat dziesięciu wdowy — to życie, poświęcone przez całe ćwierć wieku wielkiej fabryce, noszącej jej nazwisko, i która ze swojemi laboratoryami, pracowniami, dokami, z całą osadą robotników i tłumem rzemieślników i urzędników, z dobroczynnymi zakładami, była jakby miniaturą wzorowego społeczeństwa — ta altruistyczna egzystencya, której powszednia praca wdzięku nie odbierała, wydawała się cudem energii i dobroci. Energia i dobroć były w oczach wuja Vaugloy, słabego, ale uczciwego, największemi i najważniejszemi męskiemi cnotami.

Co do pani Urtrel, gdyby nie miała, mówiąc o ciotce — bo tak, za przykładem syna, nazywała panią Luguchais-Vaugloy — koniecznej potrzeby dokuczania Juliuszowi, znalazłaby natychmiast inny, gorszy lub lepszy sposób, aby tylko okazać swoją irytacyę. Józefina, wraz z własnym jej synem, Piotrem, była podwójną zmorą, trapiącą ją w dzień i w nocy. Nie podejrzywając nawet tego, ta myśl, to imię, wracało nieustannie w smutnych zamyśleniach na jej usta. Bratowa była dla niej jakby drugą panią Urtrel, może mniej inteligentną i bez wątpienia nie tak miłą, ale która, och, dzięki przypadkowi tylko! — miała to szczęście, że jej wszystko poszło jak po maśle. Piękna zasługa!

(Ciąg dalszy nastąpi).

trzeby ludności miejscowej. W tym duchu proponuje Wydział krajowy Sejmowi do uchwały stosowną rezolucyę.

Wydział krajowy kończy swe przedłożenie zestawieniem dochodów, jakie wpłyną do funduszu krajowego, począwszy od roku 1911 rocznie: a) Dochód z podwyższonej opłaty od piwa według obliczenia powyżej w tem przedłożeniu podanego 6,426.000 koron. b) Dochód z opłat szynkarskich 7,000.000 koron, razem 13,426.000 koron. Od tej kwoty należy odliczyć: a) Zasiłek dla 37 miast 1,500.000 koron. b) Koszta administracyi, które będą dość znaczne w obec całego aparatu, potrzebnego do wykonania postanowień ustawy, więc z pewnością nie mniejsze, niż koszta administracyi dyrekcyi funduszu propinacyjnego, które wynoszą 215.000 koron. c) 2 prc. od dochodu *brutto* w kwocie 13,426.000 koron na ewentualne odpisanie nieściągalnych opłat, zatem 268.500 koron, 1.983.500 koron, pozostaje *netto* **11,442.500 koron,** które począwszy od roku 1911 będą mogły być co rocznie wstawiane w dochód budżetu funduszu krajowego.

Na Węgrzech.

Dzienniki budapeszteńskie donoszą, że w nowym gabinecie bar. Fejerváregо portfel ministra rolnictwa otrzyma baron Feilitzsch.

Rezolucya, jaką hr. Andrassy ma dzisiaj wnieść w Sejmie, wspomina o utworzeniu się koalicyi, umożliwiającem powstanie większości sejmowej i utworzenie rządu. Istnienie w obecnych warunkach gabinetu bar. Fejerváregо nie jest niczem innem, jak absolutyzmem. Rezolucya wylicza czynności rządu, sprzeczne z ustawami, w obec czego konieczną jest rzeczą postawić rząd w stan oskarżenia. Odroczenie Izby jest bezprawiem i uniemożliwia postawienie rządu w stan oskarżenia. W ten sposób rząd chce się usunąć od odpowiedzialności nietylko politycznej, lecz także prawnej. Z tych wszystkich powodów Izba stanowczo zastrzega się przeciw ciągłemu odraczaniu Sejmu, sprzecznemu z konstytucyą.

Wczorajszy dzień poświęciły stronnictwa i grupy polityczne naradom.

Około 300 członków Izby magnatów zebrało się wczoraj w mieszkaniu hr. Aurelego Dessewffyego na konferencyę, w celu omówienia politycznej sytuacyi i zastanowienia się nad tem, jakie stanowisko ma zająć Izba magnatów w obec ewentualnego odroczenia Sejmu. — Po dłuższej dyskusyi zgodzono się na rezolucyę, w której Izba magnatów zastrzega się stanowczo przeciwko wszelkiemu odraczaniu Sejmu, jako bezprawnemu aktowi, sprzecznemu z zasadami konstytucyi i parlamentaryzmu. Rezolucyę i uzasadnienie jej przedłoży w Izbie baron Dezydery Pronay.

Stronnictwo liberalne uchwaliło na posiedzeniu swem jednogłośnie wniosek hr. Tiszy z oświadczeniem, że stronnictwo nie może pochwalić ewentualnego ponownego odroczenia Izby, gdyż tem anuluje się parlamentarne życie Węgier. Po odczytaniu Odręcznego Pisma Królewskiego, odraczającego Izbę, niemożliwą już staje się dyskusya merytoryczna, a więc tem samem i wszelka uchwała.

W kwestyi prawa wyborczego oświadczył Tisza, w odpowiedzi na zapytanie Szandora, że w artykułach swych w tej sprawie dał wyraz tylko osobistemu przekonaniu. Zajęcie stanowiska przez partyę liberalną musi być pozostawione komisyi wykonawczej stronnictwa, wybranej dla opracowania programu; wówczas będą mogli członkowie stronnictwa, którzy są zwolennikami powszechnego głosowania, rozstrzygnąć, czy zostaną w stronnictwie.

Na konferencyi stronnictwa niezawisłości zawiadomił Kossuth, że dnia 15 b. m. w komitacie Bacs Bodrog odbędzie się wielkie zgromadzenie protestacyjne i wezwał obecnych do licznego w niem udziału. Dalej zawiadomił Kossuth, że Sejm dziś prawdopodobnie znowu będzie odroczony. Komitet wykonawczy koalicyi obradował nad tą sprawą i polecił hr. Andrassemu wyłuszczenie zapatrywań większości w Sejmie.

Naczelny komitet koalicyi odbył wczoraj przed południem konferencyę i uchwalił na niej, by wypracowany przez hr. Andrassego elaborat z protestem przeciw odroczeniu lub rozwiązaniu Izby wniósł hr. Andrassy w Sejmie w imieniu koalicyi. Następnie toczyła się dyskusya nad stanowiskiem, jakie ma zająć koalicya na jutrzejszem posiedzeniu. Dano wyraz życzeniu, aby uchwalenie elaboratu hr. Andrassego nastąpiło bez dyskusyi i jednomyślnie.

Przewodniczący Franciszek Kossuth podał do wiadomości, że chorwaccy i dalmatyńscy posłowie, którzy odbyli konferencyę w Rjece, zawiadomili urzędownie koalicyę, iż pragną z nią się porozumieć i że w tym celu wysyłają do Pesztu komitet, złożony z 5 członków. Oświadczenie to przyjęto z zadowoleniem do wiadomości i wybrano ze swej strony w tej sprawie komitet, składający się z 7 członków, mianowicie: Franciszka Kossutha, Juliusza hr. Andrassego, Alberta hr. Apponyiego, Dezyderego hr. Banffyego, Aladara Zichyego, Teodora hr. Batthyanyego i Gezy Polonyiego.

Grupa dysydentów uchwaliła bez dyskusyi solidarność ze znanym wnioskiem Andrassego.

KORESPONDENCYE.

Rzym, 7 października.

(Fałszywe wiadomości dzienników berlińskich).

Od kilku lat już dzienniki liberalne niemieckie uprawiają fabrykacyę fałszywych wiadomości z Rzymu, wiadomości tendencyjnych, które agencye berlińskie rozsyłają potem, tak, że nawet dostają się do jednego z brukowych pism warszawskich. W tych dniach n. p. via Berlin nadszedł telegram z Rzymu, donoszący, że Watykan za pośrednictwem Niemiec stara się o przypuszczenie swego delegata do drugiej konferencyi pokojowej w Hadze.

Tymczasem Pius X. żadnych kroków nie uczynił w tym kierunku. Obecny Papież mniej dba o dyplomatyczne sukcesy, o pozory, a kładzie nacisk na zachowanie wiary, swobodę ducha religijnego i na sprawy czysto kościelne.

W ogóle wiadomości liberalnych dzienników, o ile tyczą się Watykanu, przyjmować należy z nieufnością. A potem, położenie dzisiejsze nie jest tego rodzaju, aby Watykan odwoływał się do pośrednictwa niemieckiego rządu. *D.*

KRONIKA.

Lwów, 10 października.

— **Kalendarz.**

Środa (11 października):

Placydy M. — Dobromiły. — Charytona.

Wschód słońca o godzinie 6·19 rano, zachód słońca o godzinie 5·12 po południu.

— **Przepowiednia pogody.** Wiedeńska stacya meteorologiczna zapowiada na dziś, wtotek: w Galicyi wschodniej, na Bukowinie i w Galicyi zachodniej: Pogoda zmienna, miejscami opady, bardzo chłodno.

— **Z c. i k. armii.** *Dziennik rozporządzeń wojskowych* ogłasza: Najj. Pan zamianował komendantem dywizyi konnicy w Jarosławiu, generała majora Hugona Balthazara, dotychczasowego komendanta 9 brygady konnicy w Pardubicach; komendantem tej brygady zaś, pułkownika Ottona Potena, komendanta 11 pułku dragonów.

Ordery Żelaznej Korony III. kl. otrzymali pułkownicy: Amand Wawra, komendant 33 p. p. obr. kr. w Stryju i Artur Jakesch, komendant 32 p. p. obr. kr. w Nowym Sączu w uznaniu znakomitej działalności na stanowisku komendantów pułków. Złoty krzyż zasługi z koroną otrzymał porucznik 17 p. p. obr. kr. w Rzeszowie, Wilhelm Wessely.

Pułkownikowi 55 p. p. Józefowi Muzicc, przy sposobności przeniesienia go w stan spoczynku, wyrażono Najwyższe zadowolenie. Major Alfred Hinke, z korpusu sztabu generalnego, uwolniony został ze stanowiska szefa sztabu generalnego komendy fortecznej w Przemyślu. Komendantem 2 pułku artyleryi fortecznej mianowany podpułkownik Jan Sedlaczek. Szefem sztabu generalnego komendy fortecznej w Przemyślu mianowany kapitan I. kl. korpusu sztabu generalnego Juliusz Vidalé. Major Wincenty Schneller przeniesiony do stanu prezencyjnego 16 p. p. obr. kraj. w Krakowie.

— **Kościół św. Elżbiety we Lwowie.** Piękna i dawno oczekiwana uroczystość poświęcenia kamienia węgielnego kościoła św. Elżbiety odbędzie się w naszem mieście w niedzielę, 15 b. m., a w razie ulewnego deszczu w następną niedzielę, 22 października b. r. Rozpocznie ją o godz. 10 rano Msza św. polowa, odprawiona pod namiotem przez JE. ks. Arcybiskupa Bilczewskiego, który do zgromadzonych sam przemówi o ważności i uroczystości chwili.

Z kolei nastąpi podpisanie dokumentu pamiątkowego przez obecnych i wmurowanie kamienia węgielnego. Podczas całego uroczystego obchodu śpiewać będzie chór „Lutni" a przygrywać kapela 30 p. p. pod kierownictwem p. Rolla.

Uproszone panie sprzedawać będą medaliki i obrazki pamiątkowe na rzecz budowy kościoła. Wstęp na uroczystość dozwolony będzie tylko za biletami, które wydawać będą bezpłatnie urzędy parafialne. Natomiast przyjmowane będą wszelkie datki, choćby najdrobniejsze, na fundusz budowy kościoła, który — wzniesiony według projektu prof. Talowskiepo — stanie się pierwszorzędną ozdobą stołecznego grodu.

Dzielnica miasta, nowa, zamieszkała przez tysiące robotników kolejowych, zyskuje obszerny i wspaniały Dom Boży, którego potrzebę odczuwano już dawno. Nie wątpimy też, że znani z ofiarności na cele dobra publicznego mieszkańcy Lwowa, upamiętnią uroczystą chwilę poświęcenia kamienia węgielnego nowej świątyni i pospieszą z datkami, które umożliwią szybkie doprowadzenie do końca tak szczytnego i pożytecznego dzieła. Kościół św. Elżbiety, wznoszony wyłącznie krajowemi siłami, przyozdobiony dziełami polskich artystów i rękodzielników, będzie po wiek wieków świadectwem naszej kultury, ofiarności i głębokiego przywiązania do wiary świętej.

Budżet m. Lwowa. Na ostatniej sesyi budżetowej załatwił magistrat preliminarz gazowni miejskiej. Przychody ustalono w kwocie 1,033.540 koron, czyli o 47.330 koron więcej niż na rok 1905, z powodu stale zwiększającej się konsumcyi gazu; w roku przyszłym dzięki powiększeniu zakładu fabrycznego, które jest w toku, otrzymywać będą gaz do oświetlenia prywatnego liczni właściciele domów w ulicy Żółkiewskiej; również sieć dla oświetlenia publicznego będzie rozszerzona głównie w kierunku Kastelówki i Bajek. — Rozchody preliminowano w kwocie 898.406 koron, czyli, że spodziewana czysta nadwyżka, przy uwzględnieniu zwiększonego oprocentowania na zwiększony kapitał zakładowy i amortyzacyę, wynosić ma 135.134 koron.

Budżet wodociągów w przychodach i rozchodach przyjęto w kwocie 922.009 koron, czyli o 50.500 koron wyżej niż na r. 1905, a to wskutek dalszego rozwoju sieci wodociągowej. Z powyższej sumy rozchodów przypada 353.970 koron na oprocentowanie i amortyzacyę włożonego kapitału w kwocie 7,020.000 koron, reszta na wydatki administracyjne, konserwacyę i rozszerzenie sieci.

Budżet dóbr miejskich wynosi w przychodach 132.245 koron. Rozchody 73.472 koron. Nadwyżka czysta budżetu dóbr wynosi 58.773 koron, czyli o 4824 więcej, niż w r. 1905.

Z kolei przystąpiono do obrad nad poszczególnymi rubrykami przychodów funduszu gminy.

Kolej Lwów-Podhajce. Wczoraj odbyła się w obrębie terytoryum m. Lwowa komisya reambulacyjna i stacyjna dla przyszłej kolei ze Lwowa na Winniki do Podhajec. Ze strony gminy lwowskiej uczestniczyli w niej pp. dr. Lisiewicz i Riedl, oraz radca magistratu Ostrowski, jako reprezentant władzy administracyjnej. Reprezentanci Lwowa zgodzili się na projekt kierownictwa kolei co do usytuowania dworca pod rogatką Łyczakowską i na projekt toru dojazdowego do stacyi.

W myśl żądań gminy m. Lwowa, komisya stacyjna zgodziła się na urządzenie na stacyi obszernego placu składowego dla wyładowywania i załadowywania węgla, drzewa i innych artykułów.

Przy komisyi reambulacyjnej reprezentauci Lwowa zgodzili się na wywłaszczenie potrzebnych gruntów, należących do gminy, w obszarze przeszło 3200 sążni kwadr. i prosili o rychłe rozpoczęcie budowy. Kierownictwo budowy, które z uznania godną gotowością i życzliwością traktuje życzenia i żądania Lwowa, poczyniło już wszelkie potrzebne przygotowania, tak, że budowa mogłaby zaraz się rozpocząć; na przeszkodzie stoją jedynie nieliczne protesty, które muszą być przez Ministerstwo kolejowe rozpatrzone, co wpływa na opóźnienie rozpoczęcia budowy.

Mięso z prowincyi. Dziś na placu Strzeleckim ogromne ożywienie, sprzedaż bowiem odbywa się na dwunastu straganach. Na ul. Ściećkowej są trzy stragany. Dowieziono dziś ogółem 2360 klg. mięsa wołowego, wieprzowego i baraniego.

— **Dar artysty dla miejskiej galeryi obrazów.** Prezydent miasta p. Michalski otrzymał dziś od artysty-malarza Włodzimierza Nałęcza następujące pismo:

„Pragnąc gorąco widzieć rozwój miejskiej galeryi sztuki i chcąc się przyczynić w miarę sił i możności do jak najrychlejszego jej rozkwitu, składam w ofierze gminie miasta Lwowa mój obraz muzealnych rozmiarów p. t. „Mogiły haremu" (2 metr. 45 ctm. × 1 m. 40 ctm., wartości 2000 koron) i proszę o łaskawe przyjęcie mej ofiary. *Włodzimierz Nałęcz*".

— **Klinika położniczo-ginekologiczna** we Lwowie otwarta została na nowo w niedzielę.

— **Zbiorowe lekcye rysunku i malarstwa** rozpoczyna dnia 15 b. m. p. Marceli Harasimowicz. Zgłoszenia przyjmuje w pracowni przy ul. św. Mikołaja l. 18.

— **Wydawnictwo księgi adresowej** zwraca się ponownie do mieszkańców miasta Lwowa każdego stanu i zawodu, aby we własnym dobrze zrozumianym interesie zechcieli jak najrychlej podać ewentualne zmiany adresu, celem zamieszczenia ich w roczniku X. na rok 1906, gdyż tylko przy udziale całego ogółu „Księga adresowa" sprostać będzie mogła swemu zadaniu i stać się wyczerpującym i dokładnym podręcznikiem. Adres: Redakcya Lwów, Grottgera l. 3.

— **Wieczór Kościuszkowski.** Tow. gimnastyczne „Sokół" Macierz urządza w niedzielę, dnia 15 b. m., uroczysty wieczór Kościuszkowski.

△ **Znikł bez śladu.** Ignacy Potaszyński, gospodarz gruntowy ze Świeża zgniłego, w powiecie przemyślańskim, doniósł wczoraj policyi lwowskiej, że przed pięcioma jeszcze miesiącami zbiegł z domu 17-letni syn jego Dominik. Zbiegły ma się ukrywać we Lwowie.

△ **Nieostrożna jazda.** Woźnica dorożki nr. 248 jadąc wczoraj szybko i nieostrożnie, najechał wczoraj u wylotu ulic Pańskiej i Kochanowskiego na Annę Dziubanowską, która prócz licznych drobnych obrażeń na całem ciele, odniosła na głowie ranę 2 i pół cm. długości. Dziubanowską opatrzyło pogotowie Towarzystwa ratunkowego.

△ **Nieszczęśliwy wypadek.** Sześćdziesięcioletni robotnik magistracki Edward Rukrowski, pracując wczoraj na ulicy, dostał nagle zawrotu głowy, a upadając na ziemię, złamał prawą rękę. Pogotowie Towarzystwa ratunkowego odwiozło go, po prowizorycznym opatrunku, do szpitala powszechnego.

△ **Skok z pociągu.** Konduktor kolei państwowej Bełtowski doniósł policyi, że wczoraj rano z pociągu osobowego, zdążającego z Podwołoczysk do Lwowa, wyskoczył między stacyami Barszczowice a Podzamcze 20-letni Stanisław Marciniak, robotnik budowlany, który jechał za fałszywą legitymacyą robotniczą.

△ **Zgubiono** w przechodzie z ulicy Słowackiego na ul. Kopernika, srebrny zegarek damski wraz z długim łańcuszkiem srebrnym. Na kopercie zegarka była lilia wysadzana brylancikami.

△ **Kronika policyjna.** Do mieszkania Samuela Schnapika, właściciela sklepiku przy ul. Mickiewicza l. 18, dostał się wczoraj przed południem jakiś rzezimieszek i skradł gotówką blisko 50 K.

Sąd powiatowy w Jarosławiu doniósł tutejszej policyi, że u niejakiego Jakóba Igra zakwestyonował rower marki „Regent", pochodzący prawdopodobnie z kradzieży.

Pod zarzutem kradzieży 90 K. aresztowano wczoraj 17-letniego Józefa Kurceka, kelnera w mleczarni przy ul. Akademickiej.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie Marya z Pełków Gąsiewiczowa, wdowa po obywatelu miasta Lwowa, w 73 r. życia.

W Krakowie, Adam Wlassak, sekretarz dyrekcyi skarbu, w 40 r. życia; — Hipolit Gustowski, weteran z r. 1863/4; — Leon Godziemba Węgliński, literat, były właściciel dóbr na Bukowinie; — ks. Mikołaj Jakób Szpernoga, b. przeor i jubilat OO. Augustyanów, w 83 r. życia, z tego w zakonie 63; — Juliusz Marcoin, uczestnik walk narodowych w latach 1848 i 1863, em. inspektor Tow. wzaj. ubezp., w 80 r. życia.

W Żywcu, Władysław Graff, aptekarz, weteran z r. 1863, w 63 r. życia.

W Trzcinicy, pod Jasłem, Kazimierz Bieńkowski, naczelnik stacyi kolejowej, w 42 r. życia.

— **Strejk zecerów** wybuchł w Krakowie, w drukarni *Głosu Narodu*. Przyczyną strejku ma być użycie do składania *Głosu Narodu* maszyn zecerskich i nieporozumienia cennikowe.

— **Małoletni podróżnicy.** Z Krakowa donoszą: Policya tutejsza przytrzymała onegdaj trzech chłopców: Zdzisława Kostrzewskiego, prywatystę IV. klasy gimnazyum, Emila Salzmana, ucznia IV. klasy szkoły realnej i Norberta Mizkę, ucznia III. klasy gimnazyalnej w chwili przejazdu do Tryestu, gdzie chłopcy mieli zamiar zaciągnąć się do marynarki. Chłopcy odesłani zostaną z powrotem do Lwowa i oddani pod opiekę rodziców.

— **Sąd krajowy karny w Krakowie** skazał wczoraj dyurnistę Józefa Skwarka przy uwzględnieniu okoliczności łagodzących na 3 miesiące więzienia za to, że w czerwcu r. b. napadł w biurze radcę sądowego Chrząszczyńskiego zelżył go i pobił ciężko. Oskarżony przyjął wyrok.

— **W procesie Angelusa** przesłuchiwano dziś świadka Wawrzyńca Jakusa na fakt oskarżeniem objęty, że Angelus namawiał go do fałszywych zeznań w sądzie. Jakus zaprzecza, jakoby Angelus skłonił go do owych fałszywych zeznań; w obec tego prokurator Państwa postawił wniosek o natychmiastowe aresztowanie świadka. Trybunał uchwalił spisać ze świadkiem protokół i odstąpić ten protokół sędziemu śledczemu.

Dziś skończono przesłuchiwanie świadków. Obrońcy postawili szereg wniosków w interesie swoich klientów.

— **O podpalania w Borysławiu.** Ze Stryja donoszą: Wczoraj o godzinie 4 po południu, w trzynastym dniu rozprawy, w procesie borysławskich górników, o wzniecanie pożarów w Borysławiu, po przemowach prokuratora i obrońców, oraz po *resumé* przewodniczącego, zapadł werdykt uwalniający wszystkich oskarżonych. Z postawionych 29 pytań głównych w przedmiocie podpalenia, 6 pytań dodatkowych co do istnienia bandy podpalaczy i 4 pytań ewentualnych, zaprzeczyli sędziowie przysięgli większością głosów pytaniom, odnoszącym się

do oskarżonych Kandefera i Chomycza, a jednogłośnie uwolnili Górnego, Szeligowskiego i Szczepaniakową. Prokurator zgłosił co do wszystkich oskarżonych zażalenie nieważności.

— **Demonstracye w Ołomuńcu.** Wczoraj urządzono w Ołomuńcu kilkakrotnie demonstracye; dwie osoby odniosły lekkie rany. W czeskim internacie żeńskim i w synagodze wybito szyby. Aresztowano 23 osób. Wojsko było w pogotowiu. W nocy przyszło w pewnej restauracyi do większej bójki, wśród której 1 osoba odniosła ciężkie rany. Z tego powodu lokal restauracyjny władze zamknęły. Budynki publiczne strzeżone były przez żandarmeryę.

— **Przeniesienie.** Urzędnik austro-węgierskiego konsulatu w Warszawie, p. Aleksander Grau-Wandmayer, przeniesiony został do generalnego konsulatu w Montreal w Kanadzie.

— **Spadek milionowy.** Z Nowych Hajduk w W. Ks. Poznańskiem donoszą, że pewnemu tamtejszemu maszyniście doniesiono, iż w Ameryce umarł jakiś krewny nazwiskiem Jakób Sorch, który pozostawił majątek wynoszący 12 milionów dolarów (około 48 milionów marek). Ponieważ Sorch aż do śmierci był kawalerem, przypada cały olbrzymi majątek jego krewnym. Sorch, urodzony w pewnej wsi w Opolskiem, zniknął przed 60 latami i od tego czasu nie dał o sobie znać. W Ameryce posiadał kopalnie złota. Jego krewni, mieszkający na Szląsku, nazywają się Pikos i Pendel.

— **Cholera.** Onegdaj wieczorem wydarzył się w Berlinie nowy wypadek cholery, mianowicie zachorowała pewna robotnica, przybyła z Węgier. Zajęta ona była w Słupsku.

Notatki literacko-artystyczne.

P. Włodzimierz Nałęcz, artysta-malarz, wykończył w swej chwilowej pracowni w hotelu Europejskim szereg płócien, które niechybnie zdobędą dlań uznanie całej krytyki. W ciągu wycieczek wakacyjnych do Tatarowa i w Pieniny wzbogacił tekę malarską kilkadziesięciu przepięknymi szkicami, które pozwoliły mu teraz odtworzyć rodzime nasze pejzaże, pełne słońca, powietrza i wszystkich czarów bogatej natury. Obrazy p. Nałęcza znajdą się na najbliższej zbiorowej wystawie jesiennej.

P. Nałęcz, pragnąc przyczynić się do rozwoju miejskiej galeryi obrazów, ofiarował gminie m. Lwowa wielki swój obraz muzealnych rozmiarów, osnuty na Sonetach krymskich p. t. „Mogiły haremu". (Patrz „Kronika")

Repertoar teatru miejskiego.

Dziś, we wtorek, (na otwarcie Sejmu) po raz piąty „Chopin", opera.

We środę, (po raz pierwszy w bieżącym sezonie) „Cyganerya", opera w 4 aktach G. Pucciniego. Występ Margot-Kaftalówny, Henryka Drzewieckiego, Wiktora Grąbczewskiego i Juliana Jeromina.

We czwartek, po raz trzeci „Macierzyństwo", dramat.

W piątek, (po raz pierwszy w bieżącym sezonie) „Faust", opera w 5 aktach Gounoda. Występ Zoe Nesledi-Mingardi, Henryka Drzewieckiego, Wiktora Grąbczewskiego i Juliana Jeromina.

W sobotę, po raz pierwszy (nowość) „Bagienko", komedya w 3 aktach Bolesława Gorczyńskiego z udziałem pp. Czaplińskiej, Feldmana, Hierowskiego, Nowackiego, Węgrzyna, Fritschego, Klimontowicza i innych.

W niedzielę, o godzinie pół do 4 po południu „Kościuszko pod Racławicami", obraz historyczny ze śpiewami w 5 aktach (7 odsłonach) napisał W. A. Lasota.

W niedzielę, o godzinie pół do 8 wieczorem po raz 6 sty „Chopin", opera.

Sejm.

(32 posiedzenie II sesyi VIII peryodu).

Lwów, 10 października.

Odroczony w dniu 12 listopada z. r. Sejm krajowy, zebrał się dziś ponownie w bardzo licznym komplecie, celem podjęcia dalszych obrad.

Z książąt Kościoła obecni tylko Arcybiskupi: JE. dr. Bilczewski i Teodorowicz, a z posłów nowobiorących udział w obradach: rektorowie: dr. Antoni Gluziński, ks. Stefan Pawlicki i Seweryn Widt, a nadto ks. Wesoliński.

Na ławie rządowej zajęli miejsca: Komisarz rządowy Wiceprezydent Namiestnictwa, Włodzimierz hr. Łoś i praktykant konceptowy Namiestnictwa, dr. Iszkowski.

Posiedzenie otworzył JE. P. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni o godzinie 11 minut 30 przed południem, następującą przemową:

Wysoki Sejmie!

Gdy sesya obecna jest tylko dalszym ciągiem sesyi w listopadzie roku zeszłego odroczonej, przeto wys. Izba znajdzie dla obrad swych już w pierwszej chwili gotowy materyał w sprawozdaniach komisyjnych, które nie były jeszcze przedmiotem obrad tej wys. Izby i we wnioskach poselskich, dotąd jeszcze przez komisye wcale nie rozpatrywanych.

Porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia jest obrazem materyału przez Wydział krajowy przygotowanego, a w tem jest cały szereg spraw żywotnych, które — mam nadzieję, w uchwałach wys. Izby znajdą ostateczne rozstrzygnięcie.

Zagajając obrady Sejmu, nie chcę i nie mogę omawiać szczegółowo wniosków i sprawozdań Wydziału krajowego, chcę tylko w kilku słowach podkreślić niejako niektóre z nich, chcąc zwrócić na nie już dziś uwagę wys. Izby.

Opierając się na uchwałach zeszłorocznych Sejmu i mając przed oczyma fakt niezbity, że pożary w Galicyi przeszło 10 milionów szkody rocznie krajowi przynoszą, przedkłada Wydział krajowy projekt zmiany ustaw budowniczych, których zasadniczem postanowieniem być ma, że odtąd wszystkie budynki nowe tylko ogniotrwałym materyałem pokrywane być mogą i w tem widzi Wydział krajowy jedyny środek, aby przynajmniej w przyszłości pod względem niebezpieczeństwa pożarów kraj nasz zrównać z innymi krajami, dziś już od naszego szczęśliwszymi.

Stosunki ekonomiczne naszego kraju skłoniły Wydział krajowy, by z jednej strony wprowadzić szereg wyjątków, w których na razie główna zasada projektowanej zmiany nie będzie przeprowadzona, z drugiej zaś strony zaproponować utworzenie fundu szu w wysokości miliona koron, celem udzielania bezprocentowych pożyczek dla ułatwienia ubogiej ludności krycia budynków ogniotrwałym materyałem i dla udzielania takichże pożyczek reprezentacyom powiatowym dla tworzenia powiatowych składów dachówek glinianych i cementowych, z których ludność wiejska i małomiejska zaopatrywać by się mogła w dachówki gliniane lub cementowe po cenach kosztu. Wyjątki proponowane przez Wydział krajowy niewątpliwie opóźnić muszą dobroczynne skutki ustawy; ale Wydział krajowy uważa je dziś za konieczne i sądzi, że usunięcie dzisiejszego opłakanego stanu rzeczy musi się odbywać stopniowo i z należytem uwzględnieniem stosunków ekonomicznych ludności przedewszystkiem wiejskiej.

Wydział krajowy przedłożył szczegółowe sprawozdanie w sprawie parcelacyi, które wprawdzie nie zawiera projektu do ustaw, ale wskazuje z jednej strony trudności, jakie ustawodawcze uregulowanie tej sprawy przedstawia, z drugiej zaś strony wskazuje drogi i środki, które razem ujęte i równo cześnie zastosowane, mogą do pewnego stopnia, nie tamując tego, co pod względem ekonomicznym jest z pewnością zdrowem i poparcia godnem, położyć tamę takiej parcelacyi, która jest nie tylko szkodliwą ze względu na interesy kraju jako całości, ale zarazem przedstawia się jako wyzysk, skierowany daleko bardziej przeciw ekonomicznemu interesowi parcelanta, niż na szkodę kogokolwiek innego.

Wydział krajowy sądzi, że dyskusya w tej wysokiej Izbie oparta na dotychczasowych doświadczeniach i rzeczywistych a nie zmyślonych faktach, przyczyni się do wyjaśnienia rzeczy i przyniesie korzyść nawet wtedy, gdyby z jakichkolwiek powodów ustawodawcze uregulowanie kwestyi okazało się niemożliwe.

Ustawa o włościach rentowych otrzymała Najwyższą sankcyę, a tem samem bezwarunkowo wejdzie w życie.

W ciągu bieżącej sesyi umieszczę na porządku dziennym wybór dwóch członków komisyi rentowej.

Mam nadzieję, że w jesieni uchwaloną zostanie ustawa państwowa o ulgach dla pożyczek rentowych; w każdym jednak razie ustawa o włościach rentowych wprowadzoną zostanie w życie, a nie chcę przypuszczać, by komukolwiek mogło na tem zależeć, by włościanin Galicyi był zmuszony korzystać z pożyczek droższej w skutek braku ulg nale żytościowych.

(Po rusku:) Przedkładamy wysokiej Izbie wniosek o upoważnienie do korzystania z Banku krajowego na rzecz Kas Raiffeisenowskich z kredytu o pół miliona wyższego. Wniosek ten polecam z całym naciskiem życzliwości wysokiej Izby, bo sądzę, że jest to pod względem gospodarczym myślą zdrową popierać, wzmacniać i rozwijać to, co się już przyjęło i zakorzeniło i przynosi ludności znakomite korzyści, raczej niż zużywać rozporządzalne środki na próby, których wartość jest nieraz wątpliwą, i rozpraszać siły na różnorodnych polach.

Przypominam tylko, że Kasy Raiffeisenowskie po sześciu latach istnienia zgromadziły 12 milionów oszczędności, które dotąd leżały przeważnie nieprodukcyjnie i dostarczyły ludności wiejskiej najtańszego i najdogodniejszego kredytu w wysokości 16 milionów.

(Po polsku:) Wysoka Izba ma przed sobą po raz pierwszy sprawozdanie o powiatowych biurach pracy. Rok ten nie może być jeszcze kamieniem probierczym dla ocenienia działalności tej instytucyi, bo rozpoczęły one działalność w chwili, gdy tak pracodawcy, jak i potrzebujący pracy zgłosili się już w biurach prywatnych. Doświadczenie tegoroczne przekonało jednak stanowczo, że biura pośrednictwa pracy znaleźć mogą szerokie i wdzięczne pole działania; chodzi tylko o to, by one nigdy i pod żadnym warunkiem nie próbowały konkurować z biurami prywatnemi, siląc się je naśladować, lecz przeciwnie, by starały się na każdym kroku uwidocznić różnicę postępowania między tymi, którzy mają na oku tylko zysk, a organizacyą, która zysku wcale nie pragnie, a dąży tylko godziwymi środkami do zaspokojenia potrzeb tak pracodawców, jak i robotników, organizacyą, w której ten kto pracy szuka znajdzie nietylko pracę ale opiekę, pomoc i radę.

W chwili, w której ludność tę różnicę odczuje i zrozumie, staną się powiatowe biura pracy instytucyą pożyteczną i zbawienną, — bez tego racyę bytu stracą i konkurencyi z ruchliwymi agentami nie wytrzymają.

Sprawozdanie o krajowym funduszu sierocym wskazuje wysokiemu Sejmowi nowe, a wdzięczne pole pracy Wydziału krajowego.

O rzeczy, rozpoczętej w rzeczywistości dopiero przed kilku tygodniami, wspominam w tej chwili tylko dlatego, by z tego miejsca zwrócić uwagę wszystkich ludzi dobrej woli i gorącego dla niedoli ludzkiej serca, że mają sposobność bez żadnych ofiar materyalnych osuszyć niejedną łzę niedoli, umożliwić i ułatwić kilkuset sierotom nietylko znalezienie kawałka chleba, ale stosowne wychowanie i wykształcenie.

Wydział krajowy, administrując funduszem sierocym w całym kraju, nie może mieć bezpośredniego kontaktu z sierotami i ich otoczeniem, nie może wybrać najgodniejszych i najbardziej potrzebujących, nie może roztaczać nad niemi opieki, może tylko je umieścić w zakładach, może dostarczyć środków na ich wychowanie; pomoc tu społeczeństwa konieczna, a z ubolewaniem stwierdzić muszę, że w materyale, który Wydział krajowy do rozpatrzenia otrzymał w skutek ogłoszonego konkursu, nie znalazł nietylko tej myśli opiekuńczej, tej serdecznej chęci dopomożenia w spełnieniu dobrego uczynku, ale nie znalazł nawet tego formalnego ułatwienia, o które szczegółowo prosił i które bardzo jasno określił.

Mam nadzieję, że słowa te wystarczą, by zwrócić uwagę najszerszych kół na tę rzadką sposobność czynienia dobrego bez żadnych materyalnych świadczeń.

Chcąc raz nareszcie w życie wprowadzić intencyę wys. Izby, tylokrotnie wypowiadaną, utworzenia krajowego domu poprawczego dla nieletnich przestępców, postanowił Wydział krajowy pod własną odpowiedzialnością zakupić majątek Przedzielnicę, w powiecie dobromilskim, należący do Państwa.

Oferta, przez Wydział krajowy wniesiona, dotąd przez Rząd zatwierdzoną nie została; jeżeli to w ciągu bieżącej sesyi nastąpi, Wydział krajowy natychmiast Sejmowi odpowiednie wnioski przedłoży.

Gdy krajowy fundusz sierocy użyty być może także dla dzieci zaniedbanych, przeto Wydział krajowy będzie mógł z krajowego funduszu sierocego pokrywać częściowo koszta utrzymania dzieci zaniedbanych w krajowym zakładzie poprawczym.

Przy uchwaleniu preliminarza budżetu na rok bieżący polecił Wysoki Sejm Wydziałowi krajowemu przeprowadzenie rokowań z Rządem, celem zapewnienia krajowi nowych źródeł dochodu, a przedewszystkiem zapewnienia krajowi dochodu, jaki dziś z tytułu prawa propinacyi do funduszu propinacyjnego wpływa. Wydział krajowy polecenie Sejmu spełnił, a rezultat swych rokowań wraz z odpowiednimi wnioskami dziś jeszcze na stole Wysokiej Izby złoży.

Zanim wspomnę o szczegółach wniosku, pozwoli Wysoka Izba na jedną ogólną uwagę.

Wydział krajowy tak w tej sprawie, jak i w kilku innych w milczeniu znosił cierpką nieraz krytykę i zarzuty; znosił je w milczeniu najpierw dla tego, bo sądził, że omawianie szczegółów w czasie rokowań przyniesie rzeczy samej szkodę, a uważaliśmy za nasz obowiązek kraj od szkody chronić bez względu na nas samych, z drugiej strony sądzimy zasadniczo, że jedynem miejscem, w którem się Wydział krajowy bronić może i powinien, są jawne posiedzenia Sejmu, wobec którego jesteśmy odpowiedzialni.

Ale zarazem tak imieniem Wydziału krajowego, jak i imieniem własnem proszę, by w czasie obrad sejmowych wszelkie zarzuty przeciw działaniu Wydziału krajowego w ogólności, lub w jakiejkolwiek sprawie specyalnej podniesione tu były tak, aby nam daną była możność odpowiedzi, wyjaśnienia a ewentualnie obrony.

Poczuwamy się do odpowiedzialności wobec Sejmu ze wszelkiemi tej odpowiedzialności następstwami za każdą naszą uchwałę, każde postanowienie, za kierunek naszego działania, za naszą intencyę i każdą winę zaniedbania.

Prosimy o ścisłą i bezwzględną kontrolę i ocenę co do sposobu, w jaki obowiązki nasze spełniamy, ale mamy nadzieję, że równocześnie możemy liczyć w tej Izbie na obronę przed zarzutami, gdyby się okazało, że im brak jakiejkolwiek choćby najlżejszej rzeczowej podstawy, lub że polegają na mylnych informacyach o wątpliwej wartości.

Wracając do przedłożenia finansowego zaznaczam, że projekt ustawy, który wysokiemu Sejmowi przedkładamy, polega na trzech zasadach: pierwsze: od roku 1911 obecna opłata od piwa podwyższoną być ma z 1 K. 70 h. na 8 K., z wyjątkiem Krakowa i Lwowa, gdzie obecna opłata pozostanie w dotychczasowej wysokości.

Biorąc za podstawę dzisiejszą konsumcyę piwa, przyniesie podwyżka podatku krajowi 6,426.000 K.

Dochód ten byłby o milion koron wyższy, gdyby we Lwowie i w Krakowie pobieraną była taka sama opłata, jak w całym kraju. Wydział krajowy jednak sądzi, że dotychczasowe obciążenie piwa w tych miastach, a z drugiej strony obowiązki, jakie te miasta pod względem kulturalnym już dziś spełniają i w przyszłości z pewnością spełniać będą, dostatecznie uzasadniają ten wyjątek.

Drugie: Opłaty szynkarskie nałożone być mają przez komisye szacunkowe tak, by one najmniej 7,000.000 K. rocznie przyniosły. Z obu tych źródeł przypadłoby przeto krajowi *brutto* rocznie 13,426.000 K.

Trzecie: Wynagrodzenie dla 37 miast ustanawia projekt ustawy na 1.500.000 K. rocznie, która to kwota ryczałtowa miałaby być rozdzieloną według klucza, na podstawie osobnej ustawy krajowej.

Przypuszczając, że administracya kosztować będzie tyle, ile kosztuje dzisiaj administracya funduszu propinacyjnego, to jest 215.000 koron, odtrącając 2% na możliwie nieściągalne opłaty, t. j. 268.500 koron, pozostaje jako dochód *netto* funduszu krajowego od r. 1910 kwota 11,442.500 koron.

Przedkładając te wnioski, sądzi Wydział krajowy, że one nie spowodują stagnacyi w rozwoju przemysłu browarniczego, gdyż pomimo wysokich opłat od piwa i opłat szynkarskich, obciążenie piwa w konsumcyi będzie mniejsze, niż jest dzisiaj.

Pomimo tego łudzić się nie należy i przyznać wypada jawnie, że projektowana ustawa, jako taka, bez względu na porównanie ze stanem dzisiejszym, jest połączona z ofiarą tak dla przemysłu browarnianego jak i dla konsumującej ludności. A jej pierwszorzędną korzyścią jest przedewszystkiem zapewnienie równowagi budżetowej na szereg lat, jest wzmocnienie stanowiska Sejmu i samorządu krajowego, bo mu daje dwa najważniejsze znamiona: zdrowie i siłę, oparcie się na własnych siłach i możność rozwoju. Potrzebnem jest tylko, byśmy nietylko potrafili to stanowisko zdobyć, ale, co trudniejsze i ważniejsze, umieli i chcieli je należycie ocenić, ochronić, a w danym razie wobec nas samych obronić.

Nie spełniłbym mego obowiązku, gdybym Sejm i kraj zostawił choćby jedną chwilę pod wrażeniem, że ten dochód 11,442.000 koron jest dochodem, którym dziś lub po roku 1910 swobodnie rozporządzać możemy. Tak nie jest. Rozchody funduszu krajowego wzrastały w ostatnich latach dwóch w porównaniu z rokiem poprzedzającym o około 2 miliony; przeciętnie zaś w ostatnich latach ośmiu wzrastały rozchody funduszu krajowego o 1,444.000 koron rocznie.

Przecięcie to odnosi się do lat, w których Sejm starał się być w swej gospodarce jak najoszczędniejszym, a wzrost ten jest w bardzo przeważnej części wzrostem mechanicznym, niezależnym od woli Sejmu, a wynikającym z obowiązujących ustaw szkolnych i ustawy o leczeniu chorych ubogich.

Jeżeli przeto przypuścimy, że w następnych latach czterech wzrost dochodów będzie taki sam, to w chwili, gdy proponowana ustawa wejdzie w życie, będą nasze rozchody roczne wyższe od dzisiejszych o 7,500.000 koron, a tem samem będziemy rozporządzali nie nowym dochodem 11,400.000, lecz z tego dochodu pozostawałaby tylko część mała, bo nie zupełnie 4,000.000, która nie byłaby już pochłonięta przez normalny, mechaniczny wzrost wydatków. Obliczenie to jednak należy już dziś uznać za nazbyt optymistyczne, gdyż opiera się nie na nadwyżce rozchodów z ostatnich lat dwóch, lecz na przecięciu z ostatnich lat ośmiu.

Jakież są najpilniejsze potrzeby kraju, które w dotychczasowych budżetach pokrycia nie znalazły, a których uwzględnienie odkładaliśmy zawsze do chwili, gdy uzyskamy nowe źródła dochodu? A więc odpowiednia i słuszna poprawa bytu nauczycieli ludowych, piekąca sprawa budynków szkolnych, która jest nietylko potrzebą szkół, ale słuszną potrzebą i warunkiem materyalnego bytu nauczycieli, sprawa zakładu dla obłąkanych w zachodniej części Galicyi i

budowa nowych szpitali, a w związku z tem wzrost kosztów leczenia, postępujący z elementarną siłą; wykonanie choćby tylko zapadłych uchwał w sprawach przemysłowych, wzmocnienie funduszu kolejowego, jeżeli wogóle o jakiejkolwiek akcyi kraju w sprawie kolei lokalnych ma być w przyszłości mowa, wzrost kosztów melioracyi gruntów, — oto w najgłówniejszych zarysach przyszłe potrzeby kraju, a już w tej chwili zaznaczyć należy, że pomimo nowego a tak wydatnego źródła dochodów, tylko przy ciągłej przezorności i oszczędności kraj tym zadaniom w pewnej mierze sprostać zdoła.

Myślą naszą przewodnią musi być przedewszystkiem równowaga budżetowa nie tylko na dziś, ale i na przyszłość, niezawisłość finansowa Sejmu, a tem samem polityczna jego siła. Przedłożywszy wys. Izbie w najogólniejszych tylko zarysach szkic proponowanej ustawy, muszę z wdzięcznością, którą zapewne wys. Izba podzieli, stwierdzić, że Wydział krajowy spotkał się podczas swych rokowań z zupełną życzliwością wszystkich powołanych w tej mierze czynników a w pierwszym rzędzie P. Prezydenta Ministrów i P. Ministra skarbu, którzy okazali nam ciepłe zrozumienie interesów i potrzeb kraju i dokładali starać, by porozumienie do skutku doprowadzić.

Jeżeli nie wymieniam tu osobno Namiestnika kraju, to czynię to dlatego. bo krajowi i Sejmowi wiadomo, że tam, gdzie chodzi o interes kraju, tam między stanowiskiem, myślą i życzeniem Sejmu i Namiestnika niema żadnej różnicy.

Bezpośredniem następstwem projektowanej ustawy jest także, że Sejm będzie mógł aż do roku 1910 niedobory swe pokrywać krótkoterminowemi pożyczkami, które spłaci w chwili, gdy otrzyma resztę funduszu propinacyjnego.

Pod dniem 30 maja b. r. wystosował Najj. Pan do Namiestnika kraju pismo odręczne, w którem ponawiając już dane w r. 1897 zezwolenie, by ku uczczeniu 50-letniego Jubileuszu urządzoną została kosztem kraju na Wawelu Rezydencya Cesarska, wyraził życzenie, aby odpowiednia część Zamku przeznaczona została na przechowanie pamiątek narodowych i zbioru sztuki, a zarazem wyznaczyć raczył coroczną dotacyę, jako udział w kosztach odnowienia Zamku.

Wydział krajowy bezpośrednio po otrzymaniu zawiadomienia o piśmie odręcznem, wystosował na ręce Pana Namiestnika pismo dziękczynne za ten wzniosły i wspaniały akt łaski Monarszej, a dziś podaję do wiakomości wysokiego Sejmu w oddzielnem sprawozdaniu tak pismo odręczne Najj. Pana, jak i pismo dziękczynne Wydziału krajowego.

Uczuciem wdzięczności za ten nowy dowód łaski i opieki Najmiłościwszego naszego Cesarza i Króla przepełnione są nasze serca w chwili, gdy rozpoczynamy obrady nasze. (Posłowie powstają z miejsc).

Wdzięczność nasza odnosi się nietylko do aktu hojności Monarszej, ale przedewszystkiem do tego głębokiego zrozumienia naszych myśli, uczuć i pragnień, których wyrazem jest wypowiedziane życzenie, by na Zamku Wawelskim przechowane były pamiątki narodowe w tym celu, by one utrzymały w żywej pamięci pełnej chwały tradycyę tego Zamku.

Te słowa pozostaną nowem, silnem i trwałem ogniwem, jakie łączy nasze serca z osobą Najjaśniejszego Pana.

Tych uczuć wyrazem niech będzie okrzyk, który wznosimy:

Najmiłościwszy Cesarz i Król nasz Franciszek Józef I. niech żyje!

(Izba powtarza trzykrotnie okrzyk ten z zapałem).

Mowę P. Marszałka krajowego przerywała Izba kilkakrotnie hucznymi oklaskami.

Gdy JE. P. Marszałek krajowy w przemowie swej dotknął sprawy Zamku na Wawelu, w chwili, gdy wszyscy posłowie tego ustępu mowy wysłuchali stojąco, posłowie ruscy demonstracyjnie pozostali na swych miejscach nawet w chwili wzniesienia okrzyku na cześć Najj. Pana.

Z kolei zabrał głos JE. P. Namiestnik Andrzej hr. P o t o c k i i rzekł:

Upłynął rok czasu od ostatnich posiedzeń i znowu Sejm zbiera się dla wspólnej pracy w porze odpowiedniej, aby módz budżet zawczasu uchwalić i na czas dość długi, aby ważne sprawy, które Wydział krajowy przygotował, załatwić. Z ustaw uchwalonych roku przeszłego prawie wszystkie, a w każdym razie wszystkie ważniejsze, otrzymawszy Najwyższą sankcyę weszły, w życie.

Rada szkolna krajowa zebrała się 24 lipca po raz pierwszy w nowym składzie i uchwaliła dla siebie regulamin. Główna praca przeszła w myśl ustawy z posiedzeń plenarnych na posiedzenia sekcyi, które też gorliwie pracują. Chcę podać choć parę wiadomości z działalności Rady szkolnej krajowej. A więc najprzód z dziedziny szkół ludowych.

Pod względem nadzoru szkolnego wypada zaznaczyć pomyślny fakt systemizowania trzeciej posady inspektora szkolnego dla okręgu miejskiego lwowskiego. Ustanowienia drugiej posady inspektorskiej dla okręgu lwowskiego zamiejskiego, którego inspektor nie może już sprostać zadaniu przekraczającemu siły jednego urzędnika, spodziewać się należy w bliskiej przyszłości, poczem Rada szkolna krajowa starać się będzie, aby po kolei i w innych okręgach, w których jednemu ispektorowi trudno jest podołać zbyt uciążliwej pracy, w podobny sposób zaradzić złemu. Równocześnie starać się będzie Rada szkolna krajowa o systemizowanie posady inspektora dla nowego okręgu zborowskiego, który jej dotąd nie posiadał.

Wobec rosnącego nieustannie skutkiem przybytku szkół i klas zakresu pracy inspektorów szkolnych krajowych, dąży też Rada szkolna krajowa do wyjednania nowej posady i n s p e k t o r a k r a j o w e g o dla szkół ludowych, jakoteż stałej posady fachowego inspektora nauki gospodarstwa.

Ważna sprawa przysporzenia szkołom ludowym należytej i l o ś c i n a u c z y c i e l i ukwalifikowanych, napotyka na trudności finansowe, o ile chodzi o zakładanie nowych seminaryów nauczycielskich. Jest jednak uzasadniona nadzieja, że w najkrótszym czasie ilość tych seminaryów, których jest obecnie 11 męskich a 3 żeńskie, się powiększy.

Nowo przed 2 laty przybyłe seminaryum nauczycielskie w Starym Sączu rozwija się pomyślnie a frekwencya w niem wzrasta. Niedostatkowi seminaryów rządowych zaradza się po części popieraniem seminaryów prywatnych, po części urządzeniem kursów przygotowujących do egzaminu siły, pracujące dotąd bez kwalifikacyi, której uzyskanie w ten sposób znacznie się ułatwia.

Od czasu zestawienia sprawozdania, które wysokiemu Sejmowi przedłożono, zorganizowano 94 szkół ludowych. Szkolnictwo ludowe rozwija się normalnie i postęp pod tym względem widoczny w ogromnym napływie młodzieży do szkół średnich. Ilość dzieci uczęszczających na naukę codzienną w szkołach ludowych wzrosła w przybliżeniu o 7000.

Ilość nauczycieli ukwalifikowanych zwiększyła się o 280, bez kwalifikacyi 80.

Niemało starań dokłada się w sprawie szerzenia u nauczycieli nauki praktycznej w zakresie sadownictwa i pszczelnictwa Dzielnym środkiem okazały się w tej mierze kursa dla nauczycieli, urządzane w ubiegłym roku szkolnym w różnych stronach kraju. Z przyjemnością też stwierdzić mogę, że w przeważnej części okręgów szkolnych znajdują się nauczyciele gorliwie oddani uprawianiu ogrodownictwa.

W bieżącym roku zaznaczył się znowu bardzo znaczny wzrost frekwencyi w s z k o ł a c h ś r e d n i c h. Przybyło bowiem 2009 uczniów.

Wzrost ten zaznacza się daleko silniej w gimnazyach, niż w szkołach realnych, z tegorocznego przyrostu przypada bowiem na gimnazya 95 proc., na szkoły realne tylko 5 proc.

W roku bieżącym otwarto nowe gimnazya we Lwowie (VII.), w Mielcu i stosownie do życzenia Sejmu w Stanisławowie (z językiem wykładowym ruskim), nadto utworzono osobny oddział gimnazyum V. we Lwowie, gimnazyum IV. w Krakowie, gimnazyum I. w Przemyślu i wyjednano utworzenie osobnego dddziału gimnazyum I. w Tarnopolu. Dwa gimnazya (I. w Stanisławowie i I. w Tarnopolu) wzrosły tak znacznie, że liczba ich uczniów przekroczyła znacznie 1000, — w najbliższym czasie więc trzeba będzie przystąpić do podzielenia tych gimnazyów. Na rok przyszły przygotowano otwarcie gimnazyów w Sokalu i w Gorlicach, a potrzebne fundusze umieszczono już w preliminarzu budżetu.

W ubiegłym roku szkolnym doprowadzono do skutku zmianę planu naukowego języka polskiego w szkołach średnich i zmieniono instrukcyę dla nauczycieli tego przedmiotu w tym kierunku, aby podnieść gramatyczne nauczanie w klasach niższych, a naukę w klasach wyższych uwolnić od przesadnej liczby dat i szczegółów z historyi literatury.

Wypracowano również nowy plan nauki języka niemieckiego w klasach wyższych i instrukcyę dla nauczycieli w tym kierunku, aby zapewnić młodzieży, stosownie do życzeń, wyrażonych w zeszłorocznej debacie sejmowej nad szkołami średniemi, większą poprawność i biegłość w używaniu tego języka w mowie i piśmie.

Oba te plany, zatwierdzone przez Ministerstwo, weszły w życie z początkiem bieżącego roku szkolnego.

Ustawa o wprowadzeniu drugiego języka krajowego w szkołach średnich jako przedmiotu obowiązkowego uzyskała Najwyższą sankcyę, a na tej podstawie wprowadzono obowiązkową naukę drugiego języka krajowego w gimnazyum polskiem i nowootwartem ruskiem w Stanisławowie, oraz w obu gimnazyach w Przemyślu od klasy pierwszej począwszy.

Nie uważam za fakt pomyślny tak nadmiernego i nagłego wzrostu uczniów gimnazyalnych. Szkoły realne, zawodowe, instytuty rolnicze mają stosunkowo za mało uczni, a i z tych znaczna część pochodzi z poza granic Galicyi, podczas gdy gimnazya są przepełnione. Dosyć powiedzieć, że w ostatnich pięciu latach przyrost uczni szkół średnich wynosił około 10.000 Zachodzi obawa, czy wszyscy znajdą zatrudnienie w kraju, nie mogąc najczęściej, z powodu niedostatecznej znajomości innych języków, szukać zajęcia poza Galicyą.

Rok bieżący nie zaznaczył się dzięki Bogu znaczniejszemi klęskami elementarnemi. Kraj nasz, tak ciężko dotknięty powodziami w roku 1903, posuchą w roku przeszłym, mógł tego roku trochę odetchnąć. Skutki przeszłorocznej posuchy dają się jednak jeszcze ciągle dotkliwie odczuwać, gdyż ilość bydła dość znacznie się zmniejszyła, a skutkiem tego ceny mięsa niepomiernie podskoczyły. Akcya zapomogowa z pewnością złe ograniczyła, nie mogła jednak oczywiście zupełnie go uchylić. Akcya ta była skierowana w trzech kierunkach, a mianowicie w kierunku ułatwienia i umożliwienia nabycia tanio paszy, w kierunku dostarczenia ludności zarobku i nareszcie bezpłatnego dostarczenia soli bydlęcej. Pierwsze zadanie było najtrudniejsze, gdyż chodziło o to, aby akcya dotarła do najszerszych warstw drobnych hodowców i aby równocześnie dawała gwarancyę, że one tylko z niej będą korzystały. Tę część działania złożyło Ministerstwo w ręce towarzystw, których działalność obejmuje kraj cały bez różnicy narodowości, a które specyalnie zajmują się sprawami rolniczemi. Są to oba Towarzystwa gospodarcze i Związek „Kółek rolniczych“. Oprócz tego zawezwano do współdziałania Patronat kas Reiffeisenowskich, który również ma styczność kredytową z licznymi szeregami włościańskich hodowców i ma charakter ogólnokrajowy. Wprawdzie nie wszyscy potrzebujący pomocy należeli do jednego z pomienionych Towarzystw, ale było wyraźnie postanowione i ogłoszone, że z tej interwencyi może korzystać każdy hodowca bez względu na to, czy jest on członkiem któregokolwiek Towarzystwa. Wszystkie Towarzystwa zajęły się gorliwie i z poczuciem obywatelskiem powierzoną im akcyą, za co niech mi wolno będzie serdecznie im podziękować.

(Po rusku) Równolegle z tą akcyą, jako jej uzupełnienie, rozdawałem kierownikom starostw subwencye na roboty publiczne, celem dostarczenia ludności zarobku. Ten sposób subwencyi uważam za najwłaściwszy, gdyż dostaje się ona w ręce rzeczywiście potrzebujących pomocy, nie demoralizuje ich i zostawia na przyszłość trwalsze korzyści. Przy rozdziale subwencyi między poszczególne powiaty, służyły mi za podstawę daty pozbierane i wiadomości o prawdziwej potrzebie i niedostatku, które się starałem zebrać tak w drodze urzędowej, jak też i przez prywatne informacye.

(Po polsku) Nareszcie jako ostatni sposób przyjścia z pomocą dla hodowców bydła, przeznaczył Rząd 6,000.000 klg. soli bydlęcej, które bezpłatnie rozdzieliłem między poszczególne powiaty. Wiem, że w stosunku do całej ilości bydła nie jest to znaczna ilość, ale był to cały zasób soli bydlęcej, którym saliny w Wieliczce i Bochni rozporządzać mogły.

Mam nadzieję, że jeżeli nowe klęski na kraj nie spadną, złe skutki nieurodzaju przeszłorocznego wnet będą zatarte. Będzie to nowym dowodem, że dobrobyt kraju przecież się podnosi. Może sobie nawet sami sprawy nie zdajemy o postępie, tak, jak rodzice nie widzą rośnięcia dziecka, na które się co dzień patrzą. Ale proszę sobie przypomnieć, czem były wsie nasze temu lat 20 czy 30 i porównać, jak wyglądają dzisiaj, proszę sobie przypomnieć, jaka była uprawa roli, jaka jej cena, jaki poziom wykształcenia. Ludzie, którzy po dłuższym przeciągu czasu do Galicyi wrócili, byli uderzeni postępem na każdem polu. Prawda, że przy ogromnym wzroście ludności wielu nie może znaleźć w kraju zarobku i pracy i musi jej szukać poza granicami kraju, niemniej jednak śmiało twierdzić mogę, że dobrobyt, mianowicie włościaństwa naszego, na ogół poszedł dzięki Bogu znacznie w górę. Wiele jest jeszcze do czynienia w tym kierunku, ale skonstatowanie tego faktu powinno nas napełniać otuchą i dodawać bodźca do dalszej pracy.

Z ogólnej, stojącej mi do dyspozycyi sumy funduszu zapomogowego, przeznaczyć również musiałem liczne zasiłki dla miast, miasteczek i wsi dotkniętych klęską pożaru. W bieżącym roku ilość pożarów była mniejszą i nieszczęścia nie przybierały takich rozmiarów, jak przeszłego roku w Złoczowie, Brzesku, lub Sokołowie. I tak jednakowoż za wiele domostw i zabudowań poszło z dymem. Na tem polu poprawa jest możliwa i jest konieczna. Nie chcę dłużej nad tym przedmiotem się rozwodzić, a to tem bardziej, że należy on ściśle do zakresu działania autonomii i Wydział krajowy przedstawi Sejmowi i tego roku ustawy, zmierzające do zmniejszenia niebezpieczeństwa pożarów. Na jeden szczegół chciałbym tylko zwrócić uwagę ogółu. Z raportów, które otrzymuję o pożarach, widzę, jak często przyczyną nieszczęścia jest nieostrożność dzieci, które zostawione bez nadzoru, bawią się zapałkami. Korzystam więc z tej sposobności, ażeby się odezwać do wszystkich czynników mogących mieć wpływ, aby nauczali i przestrzegali ludność przed takiem lekkomyślnem zaniedbaniem, które przynosi szkodę im samym i grozi niebezpieczeństwem całym osadom.

Do granic naszego kraju zapukał tego roku groźny gość: cholera azyatycka. Niektóre dzienniki krajowe poddały krytyce postępowanie organów rządowych, twierdząc, ze za późno i nie dosyć energicznie poczyniły zarządzenia. W obec tego przypomnieć muszę, że w normalnych stosunkach większość zarządzeń miejscowych, mających na celu ochronę przed epidemiami, należy do własnego zakresu działania gmin, a to tem bardziej, że przeważna część tych zarządzeń wchodzi w zakres policyi sanitarnej, która w myśl § 3 ustawy z roku 1870 o organizacyi publicznej służby zdrowia, jest zadaniem autonomicznej działalności. Dopiero, gdy pojawi się niebezpieczeństwo „rozszerzenia się“ epidemii, a zwłaszcza cholery, powołane są organa administracyi państwowej do poczynienia potrzebnych zarządzeń i do pilnowania ich wykonania. — Niestety, nie wszystkie ciała autonomiczne są w możności spełnienia ciążących na nich obowiązków, a przez to samo wykonywania swoich praw. I z głębokiego przekonania i z pamięci na to, że tak niedawno byłem szefem krajowej autonomii, pragnę zawsze w najszerszej mierze uszanować prawa samorządu; tam jednak, gdzie niebezpieczeństwo publiczne grozi, muszą nieraz organa administracyi państwowej uzupełniać, a nawet zastępować działanie czynników autonomicznych. Poczuwając się i w tym wypadku do tego obowiązku, zanim jeszcze nadeszła chwila przewidywana w ustawie, t. j. niebezpieczeństwo r o z s z e r z e n i a się epidemii, zanim nawet w sąsiedniem państwie skonstatowano oficyalnie pierwsze wypadki cholery, co nastąpiło dopiero w sierpniu, wydałem 1 lipca okólnik z zarządzeniami, mającemi na celu asanacyę wszystkich miejscowości w kraju i poczynienie odpowiednich przygotowań.

Że przygotowania te były na czas zrobione i energicznie przez podwładne mi organa przeprowadzone, jest chyba najlepszym dowodem, że gdy w drugiej połowie sierpnia skonstatowano w powiecie mieleckim wypadki cholery azyatyckiej, zaraza została w nader krótkim czasie opanowana i zupełnie stłumiona. Sądzę, że w bieżącym roku nie grozi już wielkie niebezpieczeństwo, ale musimy być przygotowani na to, że to niebezpieczeństwo z przyszłą wiosną będzie prawdopodobnie groźniejsze. Jak z jednej strony należy poczynić wszystkie przygotowania, tak znowu z drugiej dobrze jest nie wierzyć wszystkim pogłoskom, które zawsze w podobnych czasach powstają; organa rządowe niczego taić nie będą i każdy skonstatowany wypadek podawać będą do publicznej wiadomości, a sądzę, że podobna polityka jest jedynie odpowiednia i prawdziwie uspokajająca.

Cholera to gość zamorski, który nas tylko od czasu do czasu odwiedza, mamy niestety innego stałego gościa, w zachodnich krajach nieznanego, to tyfus plamisty. Starałem się przez ścisłe dezynfekcye, palenie pozostałych rzeczy, odosobnienie i bezpłatne żywienie chorych ograniczyć i wytępić źródła zarazku tej choroby, ale choć poważne kwoty na ten cel wydane zostały, nie mogę powiedzieć, aby osiągnięto dotychczas całkiem zadawalające rezultaty.

Prace około regulacyi rzek są w pełnym toku. Tego roku utworzono kierownictwa budowy w Krakowie z ekspozyturami w Szczucinie i Tarnobrzegu, kierownictwo dla regulacyi Skawy w Wadowicach, dla regulacyi Wisłoka w Rzeszowie, dla Świcy w Bolechowie, dla Dunajca w Tarnowie i ekspozyturę regulacyi Dniestru w Zaleszczykach. To też fundusze na ten rok przeznaczone będą w zupełności przerobione.

Najważniejszą kwestyą, która na tej sesyi przyjdzie pod obrady wysokiego Sejmu, jest sprawa sanacyi finansów krajowych. Będę uważał za bardzo dla kraju pomyślny fakt przedewszystkiem, że ta sprawa będzie załatwiona, a następnie, że już w tym roku postanowienie zapadnie, jakkolwiek odnośna ustawa dopiero w roku 1910 ma wejść w życie. Ustanie prawa propinacyi wywołać bowiem musi przełom w stosunkach handlowych i ekonomicznych kraju i konieczną jest rzeczą, aby wchodzące w grę czynniki już parę lat naprzód mogły dokładnie wiedzieć, jak się stosunki po roku 1910 ukształtują i odpowiednio się zawczasu na to przygotowały.

Również nie jest obojętnem i dla tych miast, dla których propinacya jest poważnem źródłem dochodu, zawczasu wiedzieć, jak się dla nich stosunki po roku 1910 ukształtują.

Wysoki Sejm będzie miał sposobność uchwalić, jaką kwotę i w jakim stosunku dla tych miast przeznaczy, a nie wątpię ani chwili, że w należytem zrozumieniu ważności zadania miast dla rozwoju społeczeństwa, z pewnością w słusznej mierze uwzględni ich potrzeby.

Niech mi wolno będzie również rzucić tutaj myśl, czyby nie było wskazanem oddać do dyspozycyi Wydziału krajowego pewną stałą roczną kwotę celem przychodzenia z pomocą tym wszystkim miastom, które będą chciały przeprowadzić jednorazowe większe roboty inwestycyjne a przedewszystkiem asanacyjne.

Podniesienie dochodów nie będzie z pewnością tak znaczne, aby starczyło na wszystkie potrzeby, mniej lub więcej pilne, ale zdaje mi się, że nadejdzie w każdym razie możliwość zastanowienia się nad dalszą regulacyą płac nauczycieli ludowych, która to sprawa była zawsze gorącem życzeniem wysokiego Sejmu.

Interpelacye, wniesione przeszłego roku, były przedmiotem wyczerpujących badań. Skoro zaś w ostatniej sesyi Sejm nie został zamknięty a tylko odroczony, będzie p. komisarz rządowy miał sposobność na nie odpowiedzieć.

Życząc pracom Panów najlepszego powodzenia, nie potrzebuję chyba zapewniać Panów, że z mojej strony będę zawsze gotów poprzeć uchwały i dążenia wysokiego Sejmu.

Mowę P. Namiestnika nagrodziła Izba hucznymi oklaskami.

W dalszym ciągu zabrał głos jeszcze P. Marszałek krajowy i rzekł:

W gronie naszem brak nam ś. p. Adama Skrzyńskiego, długoletniego kolegi i towarzysza prac sejmowych, którego łączyły z wieloma z nas węzły długoletniej przyjaźni. (Posłowie powstają z miejsc). Był gorliwym w spełnianiu wszelkich przyjętych obowiązków, a tem samem i w spełnianiu obowiązków poselskich.

Zdanie jego trafne, wyrobione, zawsze było w komisyach i w gronie bliższych przyjaciół politycznych wysoko cenione.

W Sejmie mówił rzadko, ale ile razy przemawiał, cała Izba słuchała go chętnie, bo mówił jędrnie, jasno, a w formie wykwintnej.

Z usposobienia i przekonania starał się ludzi łączyć i zbliżać — unikał skrajności, waśni i jątrzenia. Żal po nim ogólny, a pamięci jego cześć.

Wys. Izba oddała już przez powstanie cześć jego pamięci, a protokoły obrad naszych przechowają wyraz tych uczuć.

Pamięć zmarłego uczciła Izba przez powstanie.

Następnie udzieliła Izba dłuższych urlopów pp.: Michałowskiemu, dr. Łazarskiemu, Gnoińskiemu, Jabłońskiemu, Kraińskiemu, Milewskiemu, hr. W. Dzieduszyckiemu, dr. Piętakowi, Kolischerowi i hr. Gołuchowskiemu.

Z kolei odesłała Izba pisma sądów powiatowych, żądających wydania pp.: Włodka, ks. Szpondra, dr. Schätzla i dr. Maissa — do komisyi prawniczej.

Następnie odczytał P. Marszałek krajowy nagły wniosek JE. Stanisława hr. Tarnowskiego i tow. o wysłanie deputacyi do Najj. Pana, celem złożenia Mu podziękowania za przyjęcie Wawelu na Swą Rezydencyę i za hojną ofiarę na odnowienie Zamku królewskiego.

Wniosek ten poparł kilkoma jeszcze słowy JE. Stanisław hr. Tarnowski, poczem p. dr. Oleśnicki imieniem posłów ruskich odczytał deklaracyę, mocą której posłowie ruscy imieniem swego narodu zastrzegają się przeciwko nadawaniu aktowi objęcia Wawelu przez kraj charakteru politycznego i protestują przeciw pretensyom narodu polskiego do wschodniej Galicyi. (Posłowie ruscy biją brawa).

Wniosek JE. Stanisława hr. Tarnowskiego w głosowaniu uchwalono jednomyślnie z wyjątkiem głosów posłów ruskich.

Z porządku dziennego odesłała Izba w pierwszem czytaniu 69 sprawozdań Wydziału krajowego do odpowiednich komisyj.

Pp. Stapiński i dr. Oleśnicki zwrócili się w końcu do P. Marszałka krajowego z prośbą, by na jednem z najbliższych posiedzeń postawił na porządku dziennym sprawozdanie komisyi administracyjnej o ich wnioskach, dotyczących reformy wyborczej, i dał w ten sposób Sejmowi możność wejścia w sprawę, którą komisya administracyjna załatwiła krótko, wnosząc o przejście nad nią do porządku dziennego.

P. Marszałek krajowy przyrzekł sprawę tę postawić w ciągu bieżącego miesiąca na porządku dziennym.

Na tem o godzinie 1 po południu zamknął JE. P. Marszałek krajowy posiedzenie, naznaczając następne na jutro, godzinę 11 rano.

* * *

Z komisyj.

Na dziś po południu zwołane zostały komisye budżetowa i gospodarstwa krajowego, a na 12 b. m. godzinę 9 rano komisya dla reformy agrarnej.

OSTATNIA POCZTA.

Wczoraj odbył się we Lwowie na zawezwanie komisyi wykonawczej centralnego komitetu wyborczego zjazd delegatów okręgów: stanisławowskiego, buczackiego, rohatyńskiego, podhajeckiego i tłumackiego w sprawie ustalenia kandydatury na posła do Rady państwa z V. kuryi.

Zebraniu przewodniczył prezes centralnego komitetu, p. Tadeusz Cieński. Wysłuchano opinii pp. delegatów i przeprowadzono dyskusyę, poczem delegaci poszczególnych powiatów zgodzili się z wnioskiem p. Gołaszewskiego, który imieniem komitetu powiatu stanisławowskiego przedstawił kandydaturę p. Hieronima Wierzchowskiego, radcy i naczelnika sądu pow. w Haliczu.

Komisya wykonawcza centralnego komitetu przedłoży ten wynik obrad pełnemu centralnemu komitetowi, który zbierze się około 20 b. m.

Dziennik rozporządzeń Ministerstwa sprawiedliwości ogłasza rozporządzenie w sprawie wykonywania kar u nieletnich i młodocianych przestępców. Aż do utworzenia osobnych zakładów, mają być w więzieniach przeprowadzone następujące przepisy: Młodociani przestępcy od 14—18 roku życia mają być o ile możności z wykluczeniem indywiduów zepsutych, łączeni w grupy. Przy zestawianiu grup należy uwzględniać wiek, rodzaj przewinienia i karę i oddzielać je od innych więźniów. Dla ćwiczeń ciała i pobytu na świeżem powietrzu ma się przeznaczać przynajmniej 2 godziny dziennie. Należy się starać przez naukę i zachęcanie do pracy wyrabiać z nich ludzi prawych. Na naukę należy poświęcać tygodniowo przynajmniej 8 godzin, z tych 2 na religię. Obok przedmiotów z zakresu szkół ludowych, ma być im daną sposobność wykształcenia się w jakimś zawodzie praktycznym. Wyłączna praca mechaniczna ma być wykluczoną. Szczególnie zaleca się zajęcie ogrodnicze i domowe. Młodociane osoby w więzieniu śledczem mają być zawsze osobno umieszczane. Przy wypuszczaniu młodocianych przestępców z więzienia należy starać się o ochronę ich egzystencyi.

Z Grazu donoszą: Na wczorajszem posiedzeniu Rady miejskiej wiceburmistrz Magg postawił wniosek nagły, aby Rada przyłączyła się do uchwał na niemieckim wiecu w Bernie, a zarazem wyraził ubolewanie z powodu spustoszenia, dokonanego przez pospólstwo czeskie i oświadczył, że Niemcy w walce o prawa narodowościowe postępować będą solidarnie.

Radny Pongratz (socyalista) oświadczył, że socyaliści potępiają zajścia w Bernie, nie mogą jednakowoż zajmować jednostronnego stanowiska w obecnych walkach narodowościowych, dla tego nie będą za wnioskiem wiceburmistrza głosowali.

Wniosek Magga uchwalono znaczną większością głosów.

Radny Schacher (socyalista) postawił wniosek, aby Rada oświadczyła się za powszechnem prawem głosowania i wezwała Rząd, aby po zebraniu się Izby posłów przedłożył stosowny projekt.

Galerya powitała ten wniosek burzą oklasków, skutkiem czego przewodniczący zarządził opróżnienie galeryj. Przyszło przytem do awantur. Także na sali odegrały się burzliwe sceny.

Wniosek Schachera uzyskał dostateczne poparcie i będzie regulaminowo traktowany.

Z pod berła rossyjskiego garść nowin z ostatniej doby: Wiec studentów Uniwersytetu warszawskiego zawiódł oczekiwania tych wszystkich, którzy spodziewali się, że zakończy on bojkot szkolny, tak bardzo szkodliwy przedewszystkiem dla samej młodzieży. Niestety stało się inaczej: 474 głosami przeciw 100 uchwalono dalsze bezrobocie. Ks. rektor Gralewski za podpis na znanym proteście lipcowym otrzymał wyrok, skazujący go na rok więzienia. Podjęto gorliwe starania, by ogólną czcią otaczanego kapłana uwolnić od surowej kary. Cały fakt powtarzamy za korespondentem warszawskim *Słowa Polskiego*, nie przyjmując za jego autentyczność odpowiedzialności.

Rozruchy moskiewskie przybierają olbrzymie rozmiary. Prasa angielska i niemiecka pisze o 600 zabitych, byłaby więc to najzwyklejsza rzeź bezbronnej ludności. W jednym z domów żołnierze, po wysadzeniu bramy, wysiekli wszystkich jego mieszkańców, w liczbie kilkudziesięciu osób.

Pod stacyą Zmierzynką (południowo-zachodnia droga żelazna: Podwołoczyska-Kijów) wykonano zamach na pociąg kurierski. Ofiarą jego padł jednak przypadkowo tylko naprzód puszczony pociąg towarowy. Maszyna i 19 wozów spadło z toru, 6 wozów uległo kompletnemu rozbiciu; ofiar w ludziach nie ma.

W dniach najbliższych ma hr. Witte otrzymać nominacyę na ministra spraw wewnętrznych z władzą poniekąd dyktatorską. Ma on zamiar znieść stan wyjątkowy i odwołać niektórych, niedawno mianowanych gubernatorów.

W Finlandyi panuje bezustanne wrzenie; coraz więcej ściągają tam wojsk, a w gub. helsingforskiej grozi władza zaprowadzeniem stanu oblężenia. Rozporządzenie językowe z r. 1819 zmieniono w ten sposób, że akta departamentu ekonomicznego Senatu, wystowane do osób prywatnych albo gmin, mają być pisane po finlandzku; do władz, nie używających języka rossyjskiego po finlandzku lub szwedzku.

Dzienniki hiszpańskie donoszą, że prezydent ministrów, Montero-Rio, obejmie prawdopodobnie przewodnictwo konferencyi marokkańskiej.

National Ztg. zaprzecza wiadomości z Kapstadu, jakoby między rządem angielskim a niemieckim toczyły się rokowania o zakupno przez Anglię niemieckiej kolonii w Afryce południowo-zachodniej.

Zgromadzenie anarchistów w Barcelonie postanowiło proklamować strejk generalny na wypadek, gdyby rozpoczynający się d. 17 b. m. proces przeciw anarchistom miał się zakończyć zasądzeniem.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 10 października. *Wiener Ztg.* ogłasza: P. Kierownik Ministerstwa Wyznań i Oświaty zamianował dyrektora seminaryum nauczycielskiego w Krośnie, Szymona Matusiaka, okręgowym inspektorem szkolnym miejskiego okręgu szkolnego we Lwowie.

Budapeszt, 10 października. Mały parowiec najechał wczoraj w nocy na tratwę, naładowaną owocami, na której znajdowało się 20 osób. Wydobyto z nich tylko dziewięć, w tej liczbie 3 nieżywe. Okręt ów parowy odpłynął, nie troszcząc się wcale o wypadek.

Hermansztad, 10 października. Wydział miejski uchwalił na wniosek ludności saksońskiej, aby nie przyjąć do wiadomości rozporządzenia ministra oświaty w sprawie nauki religii w szkołach ludowych w języku węgierskim. Przeciw wnioskowi głosowali tylko urzędnicy państwowi. Starszy żupan oświadczył, że mimo uchwały wydziału rozporządzenie na razie musi być wykonane. W obec tego dziesięciu członków wydziału miejskiego złożyło mandaty.

Rzym, 10 października. *(Tel. pryw.)*. Bawi tu biskup wileński ks. Roop w sprawie projektowanej przemiany biskupstwa wileńskiego na arcybiskupstwo.

Ateny, 10 października. Nadeszło tu wypowiedzenie traktatu handlowego między Rumunią a Grecyą.

Chrystyania, 10 października. Storthing przyjął 101 głosami przeciw 16 umowę, zawartą między delegatami norweskimi a szwedzkimi w Karlstadzie.

Sejm węgierski.

Budapeszt, 10 października. Prezydent Justh otwiera posiedzenie o godzinie 10 m. 45. Galerye przepełnione. Z członków gabinetu nikt się nie zjawił. Prezydent Justh oświadcza, że o godzinie pół do 10 zjawił się u niego dyrektor kancelaryi Kazar i wręczył mu list br. Fejérvárego, opiewający: „Pozwalam sobie przesłać Panu reskrypt Królewski, celem odczytania go na dzisiejszem posiedzeniu Sejmu węgierskiego i oznajmiam równocześnie, że reskrypt ten będzie ogłoszony w nadzwyczajnem wydaniu dziennika urzędowego“.

Okrzyki na lewicy. P. Bathyany woła: „Tchórze!“. Inny poseł woła: „Łotry“.

Prezydent Justh zarządza odczytanie reskryptu, odraczającego Sejm do 19 grudnia.

Okrzyki: „Skandal, hańba!“

Zabiera głos hr. Juliusz Andrassy, który oświadcza, że postępowanie Rządu jest niebywałe i sprzeciwia się konstytucyi. — Obowiązkiem rządu jest pośredniczyć między stronnictwami a Koroną.

Głosy: „Fejérváry jest tchórz“.

Hr. Andrassy: Nie sądzę, ażeby Fejérváry był tchórzem i nie miał odwagi zjawić się przed rozgniewaną opozycyą. Przeciwnie, sądzę, że ma za dużo odwagi, że miałby nawet śmiałość zjawić się tutaj, a jeżeli tego nie uczynił, to jest to tylko dowodem lekceważenia parlamentu z jego strony.

Tego lekceważenia dowiódł Fejérváry także tem, że mimo stanowczej opinii parlamentu, dalej siedzi nam na karku. Ale prezydent ministrów nie jest wyłącznie sługą Korony, lecz także sługą narodu i obowiązkiem jego jest szanować reprezentacyę narodu.

Rząd przez swoje postępowanie opuszcza podstawę lojalności, ale jeżeli mniema, że przez to swoje postępowanie popchnie kraj również do opuszczenia drogi legalnej, to się myli. Naród chce trwać w granicach ustawy i zwyciężyć chce sprawiedliwością.

Mowca następnie oświadcza, że panuje zupełna niepewność co do tego, co dzień jutrzejszy przyniesie. Po tem wszystkiem, co słyszeliśmy, nie wiemy, czy nie jest to pierwszy akt tragikomedyi, po którym nastąpi rozwiązanie Sejmu. Może zrobią oni tak jak poprzednio: zapytają kraj o jego wolę, a jeżeli kraj odpowie, to nikt o tę wolę troszczyć się nie będzie. (Żywe oklaski na lewicy).

Jest nawet możliwem, że jeżeli obecna większość wróci do Izby, to Izba wcale nie zostanie zwołana. Jeżeli już raz schodzi się z drogi ustawowej, to niema żadnej zapory, aby ustawy nie przekroczyć. Dlatego jest koniecznem zaprotestować przeciw temu postępowaniu rządu, który igra z najświętszymi interesami Korony i narodu.

(Żywe oklaski na lewicy).

Następnie mowca odczytuje swój, uchwalony wczoraj przez koalicyę, protest przeciw odroczeniu Izby.

Okrzyki „Eljen“. Mowca odbiera liczne gratulacye.

Po godzinie 12 posiedzenie przerwano.

Budapeszt, 10 października. Nadzwyczajne wydanie dziennika urzędowego ogłasza reskrypt Królewski, w którym oznajmia się, że ze względu na to, iż dotąd nie udało się utworzyć nowego rządu na podstawie zapewniającej rozwikłanie sytuacyi parlamentarnej, odracza się Sejm węgierski do 19 grudnia.

Położenie w Królestwie Polskiem i w Rossyi.

Kijów, 10 października. *Kijowskie Słowo* donosi, że grupa miejscowej inteligencyi polskiej czyni starania w ministerstwie spraw wewnętrznych o pozwolenie na urządzenie w roku bieżącym w Kijowie odczytów w języku polskim. Prócz tego, ta sama grupa inteligencyi zamierza niezwłocznie przystąpić do wydania w języku polskim seryi tanich polskich książek ludowych.

Mińsk, 10 października. *(Tel. pryw.)*. Odbyło się tu zebranie członków Tow. rolniczego. Mowę p. Skirmunta, który odpowiadał na referat p. Brinkmana o serwitutach przyjęto oklaskami. Sprawozdanie ks. Druckiego-Lubeckiego o zjeździe działaczy ziemskich w Moskwie wywołało żywą dyskusyę. Postanowiono starać się o wprowadzenie języka polskiego do obrad członków Towarzystwa.

Helsingfors, 10 października. Pomocnik prokuratora trybunału apelacyjnego w Petersburgu, Teodor Kukuranow, został mianowany towarzyszem generał-gubernatora Finlandyi.

Tyflis, 10 października. *Pet. Ag. tel.* donosi: Wczoraj rzucono w rozmaitych punktach miasta równocześnie bomby. Jedna z nich eksplodowała przed koszarami, znajdującymi się w bliskości pałacu namiestnika, jeden kozak został zabity, 11 zranionych. W pobliżu innych koszar rzucono 6 bomb, z których cztery eksplodowały i zraniły trzech kozaków; w tem miejscu znaleziono zabitego jakiegoś Georgijczyka, a innego Georgijczyka aresztowano pod zarzutem, że to on rzucał bomby. Inne bomby eksplodowały koło trzecich koszar; tutaj trzej żołnierze zostali zranieni. W tem miejscu aresztowano jakiegoś Armeńczyka pod zarzutem udziału w tym zamachu. Z okien dwóch domów wieczorem strzelano, przyczem jedna osoba została zraniona. Około północy przedsięwzięto liczne aresztowania.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 10 października 1905. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 679·75, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 788·—, Akcye Anglobanku 314·75, Akcye Unionbanku 570·50, Akcye Länderbanku 448·75, Akcye Bankvereinu 569·50, Akcye Bodencredit 1043·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 565·—, Akcye kolei państwowych 682·—.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 10. października 1905.

HOTEL GEORGEA.

PP. Ks. E. Lubomirski z Królrstwa Polsk., hr. S Tarnowski ze Śniatynki, Włod. Świeżawski z Hołubia, E. Rylski z Uhrynowa, S. Gołaszewski z Kończak, Z. Mochnacki z Monasterzysk.

HOTEL IMPERIAL.

PP. Hr. W. Dzieduszycki z Jezupola, br. K. Czecz z Bierzanowa, T. Spoczyński z Jasła, Wład. Struszkiewicz z Wiednia.

HOTEL EUROPEJSKI.

PP. Br. L. Brückmann z Monasterzec, Stan. Pawlikowski z Bereźnicy.

CENNIK
lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 10 października 1905.

	płacą walutą koron. K	h	żądają walutą koron. K	h
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	558	—	568	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	—	—	260	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a. w likwidacyi	—	—	—	—
Kol. gal. Kar. Ludw. po 200 zł. mk. (420 kor.)	—	—	—	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	585	—	595	—
Garbarni w Rzeszowie po 200 zł. w. a. (400 kor.)	—	—	—	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	—	—	320	—
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 kor.)	400	—	410	—
II. Listy zastawne za 100 kor. (bez kuponu bieżącego)				
Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10%	111	50	—	—
" " " 4½% " los w 50 l.	101	30	102	—
" " " 4% " 60 l. po 200 k.	99	—	99	70
" kraj. 4½% " los w 51 l.	101	50	102	20
" " 4% " los w 57 l.	99	80	100	50
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	99	80	—	—
Tow. kred. galic. ziemsk. 4% los. w 41½ lat	99	80	—	—
4% los. w 56 lat	99	40	100	10
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4% w. a.	99	80	100	50
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	102	80	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2 em.)	—	—	—	—
" " " 4½% (3 em.)	101	50	102	20
" " " 4% (4 em.)	99	50	100	20
Kol. lokalne dtto 4% po 200 kor.	99	50	100	20
Pożyczki kr. 6% w. a. z r. 1873	—	—	—	—
" " 4% po 200 kor. z roku 1893	99	50	100	20
Pożyczka m. Lwowa 4% po 200 kor.	98	40	—	—
" " " 4½ " 200 "	101	10	101	80
IV. Losy.				
M. Krakowa po zł. 20 (40 kor.)	92	—	98	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	24	11	40
20 frankówka	19	—	19	25
100 rubli rossyjskich srebrnych	250	—	253	—
100 rubli rossyjskich papierowych	253	20	255	20
100 marek niemieckich	117	—	117	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 8 października 1905.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	100·40	100·60
styczeń lipiec	100·30	100·50
Koronowa waluta.		
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	101·30	101·50
kwiecień-październik	101 30	101·50
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 3·2 pr.	—·—	—·—
" " 1860 po 500 zł. wa. 4 pr.	160·—	162·—
" " 1860 po 100 zł. 4 pr.	190·75	192·75
" " 1864 po 100 zł.	297·—	299·—
" " 1864 po 50 zł.	297·—	299·—
Listy zast. domen państ. po 120 zł. 5 pr.	296 40	298 40
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa) reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	119·40	119·60
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	100·50	100·70
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	100·45	101·45
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	118·75	—·—
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	492·—	493·—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	128·50	129·50
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) 5 pr.	100·25	101·25
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	100·30	101·30
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe)		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	105·—	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	—·—	—·—
Kol. Czeskiej zach. za 200 1000 i 5000 zł. 4 pr.	100·45	101·45
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	100·65	101·65
Kol. bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	100·10	101·—
Kol. galic. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	100·25	101·25
Kol. lwowsko-czern-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	100·—	101·—
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	118·40	119·40
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	—·—	—·—
" " " w wal. kor. za 200 kor. 4 pr.	96·10	96·30
Węg. obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	—·—	—·—
" poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	219 75	221·75
" " " za 50 zł. (100 kor.)	218·—	220·—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii	96·95	97·95
Węgier za 100 zł. 4 pr.	96·—	97·—
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 pr.	272·—	278·—
Poż. regul. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	106·—	107·—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	99·40	100·40
Koronowa waluta.		
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	102·50	103·50
Gal. poż. kr. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—·—	—·—
" " " " 1893 za 200 k. 4 pr.	99·40	100·40
" obl. prop. " 1889 za 100 zł. 4 pr.	99·40	100·40
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	98·20	99·20
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—·—	—·—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	103·—	111·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	146 45	147·45
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.)		
Anglo-Austr. banku los w 30 l. 4½ pr.	—·—	—·—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	99·65	100·65
" " obl. prem. z r. 1880 3 pr.	301·—	312·—
" " " " " 1889 3 pr.	303·—	312·—
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	102·90	103·90
" " " " los 4 pr.	99·75	100·75
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	112·—	113·—
" " " " los 50 l. 4½ pr.	101·20	102·—
" " " " " 60 l. za 200 kor. 4 pr.	99·—	100·—
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	99·10	100·10
" " " " 4 pr. los. 41 lat	99·60	—·—
" " " " 4 pr. stare	99·75	—·—
" " " " 4 pr. za 200 kor.	—·—	—·—
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	101·35	102·35
Banku krajowego oblig. komun. 2 emisya 5 pr.	—·—	—·—
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	101·60	102·50
Banku kr. losy 57½ l. za 200 k. 4 pr.	99·40	100·40
Austro-węg. banku 50½ lat los 4 pr.	101·30	102·30
" " " 50 lat los. 4 pr.	100·85	101·80
II. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 4 pr.	116·90	117·90
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 4 pr.	116 90	117 90
Kol. półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	101 35	102·35
" " " " " " 1887 4 pr.	101·65	102·65
" " " " " " 1888 4 pr.	101·75	102·75
" " " " " " 1891 4 pr.	101·75	102·75
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 5 pr.	93·50	94·40
Kolej Lwów-Czern. z r. 188[illegible] za 300 zł. 4 pr.	100·—	101·—
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	—·—	—·—
Węg. gal. kol. em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	—·—	—·—
" " " " 1878 za 200 zł. 5 pr.	—·—	—·—
" " " " 1887 za 200 zł. 4 pr.	—·—	—·—
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	25 80	27 80
Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł.	475·—	484·50
Clary 40 zł. m. k.	153·—	163·—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	78·—	83·—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	91·—	98·50
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	65·—	70 50
Palfy 40 zł. m. k.	179 50	1[illegible]9 50
Koronowa waluta.		
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	54·50	56·50
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	34·75	36·25
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 zł.	62·—	66·—
Salma 40 zł. mk.	214·—	223·—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	74·—	78·—
St. Genois 40 zł. mk.	—·—	—·—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	—·—	—·—
" " Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	—·—	—·—
" " Tryestu 50 zł. 4 pr.	—·—	—·—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	315·25	316 25
Peszt. Banku handl. 500 zł.	2926·—	2935·—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	679·75	680·75
Węg Banku kredyt 200 zł.	790·25	791 25
Dolno austr. tow. esk. 400 kor.	545 50	547 50
Galic. banku hip. 200 zł.	563·50	565·—
" " dla handl. i przem. 200 zł.	—·—	200·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	448 25	449 25
" Austro-węg. 1400 k.	1649·—	1659·—
" Związku (Unionbank) 200 zł.	570·50	571 50
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	247·—	247 50
Zivnosteńska banka 100 zł.	247·50	249·—
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	454·—	—·—
" " " akcye zakład. 200 zł.	425·—	—·—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5830·—	5845·—
Kołom. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—·—	—·—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	440·—	450·—
" Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	586·—	588·—
" wschod.-galic.-lokaln. 200 zł.	392·—	400·—
" państwowych 200 zł.	—·—	—·—
" południowej 200 zł.	—·—	—·—
" węg. galic. I. 200 zł.	—·—	—·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1021 —	1026 —
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	678·—	681 —
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	926 —	936·—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	540·25	541 25
Pragskiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	2762·—	2792 —
Schodnicy 500 kor.	723·—	733 —
Tureck. zarz. tytoniow. 500 franków	—·—	— —
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	299 —	303 —
N. Weksle.		
Berlin za 100 marek 5. pr.	117·40	117 60
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	240 07½	240 35
Paryż za 100 franków	95·52½	95·67½
Petersburg za 100 rubli 5½ pr.	—·—	—·—
Niemieckie banki	117·45	117·75
Włoskie banki	95·50	95·65
Francuskie banki	—·—	—·—
Szwajcarskie banki	95·37½	95·47½
O. WALUTY.		
Dukat cesarski	11·36	11·40
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·13	19·15
20-markówka	23·48	23·55
Rosyjski półimperyał	—·—	—·—
Niemieckie banknoty za 100 marek	117·42½	117·62½
Włoskie banknoty za 100 lir.	95·50	95·70
Rubla	2·53¾	2·54½

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 3385/5 [8006 1—3]

Zobowiązany Michał Jurków Jakowa w Bereźnicy.

Na żądanie Anny Hryńczak i Dmytra Hryńczaka z Bereźnicy, odbędzie się dnia 16. października 1905 o godz. 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w sali Nr. III. w Kałuszu, licytacya I.) realności whl. 178 gm. Bereźnica, II.) realności whl. 179 gm. Bereźnica, wraz z przynależnościami, składającemi się z domu, dwóch stodół, stajni i 2 obrogów.

Nieruchomości te, wystawione na licytacyę, są ocenione ad I.) na 1260 kor., ad II.) na 1900 kor., przynależności zaś ad II.) na 548 kor.

Najniższa cena wynosi ad I.) 840 kor., ad II.) 1630 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temu sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kałusz, dnia 30. sierpnia 1905.

L. 14.118. [7992 1—3]

Ogłoszenie.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Wadowicach podaje niniejszem do wiadomości, że odbędzie się w dniu 25. października 1905 między godziną 2 a 6 po południu w kancelaryi Nadzoru c. k. straży skarbowej w Żywcu rozprawa względem zawarcia solidarnej ugody co do prawa poboru podatku konsumcyjnego od wina w okręgu poborowym Milówka na rok 1906 a warunkowo t. j. z prawem wypowiedzenia na lata 1907 i 1908 lub też bezwarunkowo na powyższy trzechletni okres czasu. Jako cenę ugodową za ten przedmiot ustanawia się roczną kwotę 1825 kor. to jest (tysiąc ośmset dwadzieścia pięć) kor.

Do rozprawy przystąpić musi przeważna część przedsiębiorców co do ilości głów i rozmiaru przedsiębiorstwa podlegającą opłacie podatku konsumcyjnego od wina w pomienionym okręgu poborowym.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Wadowice, dnia 6. października 1905.

L. 13.535 [7993 1—3]

Ogłoszenie.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Wadowicach podaje niniejszem do wiadomości, że odbędzie się w dniu 26. października 1905 między godziną 8 a 12 przed południem w kancelaryi Urzędu gminnego w Andrychowie rozprawa względem zawarcia solidarnej ugody co do prawa poboru podatku konsumcyjnego od wina w okręgu poborowym w Andrychowie na rok 1906 a warunkowo t. j. z prawem wypowiedzenia na lata 1907 i 1908 lub też bezwarunkowo na powyższy trzechletni okres czasu. Jako cenę ugodową za ten przedmiot ustanawia się roczną kwotę 2552 to jest dwa tysiące pięćset pięćdziesiąt dwie koron.

Do rozprawy przystąpić musi przeważna część przedsiębiorców co do ilości głów i rozmiaru przedsiębiorstwa podlegającego opłacie podatku konsumcyjnego od wina w pomienionym okręgu poborowym.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Wadowice, dnia 6. października 1905.

L. 13541 [7995 1—3]

Ogłoszenie.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Wadowicach podaje niniejszem do wiadomości, że odbędzie się w dniu 25. października 1905 między godziną 9 a 12 przed południem w kancelaryi Nadzoru c. k. straży skarbowej w Żywcu rozprawa względem zawarcia solidarnej ugody co do prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgu poborowym Żywca na rok 1906 a warunkowo t. j. z prawem wypowiedzenia na lata 1907 i 1908 lub też bezwarunkowo na powyższy trzech letni okres czasu. Jako cenę ugodową za ten przedmiot, ustanawia się roczną kwotę 20.000 kor. to jest dwudziestu tysięcy koron.

Do rozprawy przystąpić musi przeważna część przedsiębiorców co do ilości głów i rozmiaru przedsiębiorstwa podlegającego opłacie podatku konsumcyjnego od mięsa w pomienionym okręgu poborowym.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Wadowice, dnia 6. października 1905.

L. 20482/5 [7909 3—3]

Obwieszczenie.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Żółkwi podaje do wiadomości, że dnia 23. października b. r. o godzinie 10 przed południem odbędzie się w kancelaryi Nadzoru c. k. straży skarbowej w Sokalu rozprawa celem zawarcia solidarnej ugody co do prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgu poborowym „Sokal", do którego oprócz gminy miasta Sokala należą następujące gminy (ze wszystkiemi przynależnymi doń miejscowościami) i obszary dworskie: Cieląż, Horodłowice, Ilkowice, Konotopy, Opusko, Puturzyca, Skomorochy, Switarzów, Ulwówek i Zawisznia.

Ugoda zawarta będzie albo na rok 1906 bezwarunkowo z milczącem przedłużeniem na lata 1907 i 1908 albo też bezwarunkowo na trzy lata t. j. na czas od 1. stycznia 1906 do końca grudnia 1908.

Jako roczny ryczałt ugodowy, poniżej którego ugoda zawartą być nie może, ustanawia się kwotę 8340 koron słownie ośm tysięcy trzysta czterdzieści koron.

Przy rozprawie ugodowej zastąpioną być ma i zgadzać się z ugodą większość przedsiębiorców co do ilości i co do rozmiarów przedsiębiorsw opłacających podatek od mięsa, inaczej ugoda zawartą nie będzie.

Pełnomocnicy upoważnieni do zawarcia ugody muszą się wykazać wobec kierującego rozprawą urzędnika sądownie lub notaryalnie legalizowanem pełnomoctwem.

Przedsiębiorcy przystępujący do zawarcia tej ugody obowiązani będą na żądanie władzy skarbowej złożyć na zabezpieczenie zobowiązań ugodowych kaucyą w wysokości jedno do trzechmiesięcznej raty ryczałtu ugodowego, a to w terminie dni ośmiu, licząc od dnia, w którym do złożenia tego zabezpieczenia zostaną wezwani.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Żółkiew, 3. października 1905.

G. Zl. E. 907/5 (7) [7972 2—3]

Am 10. November 1905 Vormittags 1[illegible] Uhr bei dem unten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. 5 in Milówka die Versteigerung einer durch die Feuerbrunst beschädigten einstöckigen Fabriksrealität namentlich einer gewesenen Holzstoff und Pappenfabrik G. E. H. 457 in Rajcza I. bestehend aus Bauparzellen Cat. Nr. 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679 u. 1099 1 von 1551□° und Grundparzellen 1097/3, 1099/8 u. 10304 6 von 1117□° Flächenmass, sammt Zubehör, bestehend aus Wasseranlagen, Wasserturbinen, Dampfkessel Kochar, einschliesslich mit dem Wasserrechte und Dienstbarkeit der Wegebenützung und der Wasserleitung auf fremden Parzellen statt.

Die zur Versteigerung gelangende Liegenscdaft ist auf 29.273 Kr., das Zubehör auf 25.472 Kr. bewertet.

Das geringste Gebot beträgt 36.496 Kr. 68 hl., unter diesem Betrage findet ein Verkauf nicht statt.

Die Versteigerungsbedingungen und die auf die Liegenschaft sich beziehenden Urkunden (Grundbuchs Hypothekenauszug, Catasterauszug, Schätzungsprotokolle u. s. w.) können von den Kauflustigen bei dem unten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. 5, während der Geschäftsstunden eingesehen werden.

Rechte, welche diese Versteigerung unzulässig machen würden, sind spätestens im anberaumten Versteigerungstermine vor Beginn der Versteigerung bei Gericht anzumelden, widrigens sie in Ansehung der Liegenschaft selbst nicht mehr geltend gemacht werden könnten.

Von den weiteren Vorkommnissen des Versteigerungsverfahrens werden die Personen, für welche zur Zeit an der Liegenschaft Rechte oder Lasten begründet sind, oder im Laufe des Versteigerungsverfahrens begründet werden, in dem Falle nur durch Anschlag bei Gericht in Kenntnis gesetzt, als sie weder im Sprengel des unten bezeichneten Gerichtes wohnen, noch diesem einen am Gerichtsorte wohnhaften Zustellungsbevollmächtigten namhaft machen.

K. k. Bezirksgericht, Abtheilung III.

Milówka, am 3. Oktober 1905.

L. cz. E. 720 5 (4) [8003 1—3]

Na żądanie Abrahama Lichta, kupca w Zalesiu, odbędzie się dnia 23. października 1905 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV., licytacya całych realności objętych wyk. hip. 306 i 503 gm. Wielkopole i połowy realności objętej whl. 305 tej samej gminy.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione pierwsza na 108 kor. 17 hal., druga na 420 kor. 13 hal., trzecia na 25 hal.

Najniższa cena wynosi co do pierwszej 72 kor. 11 hal., co do drugiej 280 kor. 09 hal., co do trzeciej 16 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Janów, dnia 30. sierpnia 1905.

L. cz. E. 1417/5 (5) [7901 3—3]

Na żądanie Aschera i Estery Reiserów odbędzie się dnia 13. listopada 1905 o godz. 11 przed połud. w sądzie niżej wymienionym w biurze N. IV. w Niemirowie licytacya realności lwh. 1203 gm. Niemirów.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 600 kor.

Najniższa cena wynosi 600 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Niemirów, dnia 27. września 1905.

L. 13887/05 [7994 1—3]

Ogłoszenie.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Wadowicach podaje niniejszem do wiadomości, że odbędzie się w dniu 27. października 1905 między godz. 8 a 12 przed południem w kancelaryi Urzędu gminnego w Zatorze rozprawa względem zawarcia solidarnej ugody co do prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgu poborowym „Zator" na rok 1906 a warunkowo tj. z prawem wypowiedzenia na lata 1907 i 1908 lub też bezwarunkowo na powyższy trzech letni okres czasu.

Jako cene ugodową na ten przedmiot ustanawia się roczną kwotę 3657 trzy tysiące sześćset pięćdziesiąt siedm koron.

Do rozprawy przystąpić musi przeważna część przedsiębiorców co do ilości głów i rozmiaru przedsiębiorstwa podlegającego opłacie podatku konsumcyjnego od mięsa w pomienionym okręgu poborowym.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Wadowice, dnia 6. października 1905.

L. 2525/05, 2492/05. [7996 1—3]

Ogłoszenie licytacyi

Na podstawie uchwały Rady gminnej w Mostach wielkich, zatwierdzonej przez Wydział powiatowy rozpisuje się niniejszem publiczną licytacyę na sprzedaż lasu gminnego w Mostach wielkich.

Na sprzedaż przeznaczony jest drzewostan na parcelach gr. lk. 9834 2, 9815/5, 9237, 9220 i 9221 w ilości 19.677 sosen, 4757 olch, 586 dębów i 236 drzew różnego gatunku, którego wartość szacunkowa wynosi 228.661 kor. 35 hal.

Licytacya odbędzie się dnia 6. listopada 1905 r w biurze Wydziału powiatowego w Żółkwi.

Oferty pisemne zaopatrzone we wadyum, wynoszące 10% ceny szacunkowej można podawać w biurze Wydziału powiatowego w Żółkwi, do godziny 2-giej po południu dnia 6 listopada 1905 r., poczem nastąpi otwarcie ofert i przetarg ustny.

Oferta zawierać ma oprócz ceny kupna także oświadczenie, że oferujący zgadza się na warunki licytacyjne, które można przeglądać w kancelaryi Wydziału powiatowego w Żółkwi w godzinach urzędowych.

Z Wydziału powiatowego

Żółkiew, dnia 2. października 1905.

Nr. 7621 [7878 1—2]

Auszug.

Die k. u. k. Intendanz des 11. Korps hat den Einkauf von Roggen und Hafer für den Bedarf der Militärverpflegsmagazine in Lemberg, Złoczów, Stanislau und Czernowitz, sowie für die Verpflegsfilialmagazine in Brzeżany, Kamionka strumiłowa, Kolomea, Mosty wielkie, Tarnopol, Neu-Zuczka, Żółkiew und Zborów ausgeschrieben.

Die näheren Bedingungen sind aus dem vollinhaltlichen Aviso in unserem Blatte Nr. 228 vom 7. Oktober 1905 zu ersehen.

K. u. k. Intendanz des 11 Korps.

Lemberg, am 3. Oktober 1905.

Nr. 6519. [7761 1—2]

Aviso.

Betreffs Sicherstellung der Lokoverfrachtung für das k. u. k. Heer und die k. k. Landwehr in den Stationen Łańcut, Nisko, Rzeszów und Sanok, dann der Streckenverfrachtung im Bereiche der k. u. k. Intendanz des 10. Korps für das Jahr 1906 — bei günstigen Anboten auch für die Jahre 1907 und 1908 — finden öffentliche Verhandlungen mittels schriftlicher Offerte statt.

Die Verhandlungstage, die Verhandlungsorte und die Offertbedingungen sind aus dem Amtsblatte der „Gazeta Lwowska" Nr. 229 vom 8. Oktober 1905 zu ersehen.

K. u. k. Intendanz des 10 Korps.

Przemyśl, am 29. September 1905.

L. cz. E. 725 5 (5) [8000]

Na żądanie Miejskiej Kasy Oszczędności w Bochni, zastąpionej przez adw. dr. Zakrzewskiego, odbędzie się dnia 19. października 1905 o godz. w pół do 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12, licytacya realności lwh. 340 i lwh. 152 gm. kat. Buczyna, z których pierwsza składa się z gruntów w obszarze 4 morgów 1106□ s. a druga z gruntów w obszarze 9 morgów 510□ s. i znajdujących się na nich budynków mieszkalnych i gospodarczych, wraz z przynależnościami, składającemi się z 2 koni, 2 krów, 2 byczków, 2 wozów, 2 bron, 1 pługa, 1 kolców.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione lwh. 340 na 2388 kor. 64 hal., zaś lwh. 152 na 9300 kor. 78 hal., przynależności zaś na 790 kor.

Najniższa cena wynosi odnośnie do realności lwh. 340 — 1592 kor. 42 hal., odnośnie do realności lwh. 152 — 6200 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki i akta do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Bochnia, dnia 19. sierpnia 1905.

L. cz. E. 1451 5 (11) [8012]

Dnia 25. października 1905 o godz. w pół do 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19, licytacya posiadłości whl. 1630 i połowy whl. 1631 ks. gr. gm. Ilińce wraz z przynależnościami.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione na 43 kor. 14 hal. i 320 kor. 80 hal.

Najniższa cena wynosi 28 kor. 78 hal. i 213 kor. 80 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zabłotów, dnia 1. września 1905.

L. cz. E. 723 5 (5) [8004]

Dnia 7. listopada 1905 o godz. 9 rano, odbędzie się w sądzie tut., biurze Nr. 7. licytacya realności lwh. 2939 gm. Jaworów, wraz z przynależnościami, składającemi się z komórki sztachetów i 6 szczepów owocowych w ogródku.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona wraz z przynależnościami na 732 kor.

Najniższa cena wynosi 366 kor., poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym, biuro Nr. 7.

Prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Jaworów, dnia 23. sierpnia 1905.

L. cz. E. 787 5 (3) [7999]

Na żądanie Michała Talagi w Zembrzycach jako cesyonaryusza Cecylii Dobijowej odbędzie się dnia 9. listopada 1905 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 20 w Wadowicach, licytacya realności lwh. 184 ks. gr. gminy Zembrzyce, objętej (z wyłączeniem parceli gr. l. 266), wraz z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 529 kor. (bez parceli gr. l. 2661).

Najniższa cena wynosi 352 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 20.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Wadowice, dnia 1[illegible]. września 1905.

L. cz. E 404 5 (7) [7978]

Na żądanie Majera Sorgera Józefa Leiby w Obertynie, odbędzie się, dnia 7. listopada 1905 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacya realności obj. wykazem hipot. 1441 gm. Obertyn wraz z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona wraz z przynależnościami na 1309 kor.

Najniższa cena wynosi 872 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Obertyn, dnia 26. września 1905.

L. cz. E. 946/5 (6) [8005]

Dnia 27. października 1905 o godz. 9 rano odbędzie się w sądzie tutejszym, licytacya połowy realności obj. whl. 142 ks. gr. gm. Kamionka str. wraz z przynależnościami.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 7380 kor., przynależności zaś na 28 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 3704 kor. 25 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie niżej wymienionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kamionka str., dnia 5. września 1905.

L. cz. E. 404/5 (5) [8010]

Na żądanie Marka i Anny Sosenków w Jaworzu, odbędzie się dnia 8. listopada 1905 o godz. 9 rano w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1, licytacya połowy realności lwh. 151 ks. gr. gminy Desznica Iwana Sosenki własnej

Część nieruchomości, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 2500 kor.

Najniższa cena wynosi 1666 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza, i inne dokumenta odnoszące się do tejże nieruchomości może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Żmigród, dnia 15. września 1905.

L. cz. E. 650/5 (6) [8007]

Dnia 17. października 1905 o godz. 10 przed południem, odbędzie się licytacya połowy realności lwh. 278 ks. gr. Oświęcim.

Połowę realności oceniono na 3100 kor.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1550 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta w tej sprawie przejrzeć można w biurze Nr. 4 w sądzie tutejszym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Oświęcim, dnia 20. września 1905.

L. cz. E. 792/5 (4) [7927]

Dnia 7. listopada 1905 o godz. 9 rano w sądzie tutejszym, odbędzie się licytacya realności whl. 238 i połowy realności whl. 239 gm. Janów wraz z przynależnościami, składającemi się z 15 drzew owocowych.

Nieruchomość whl. 238 wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1000 kor., zaś połowa whl. 239 na 850 kor., przynależności zaś na 75 kor.

Najniższa cena co do pierwszej wynosi 666 kor. 67 hal., zaś co do drugiej z przynależnościami 616 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy przejrzeć w sądzie tutejszym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Budzanów, dnia 26. września 1905.

L. cz. E. III. 1668/5 (6) [7928]

Dnia 7. listopada 1905 o godz. 9 rano w sądzie wymienionym, w biurze Nr. 9, odbędzie się licytacya połowy realności 578 gm. Sadzawka wraz z przynależnościami.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 350 kor. z przynależnościami.

Najniższa cena wynosi 232 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być skutecznie podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Delatyn, dnia 25. września 1905.

Upadłości.

L. cz. S. 2/5 (1) [7889 3—3]

Edykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zezwolił na otwarcie kupieckiego konkursu do majątku Abrahama Menkesa jawnego spólnika firmy Wolf Rosiner i Abraham Menkes handel drzewem budulcowym w Jarosławiu.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę sąd. Edmunda Galika w Jarosławiu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adw. dr. W. Ramerta w Jarosławiu.

Wierzyciele wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 19. października 1905, o godz. 9 przed połudn. w c. k. sądzie powiat. w Jarosławiu, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie albo w c. k. sądzie powiatowym w Jarosławiu najdalej do końca listopada 1905 a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 15. grudnia 1905 o godzinie 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej Gazety Lwowskiej.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Jarosławiu lub w pobliżu Jarosławia mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń w tymże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Przemyśl, dnia 4. października 1905.

L. cz. S. 7/1 (5) [7958 2—3]

Edykt konkursowy.

C. k. sąd krajowy w Krakowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Chaima Schenke na, niezarejestrowanego handlarza win w Krakowie, ul. Miodowa 1. 5.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Radcę sądu kraj. Feliksa Osadzińskiego, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana adw. dr. Maurycego Wechslera w Krakowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 20. października 1905 o godzinie 9 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 9, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs. zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 25. listopada 1905, a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 21. grudnia 1905 o godzinie 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzycieli, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Krakowie lub w pobliżu Krakowa mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.

Kraków, dnia 6. października 1905.

L. cz. S. 2/5 (13) [8013]

Ogłoszenie.

W konkursie Samuela Reissa, kupca w Jeziernie na wniosek wierzycieli jawiących się na audyencyi wyborczej ustanowiono zawiadowcą masy pana Schulima Perlmuttera ze Zborowa, zastępcą zaś jego pana Mojżesza Jägera ze Zborowa.

Gdy w powyższej sprawie konkursowej audyencya likwidacyjna tutejszą uchwałą z 5. czerwca 1905 S. 2/5 (1) na dzień 21. lipca 1905 błędnie wyznaczona a wedle uchwały z 7. czerwca 1905 na dzień 31. sierpnia 1905 przełożona z powodu jej nieogłoszenia odbyć się nie mogła, przeto w załatwieniu wniosku komisarza konkursowego z 3. sierpnia 1905 S 2/5 (16 k. k.) wyznacza się ogólną audyencyę likwidacyjną na dzień 12. października 1905 o godzinie 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Zborowie przed komisarzem konkursowym.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Złoczów, dnia 25. września 1905.

Konkursa.

L. 38.393 10504/II. [7914 3—3]

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania posady stałego sługi szkolnego w c. k. gimnazyum VII. we Lwowie ewentualnie w razie obsadzenia tej posady w drodze przeniesienia posady tercyana przy innej szkole średniej w Galicyi ogłasza c. k. Rada szkolna krajowa niniejszem konkurs z terminem wnoszenia podań do 15. listopada 1905.

Do tej posady przywiązane są następujące pobory: płaca etatowa w kwocie 800 kor. rocznie, 30 procent dodatek aktywalny w kwocie 240 kor. rocznie, ubranie służbowe, tudzież ewentualnie wolne mieszkanie służbowe w budynku szkolnym.

Z posadą tą są połączone wszelkie obowiązki sługi szkolnego, a więc należyta obsługa sal szkolnych, kancelaryi, sali konferencyjnej, gabinetów, utrzymywanie porządku i czystości wewnątrz i zewnątrz budynku szkolnego, tudzież wszelkie czynności zwykłego stróża domowego jak rąbanie i noszenie materyału opałowego, palenie w piecach, zamiatanie śniegu i t. p.

Ubiegający się o tę posadę ma wykazać:

1) Znajomość języków krajowych w słowie i piśmie, świadectwami szkolnemi i własnoręcznemi próbami pisma;

2) uzdolnienie fizyczne do pełnienia obowiązków takiego sługi świadectwem c. k. lekarza rządowego;

3) nieprzekroczony wiek do lat 40 metryką urodzenia;

4) zachowanie się pod względem moralnym i politycznym świadectwem moralności, wystawionem przez właściwą władzę, jeżeli nie pozostaje w służbie publicznej;

5) dotychczasowe zatrudnienie świadectwami.

Podania zaopatrzone w powyższe dokumenty należy wnieść w oznaczonym terminie do c. k. Rady szkolnej krajowej na ręce c. k. Dyrekcyi gimnazyum VII. we Lwowie a jeżeli ubiegający się pozostaje w służbie publicznej, za pośrednictwem swej przełożonej Władzy.

W myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 Dz. u. p. Nr. 60 mają przy nadaniu tej posady pierwszeństwo wysłużeni c. i k. względnie c. k. podoficerowie, posiadający wymaganą powyżej kwalifikacyę i zaopatrzeni w przepisany certyfikat c. i k. państwowego Ministerstwa wojny, względnie c. k. Ministerstwa obrony krajowej, który uprawnia do ubiegania się o posadę w służbie państwowej cywilnej.

Dopiero w braku takich kandydatów, mogliby być uwzględnieni inni kandydaci, posiadający wymaganą kwalifikacyę.

Lwów, 27. września 1905.

L. 117034/II [7918 3—3]

Konkurs.

Na posady ekspedyentów przy c. k. urzędach pocztowych:

1) W Ostrowie obok Sokala z poborami 3 kl. 3 stopnia i

2) w Laszkach zawiązanych z poborami 3 kl. 5 stopnia.

Ryczałt na służących przy podanych urzędach będzie później oznaczony.

Podania należy wnieść najpóźniej do 15 października b. r. do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 4. października 1905.

L. 3521/5 [7917 3—3]

Konkurs.

Celem obsadzenia posady kapelana przy c. k. Zakładzie karnym w Wiśniczu z płacą roczną 1800 kor., z dwoma dodatkami starszeństwa co 10 lat służby po 200 kor., wolnem mieszkaniem i relutum na opał i oświetlenie, rozpisuje się konkurs.

Podania należy wnieść w przeciągu dni 14 do Przewielebnego Konsystorza Biskupiego w Tarnowie.

Kraków, dnia 3. października 1905.

C. k. Nadprokuratorya Państwa.

L. 3942 [7919 1—2]

Konkurs.

Konkurs celem obsadzenia dwóch opróżnionych posad dozorców więźni przy c. k. Zakładzie karnym dla mężczyzn w Stanisławowie upływa z dniem 10. listopada 1905 r.

C. k. Dyrekcya Zakładu karnego.

Stanisławów, 5. października 1905.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. II. 471/5 (1) [8001]

Przeciw nieobjętej masie spadkowej po błp. Reizli Hübschman, wniosła Dora Hübschman, gospodyni z Jaremcza przez adw. dr. Izydora Berlsteina w Delatynie pozew o uznanie i intabulacyę prawa własności 3/84 części realności obj. whl. 391 gm. Dora.

Audyencya odbędzie się 16. października 1905 o godz. 10 przed południem, w biurze Nr. 17.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanej kuratorem adw. dr. Mikołaj Łahodyński w Delatynie, będzie ją zastępować dopóki masa spadkowa po tejże nie zostanie objęta.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Delatyn, dnia 28. września 1905.

L. cz. C. I. 258/5 (1) [7938]

Przeciw nieobecnemu Chaimowi Lazarusowi przedtem w Mikulińcach, wniósł Schulim Teller w Mikulińcach pozew o 300 kor.

Rozprawa odbędzie się dnia 17. października 1905 o godz. 10 rano, w biurze Nr. 8.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem Chaim Mittelman w Mikulińcach, będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Mikulińce, dnia 30. września 1905.

L. cz. C. VI. 391/5 (1) [7963]

Przeciw Marcinowi Klucznik, Petroneli Klucznik zam. Denik, Wincentemu Klucznik i Józefowi Klucznik, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Samborze przez Jana, Władysława i Maryę Skuliczów i towarz. pozew o wpis prawa własności do 28/280 części realności whl. 130 ks. gr. gm. kat. Sambor miasto obj.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 2 listopada 1905 godz. 9 rano w tutejszym sądzie, w biurze Nr. VI.

Celem strzeżenia praw niewiadomych pozwanych, ustanawia się pana adw. dr. Stachurę w Samborze kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Sambor, dnia 21. września 1905.

L. cz. C. II. 111/5 (1) [7982]

Przeciw masom spadkowym po ś. p. Hryniu i Parasce Węgierczukom, względnie przeciw nieznanym ich spadkobiercom, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sołotwinie przez Feigę Schmerler i Pesię Elber pozew o uznanie prawa własności do realności lwh. 666 gm. Sołotwina.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy w tutejszym sądzie, w biurze Nr. 11, na dzień 31. października 1905 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw nieznanych spadkobierców Hrynia i Paraski Węgierczuków, ustanawia się pana Grzegorza Mikulaka w Zarzeczu kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie stronę pozwaną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Sołotwina, dnia 29. września 1905.

L. cz. Prez. 838 (18 P./5) [7907]

Obwieszczenie

Dla IV. nadzwyczajnej kadencyi sądów przysięgłych, których posiedzenia w c. k. sądzie krajowym karnym rozpoczną się dnia 6. listopada 1905 o godzinie 9 przed południem zamianowało Prezydyum c. k. wyższego sądu krajowego Przewodniczącym Wiceprezydenta sądu krajowego z tytułem Prezydenta sądu krajowego Stanisława Przyłuskiego, zaś zastępcami tegoż c. k. radców wyższego sądu krajowego: Henryka Nitarskiego, Sylwerego Dzierzyńskiego, Stanisława Augusta Promińskiego, dr. Juliana Sopotnickiego i radców sądu krajowego Jana Garlickiego, Grzegorza Charaka Ludwika Dyonizego Herasymowicza, Edwarda Nahlika, Filipa Drexlera, Stanisława Wierzbickiego, Stanisława Jasińskiego i Józefa Obanowicza.

Z Prezydyum c. k sądu kraj. karn.

Lwów, dnia 3. października 1905.

L. 145.994.

Obwieszczenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 5. października 1905 L. 45 025, normujące aż do odwołania przywóz zwierząt i mięsa z krajów korony węgierskiej do królestw i krajów zastąpionych w Radzie państwa.

I.

Poniżej wymienia się te gminy na Węgrzech i w Kroacyi-Slawonii, z których w myśl artykułu 1., ustęp 1. i 2., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. września 1899 (Dz. u. p. Nr. 179) z powodu istnienia chorób stadnych zakazane jest wprowadzanie szczegółowo podanych gatunków zwierząt.

Te zakazy, które już z mocy samej umowy obowiązują, rozciągają się na gminy imiennie wymienione i na gminy sąsiednie.

W myśl tego jest zakazane:

1. Z Węgier:

a) z powodu **zarazy pyskowo-racicowej wprowadzanie zwierząt racicowych** (bydła rogatego, owiec, kóz i świń):

komitat Bacs-Bodrog, powiat sądowy Kula: z gminy Kula;

komitat Baranya, powiat sądowy Szentlörinc: z gminy Gilvánfa;

komitat Bars, powiat sądowy Garamsyentkereczt: z gmin Bartos, Ökörmöcsöe;

komitat Beszterce-Naszód, powiat sądowy Bessenyö: z gmin Alsósebes, Ardány, Felsösebes, Friss, Gledény, Kissajó, Malomárka, Monor, Sajoszentiván, Serling, Szászbudak; powiat sądowy Naszód: z gminy Tóhát;

komitat Bihar, powiat sądowy Mezökeresztes: z gmin Beregböszörmény, Mezösás; powiat sądowy Nagyszalonta: z gminy Arpád;

komitat Borsod, powiat sądowy Miskolc: z gminy Ohuta;

komitat Esztergom, powiat sądowy Esztergom: z gminy Tokod;

komitat Fejer, powiat sądowy Adony: z gminy Rácalmás; powiat sądowy Mór: z gminy Bakonysárkány; powiat sądowy Sárbogárd: z gmin Alap, Hercegfalva, Nagylók, Sárszentmiklós; powiat sądowy Székesfehérvár: z gmin Iszkaszentgyörgy, Pátka, Zámoly; powiat sądowy Vál: z gminy Ettyek;

komitat Fogaras, powiat sądowy Alsóvárpás: z gminy Kerc;

komitat Hont, powiat sądowy Korpona: z gminy Litva;

komitat Jasz-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Tiszaközép: z gminy Tiszaroff;

komitat Kolosz, powiat sądowy Mezöörményes: z gmin Komlód, Mezökirályfalva, Mezöörményes, Nagynyulas, Oroszfája, Septér; powiat sądowy Teke: z gmin Batos, Dedrád, Dedrádszéplak, Faragó, Harasztos, Oláhujfalu, Paszmos, Szászakna, Szokol, Teke, Vajola;

komitat Komárom, powiat sądowy Csallóköz: z gmin Kamocsa; powiat sądowy Gesztes: z gmin Bokod, Mocsa, Oszöny; powiat sądowy Tata: z gmin Gyermely;

komitat Máramaros, powiat sądowy Huszt: z gmin Alsószelistye, Gernyes, Husztkörz; powiat sądowy Sziget: z gminy Tiszafehéregyháza; powiat sądowy Técsö: z gminy Kricsfalva;

komitat Maros-Torda, powiat sądowy Maros-felsö: z gmin Mojos, Nagyernye; powiat sądowy Régen-alsó: z gmin Beresztelke, Erdöcsinád, Gernyeszeg, Görgényszentimre, Kincses, Körtekapu, Magearfülpös i z miasta Szászrégen; powiat sądowy Régenfelsö: z gmin Disznajó, Felsörépa, Füleháza, Holtmaros, Lövér, Marosvécs, Monosfalu;

komitat Nograd, powiat sądowy Losonc: z gmin Miksi, Rapp; powiat sądowy Szirák: z gminy Buják;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Bia: z gminy Bia; powiat sądowy Dunavecse: z gmin Dab, Eömsöd;

komitat Somogy, powiat sądowy Igal: z gminy Mocsolád: powiat sądowy Kaposvár: z gmin Nagybajom, Sántos, Vrácsik; powiat sądowy Lengyeltót: z gmin Buzsák; powiat sądowy Marcal: z gmin Böhönye, Gadány, Kethely, Libickozma, Mesztegnyö, Szökedencs; powiat sądowy Tab: z gminy Köttse;

komitat Sopron, powiat sądowy Csorna: z gminy Szany; powiat sądowy Kapuvár: z gminy Edve;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Kisvárda: z gmin Ajak, Kisvárda; powiat sądowy Nyirbátor: z gminy Rohod;

komitat Szepes, powiat sądowy Igló: z gminy Pálmafalu; powiat sądowy Löcse: z miasta Löcse; powiat sądowy Szepesváralja: z gminy Krompach;

komitat Szolnok-Doboka, powiat sądowy Betlen: z gminy Somkerék;

komitat Tolna, powiat sądowy Dunaföldvár: z gmin Györköny, Németkér, Paks, Tápé; powiat sądowy Központ; z gminy Bataszék; powiat sądowy Simontornya: z gmin Belecska, Nagyszékely, Pálfa; powiat sądowy Tamás: z gmin Felsönyek, Fürged, Majsamiklósvár, Pincehely, Tamasi; powiat sądowy Völgység: z gminy Bonybádvarasd;

komitat Torontal, powiat sądowy Nagybecskerek: z gminy Orlovát; powiat sądowy Nagykikinda: z gmin Basahid, Nagybikács;

komitat Ung, powiat sądowy Szobránc: z gmin Alsóbaskóc, Alsóhalas, Alsóhunkoć, Bunkós, Felsöhalas, Jeszenö, Jeszenöremete, Jósza, Németvágás, Remetevasgyár, Szobráncz, Szobránc-komoró, Töröskruszka, Ubrezs;

komitat Veszprém, powiat sądowy Pápa: z miasta Pápa; powiat sądowy Veszprém: z gminy Leányfalu; powiat sądowy Zirc: z gminy Sur;

komitat Zemplén, powiat sądowy Nagymihály: z gminy Gödrös, Laborcfalva, Ormezö;

jakoteż z municypalnych miast Szeget VII. rejon, Székesfehérvár;

b) **z powodu pomoru świń wprowadzanie świń:**

komitat Alsó-Fehér, powiat sądowy Alvinc: z gmin Berve, Demeterpatak, Sóspatak, Strázsa; powiat sądowy Kisenyed: z gmin Hosszutelke, Kisnyed, Vingárd; powiat sądowy Magyarigen: z gmin Alsógáid, Igen pataka, Ompolyca, Sárd; powiat sądowy Marosujvár: z gmin Kutyfalva, Magyarcsesztve, Marosszentjakab;

komitat Arad, powiat sądowy Borossebes: z gmin Bohany, Krotna, Revetis;

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Titel: z gmin Alsókabol, Káty, Sajkáslak, Titel; powiat sądowy Zenta: z gmin Martonos, Mohol i z miasta Zenta I. i IV. rej.;

komitat Baranya, powiat sądowy Pécsrárad: z gmin Hidas, Maráza;

komitat Bars, powiat sądowy Aranyosmarót: z gmin Feketerecsény, Velsic i z miasta Ujbánya; powiat sądowy Garamszentkereszt: z gminy Ruonó; powiat sądowy Oszlány: z gminy Nemeskosztolany; powiat sądowy Verebély: z gmin Alsópél, Eny, Füss;

komitat Békés, powiat sądowy Gyoma: z gminy Gyoma; powiat sądowy Szeghalom: z gminy Füzesgyarmat;

komitat Beszterczе-Naszód, powiat sądowy Bessenyö: z gmin Bilak, Galacj;

komitat Bihar, powiat sądowy Belényes: z gmin Belényes, Dzsoszántforro, Nyegerfalva, Pokola, Solymospatrász, Tarkaica; powiat sądowy Cséffa: z gmin Bikács, Geszt, Okány; powiat sądowy Sárrét: z gmin Bihartorda, Biharudvari, Dancsháza, Nagyrábé, Sáp; powiat sądowy Vaskóh: z gmin Köszvényes, Kristyor, Rézbányaváros;

komitat Borsod, powiat sądowy Ózd: z gminy Csermely; powiat sądowy Szentpéter; z gmin Lászlófalva, Szentmártoa, Szilvás;

komitat Brasso, powiat sądowy Alvidek: z gmin Krizba, Szászhermány;

komitat Csik, powiat sądowy Kászonalcsik: z gmin Csikkozmás, Csikszentkiraly, Csikszentsimon, Csiktusnád, Kászonujfalu;

komitat Csongrad, powiat sądowy Tiszáninnen: z gmin Kiskúndorozsma, Kistelek, Nagyszöllös, Sövényháza, Tápé, Tiszaujlak;

komitat Fogaras, powiat sądowy Alsóárpas: z gmin Alsóporumbák, Alsóvist, Drágus, Földvár, Oláhujfalu, Oporumbak, Szerata; powiat sądowy Fogaras; z gmin Alsószombatfalva, Krisbarivoj, Lisza, Reusor; powiat sądowy Sárkány: z gmin Mundra, Persány;

komitat Gömör-Kis-Hont, powiat sądowy Nagyrôcze: z gmin Gice, Ispánmezö, Nasztraj, Polom, Ratkólehota, Süvete, Szásza, Ujvásár i z miasta Jolsva; powiat sądowy Rosznyó: z gmin Betlér, Henckó, Pelsüc, Rédova, Szalóc;

komitat Györ, powiat sądowy Sokoróalja: z gmin Koroncó, Rábaszentmiklós, Tétszenkút;

komitat Hajdú, powiat sądowy Hajduböszörmeny: z gminy Felsöjozsa, jakoteż z miasta Hajduböszörmény;

komitat Háromszék, powiat sądowy Kézd: z gmin Lécfalva, Sosmezö; powiat sądowy Miklosvár: z gminy Hidvég; powiat sądowy Seps: z gmin Bessenyö, Bodok, Egerpatak, Kisborosnyó, Köröspatak, Magyarbodza, Nagyborosnyó, Sepsimagyarós, Szotbor;

komitat Hont, powiat sądowy Bat: z gminy Varsány; powiat sądowy Ipolynyék: z gmin Csak, Daczókeszi, Felsöipolynyék, Inam, Ipolybalog, Kökeszi, Leszenye, Ujfalu;

komitat Hunyad, powiat sądowy Hátszeg: z gmin Felsönyiresfalva, Hacazsel, Nagycsura, Russ, Sztrigyóhába, Sztrigyplop, Sztrigyszacsal, Zeykfalva;

komitat Jász-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Tisza-Felsö: z gmin Abádszalók, Déváványa, Kenderes; powiat sądowy Tisza-Közép: z gminy Törökszentmiklós;

komitat Kis-Küküllö, powiat sądowy Erzsébváros: z gminy Darlac;

komitat Kolozs, powiat sądowy Almás: z gmin Bábony, Közé lak, Nagypetri, Nyires, Topaszentkirály; powiat sądowy Bánffyhunyad: z gmin Bánffyhunad, Hódosfalva, Kalotaszentkirály, Középfüld, Meregyó, Zentelke; powiat sądowy Mezöörményes: z gmin Mezökirályfalva, Mezöörményes; powiat sądowy Mócs: z gminy Gyulatelke; powiat sądowy Nádasment: z gmin Papfalva, Szentmihálytelke, Szucsak, Türe; powiat sądowy Téke: z gmin Mezöerked, Szászyidvég;

komitat Krassó-Szörény, powiat sądowy Bogsán: z gminy Füzes, Jerszeg, Királykegye, Vaskö; powiat sądowy Bozovics: z gmin Bozovics, Pervora; powiat sądowy Facset: z gmin Bázest, Bottinyesd, Furdia, Hauzest, Kismutnik, Kisszurduk, Németgladna; powiat sądowy Jám: z gmin Jám, Heuerdorf, Illádia, Leszkovica, Makovistye, Mirkovác, Nájdas, Oruszova, Petrillova, Pottok, Rakosdia, Szokolár, Szubotica, Ujruszova; powiat sądowy Karánsebes: z gminy Obrezsa, jakoteż z miasta Karánsebes; powiat sądowy Lugos: z gmin Boldur, Remetepoganesd, Szatumik, Szkeus, Zsurest i z miasta Lugos; powiat sądowy Moldova: z gmin Berzászka, Radimna, Schellersruhe; powiat sądowy Oravica: z gmin Greovác, Kistikvány, Rakitova; powiat sądowy Temes: z gmin Czerestemes, Csukás, Gavosdia, Lugoshely, Kricsova, Zsena, Zsidóvar; powiat sądowy Teregova: z gminy Örményes, Teregova;

komitat Máramaros, powiat sądowy Izavölgy: z gmin Dragomérfalva, Izasópatak; powiat sądowy Sugatag: z gmin Aknasugatag, Bárdfalva, Mikolapataka, Somosfalva; powiat sądowy Visó: z gminy Felsövisó;

komitat Maros-Torda, powiat sądowy Maros-Alsó: z gmin Csiba, Gyalakuta, Havadtö, Kisgörgeny, Nyaradkarácsonfalva; powiat sądowy Maros-Felsö: z gmin Nagyernye; powiat sądowy Régen-Alsó: z gmin Beresztelke, Erdöszengyel, Hétbükk, Kincses, Szentmihály i z miasta Szászregen; powiat sądowy Régen-Felsö: z gmin Liget, Magyaró;

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Köhalom: z gmin Halmágy, Köhalom, Lemnek, Longodár, Oláhtyukos; powiat sądowy Medgyes: z gminy Barátbely i z miasta Medgyes; powiat sądowy Nagysink: z gmin Brulya, Dombos, Kálbor, Prázsmár; powiat sądowy Segesvár: z gminy Szászujfalu; powiat sądowy Szentágota: z gmin Mardos, Netus, Vessöd;

komitat Nógrád, powiat sądowy Gács: z gmin Felsötiszovnik, Tamási;

komitat Nyitra, powiat sądowy Ersekujvár: z gmin Bánkeszi, Felsöszöllös, Komját, Tardoskedd, Tótmegyer; powiat sądowy Galgóc: z gmin Felsövasárd, Gellénfalu; powiat sądowy Nagytapolcsány: z gmin Vámosujfalu; powiat sądowy Nyitra: z gmin Abalehota, Csalad, Csevi, Felsöelefánt, Kiscetény, Kolom, Nagycétény Nagylapas, Üzbég, Zsére;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Bia: z gminy Törökbalint; powiat sądowy Vác: z gmin Acsa, Galga mácsa, Rákospalota, Szöd, Ujpest, Vácbottyán, Veresegyház, Zsidó i z miasta Vac;

komitat Pozsony, powiat sądowy Galánta: z gminy Vágszerdahely; powiat sądowy Nagyszombat: z gmin Szered, Szomolány: powiat sądowy Szempc: z gmin Kissenkvitz, Sárfö;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Bogdány: z gminy Demecser; powiat sądowy Dada-Felsö: z gmin Balsa, Bercel, Buj, Gava, Pasvab, Rakamaz; powiat sądowy Kisvárda: z gmin Gyulaháza, Kekcse, Kisvarda, Komoró, Laskod, Pátroha, Puszadobos;

komitat Szeben, powiat sądowy Nagydisznót: z gmin Alsósebes, Cód, Felek, Kistalmács, Nagydisznód; powiat sądowy Nagyszeben: z gmin Kiscsür, Kistorony, Nagycsür, Szelindek; powiat sądowy Szelistye: z gmin Mág, Orlát; powiat sądowy Szerdahely: z gmin Kisapold, Nagyapold, Nagyludas, Omlás; powiat sądowy Ujegyház: z gmin Alcina, Bendorf, Hortobágyfalva, Kürpöd, Márpod, Ujegyház, Vurpod;

komitat Szepes, powiat sądowy Gölnicbanya: z gminy Nagyfolkmár; powiat sądowy Szepesváralja: z gminy Polyanóc;

komitat Szolnok-Dobaka, powiat sądowy Csákigorbó: z gmin Aranymezö, Bujdos, Csákigorbó;

komitat Temes, powiat sądowy Buziás: z gmin Dragsina, Ikloda, Kádár, Nickyfalva, Szinyérszeg, Temesvukovár, Végvár; powiat sądowy Csákova: z gmin Berény, Gilád, Liebling; powiat sądowy Detta: z gmin Detta, Gáttája, Gertenyes, Móricföld, Sósd, Szkulya; powiat sądowy Fehértemplom: z gmin Krusica, Vracsevgáj i z miasta Fehértemplom; powiat sądowy Kubin: z gminy z gmin Delıblát, Gálya, Székelykeve, Temeskubin, Temessziget; powiat sądowy Rékás: z gminy Hissziás; powiat sądowy Ujarad: z gmin Keresztes, Kisfalud, Réthát; powiat sądowy Versec: z gmin Jakuba, Vinga: z gminy Baracháza, Mercyfalva;

komitat Torda-Aranyos, powiat sądowy Felvinc: z gmin Alsófüged, Gerend; powiat sądowy Torda: z gmin Aranyospolyán, Keresztes, Komjátszeg, Mezökót, Mezöörke, Túr;

komitat Torontal, powiat sądowy Bánlak; z gminy Dolác, Györgyház, Nagygaj; powiat sądowy Módos: z gmin Bóka, Gyér, Macedonia, Rudna; powiat sądowy Nagybecskerek: z gmin Kistorák, Lukácsfalva, Nagytorak, Perlasz i z miasta Nagybecskerek; powiat sądowy Törökkanizsa: z gminy Törökkanizsa;

komitat Udvarhely, powiat sądowy Homoród: z gmin Bibarcfalva, Daróc, Felsörákos, Homoródalmás, Kisbacon, Lövete, Magyarhermány, Szentpéter, Vargyas; powiat sądowy Székelykeresztur: z gmin Vözöd; powiat sądowy Udvarhely: z gmin Agyagfalva, Béta, Bögöz, Kápolnásoláhfalu, Küküllökeményfalva, Matisfalva, Oroszhegy, Zetelaka i z miasta Székelyudvarhely;

komitat Zemplén, powiat sądowy Varanno: z gmin Benkófalva, Opálhegy, Tapolybánya;

komitat Zólyom, powiat sądowy Beszterbanya: z gmin Libetbanya, Palos i z miasta Besztercebánya; powiat sądowy Breznóbánya: z gmin Beneshaza, Boroszuó, Cserpatak, Szentandrás, Czikla; powiat sądowy Nagyszalatna: z gminy Nagyszalatna; powiat sądowy Zólyom: z gmin Berezna, Lakóca;

jakoteż z municypalnych miast Kolozsvár, Székesfehérvár, Ujvidék, Zombor;

c) **z powodu zarazy róży wąglikowej wprowadzanie świń:**

komitat Alsó-Fehér, powiat sądowy Alvinc: z gminy Alvinc; powiat sądowy Kisenyed: z gminy Gergelyfaja, Kisenyed; powiat sądowy Marosujvár: z gminy Kerü; powiat sądowy Verespatak: z miasta Abrudbanya;

komitat Arad, powiat sądowy Borossebes: z gminy Szaturo;

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Zenta: z gminy Magyarkanizsa; powiat sądowy Zsablya: z gminy Csurog;

komitat Baranya, powiat sądowy Pécsvárad: z gmin Fazekasboda, Geresd, Himesháza, Nagypall, Pereked, Pécsvárad, Püspöklak, Szür;

komitat Bars, powiat sądowy Verebély: z gminy Pozba;

komitat Békés, powiat sądowy Szeghalom: z gminy Vesztö;

komitat Bihar, powiat sądowy Belényes: z gminy Kebesd, Zzöd;

komitat Borsod, powiat sądowy Ozd; z gmin Lénarddaróc; powiat sądowy Szentpéter: z gmin Alacska, Berente;

komitat Brasso, powiat sądowy Alvidék: z gmin Botfalu, Földvár, Prászmár, Szászhermány, Veresmart; powiat sądowy Felvidek: z gmin Bárcaujfalu i z miasta Brassó; powiat sądowy Hétfalu: z gminy Csernátfalu;

komitat Csik, powiat sądowy Felcsik: z gminy Csikmindszent;

komitat Csongrád, powiat sądowy Tiszáninnen: z gmin Horgos, Kiskundorozsma, Sandorfalva;

komitat Fogaras, powiat sądowy Alsóárpás: z gminy Kerc; powiat sądowy Fogaras: z gminy Fogaras; powiat sądowy Sárkány: z gminy Persány;

komitat Gömör-Kishont, powiat sądowy Garamvölgy: z gmin Pohorella, Sunyac; powiat sądowy Rosznyó: z gmin Alsósajó, Berdárka, Berzéte, Feketépatak, Hárskut, Körös, Nagyhnilec, Rudna jakoteż z miasta Rozsnyó,

komitat Háromszék, powiat sądowy Kézd: z gmin Albis, Dálnok, Esztelek, Futásfalva, Lemhény, Peselnek, Torja; powiat sądowy Orba: z gmin Barátos, Gelence, Petöfalva; powiat sądowy Seps: z gmin Angyalos, Komolló, Kökös, Lisznyó, Mikóujfalu, Uzon, Szentivánlaborfalva i z miasta Sepsisentgyörgy;

komitat Hont, powiat sądowy Bát: z gminy Csánk; powiat sądowy Ipolynyék: z gminy Leszenye;

komitat Hunyad, powiat sądowy Hátszeg: z gminy Oraljaboldogfalva; powiat sądowy Puj: z gminy Ponor;

komitat Jász-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Tisza-Felsö: z gmin Dévaványa, Kunmadaras i z miasta Karcag; powiat sądowy Tisza-Közép: z gmin Szajol i z miasta Szolnok;

komitat Kis-Küküllö, powiat sądowy Erzébetváros: z gminy Szénaverös;

komitat Kolozs, powiat sądowy Mocs: z gminy Magyarkalyan; powiat sądowy Nádasment: z gmin Magyargorbó, Magyarsárd, Szentmihálytelke, Szucsák, Vista; powiat sądowy Nagysármás: z gmin Budatelke, Pusztakamarás; powiat sądowy Teke: z gminy Nagyida;

komitat Krassó-Szörény, powiat sądowy Béga: z gminy Remetelunka; powiat sądowy Bogsán: z gminy Vermes; powiat sądowy Jám: z gminy Berlistye;

komitat Liptó, powiat sądowy Rózsahegy: z gmin Gombás, Háromrevuca;

komitat Maros-Torda, powiat sądowy Maros Felsö: z gmin Jedd, Kebele, Kislekence, Koroeka, Mezörücs, Nyárádgálfalva, Pusztaalmás; powiat sądowy Nyárádszereda: z gminy Bö, Tompa; powiat sądowy Régenfelsö: z gminy Gödemesterháza;

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Köhalom: z gmin Alsórakos, Rádos, Szasztyukos Zsibeck; powiat sądowy Med-

gyes: z gminy Bolya; powiat sądowy Segesvár: z gminy Sárpatak;

komitat Nógrád, powiat sądowy Gács: z gmin Gácslehcta, Podrecsány, Sülye, Totkisfalu, Veres;

komitat Nyitra, powiat sądowy Ersekujvár: z gmin Kiskér, Nagykéer; powiat sądowy Galgóc: z gminy Lakács; powiat sądowy Nyitra: z Nagyhind, Ürmény; powiat sądowy Pöstyén: z gmin Nagykosztolány, Nizsna, Pöstyén, Vigvár; powiat sądowy Privigye: z gmin Bajmoc, Németprona; powiat sądowy Vágsellye: z gminy Tornóc;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Vác: z gminy Váckisujfalu;

komitat Pozsony, powiat sądowy Szempc: z gmin Nagysenkvic, Terling i z miasta Modor;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Bogdány; z gminy Sónyö; powiat sądowy Kisvárda: z gmin Dombrád, Kisvárda;

komitat Szeben, powiat sądowy Naszeben: z gminy Szenterzsébet; powiat sądowy Szerdahely: z gminy Toporcsa;

komitat Szepes, powiat sądowy Gölnicbánya: z gmin Ikelfálu i z miasta Gölnicbánya; powiat sądowy Igló: z miasta Igló; powiat sądowy Löcse: z gmin Kiskunchfalu, Zavada i z miasta Löcse; powiat sądowy Szepesváralja: z gmin Krompach, Szepesmindszent i z miasta Szepesváralja;

komitat Temes, powiat sądowy Rékás: z gminy Iktár, Mélynádas; powiat sądowy Ujarad: z gmin Kisszentmiklós, Zádorlak; powiat sądowy Versec: z gminy Varadja;

komitat Torda-Aranyos, powiat sądowy Felvinc: z gmin Felsöfüged; powiat sądowy Torockó: z gmin Alsószolcsva, Aranyosrákos, Offenbánya;

komitat Torontal, powiat sądowy Bánlak: z gminy Györgyáz; powiat sądowy Törökbecse: z gminy Beodra;

komitat Trencsén, powiat sądowy Illava: z gminy Dubnic; powiat sądowy Zsolna: z gminy Rajec;

komitat Turóc, powiat sądowy Mosócznió: z gmin Alsóstubnya, Dubovo, Dvorec, Kiscsepcsény, Kisfalu, Lászlófalu, Liesnó, Mosóc, Tótpróna, Znióváralja; powiat sądowy Szent-Martonblatnica: z gmin Bálinifalu, Blatnica, Bisztricska, Deákfalu, Károlyfalu, Laszkár, Nagyjeszen, Necpáll, Prekopa, Priboc, Potrágy, Ruttka, Szucsány, Treboszto, Turócszentmárton;

komitat Udvarhely, powiat sądowy Homoród: z gminy Dálya; powiat sądowy Székelykeresztúr: z gmin Martonos, Medesér, Szentdemeter, Tarcsafalva;

komitat Zemplén, powiat sądowy Varannó: z gminy Felsökázmér;

komitat Zólyom, powiat sądowy Breznóbánya: z gmin Feketebalog, Garamhidvég Kisgaram, Olaszka: powiat sądowy Zólyom: z gminy Szliács;

jakoteż z municypalnych miast Marosvásárhely;

d) **z powodu ospy u owiec, wprowadzanie owiec:**

komitat Arad, powiat sądowy Pécska: z gminy Ópécska;

komitat Kis-Küküllö, powiat sądowy Dicsöszentwárton: z gmin Bernád, Bonyha, Désfalva, Haranglàb, Kisszentlászló, Küküllöszéplak, Leppend, Vámosgáfalva; powiat sądowy Erzsébetvaros: z gmin Domald, Fületelke, Gógánváralja, Kisszöllös, Kund, Nagykend, Oláhsólymos, Oláhszentlászló, Szászöményes, Szémaverös, Zágor; powiat sądowy Radnót: z gmin Buzásveseuyö, Kiscserged, Nagycserged, Nagyteremi;

komitat Krassó-Szörény, powiat sądowy Bozovics; z gminy Mocseris powiat sądowy Jam: z gminy Udvarszállás; powiat sądowy Teregova; z gminy Lupusnicsel;

komitat Maros-Torda, powiat sądowy Marosalsó: z gmin Gyalakuta, Harasztkerek, Havadtö, Kelementelke Kisgörgény, Mezöpanit, Nyáràdkarácsonfalva, Nyárádszentbenedek, Szentgerice, Szentháromság, Szövérd; Badasd, Baja; powiat sądowy Marosfelsö: z gmin Mesásámsond- Nyárádgáfalva, Udvarfalva; powiat sądowy Nyárádszereda: z gmin Abod, Esókfalva, Erdöszentgyárgy, Geges, Kibéd, Sóvárad, Szovata;

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Köhalom: z gminy Oltbogát; powiat sądowy Segesvár: z gminy Sárpatak;

komitat Temes, powiat sądowy Fehértemplom: z gminy Temesstrázsza; powiat sądowy Ujarad: z gmin Németszentpéter, Székesút;

komitat Tolna, powiat sądowy Völgység; z gminy Mucsfa;

komitat Torda-Aranyos, powiat
komitat Torontál, powiat sądowy Alibunár: z gminy Alibunár; powiat sądowy
sądowy Felvinc: z gmin Kercsed, Mohács; Párdány: z gminy Fény; powiat sądowy Perjámos: z gmin Perjámos, Pészak;

komitat Udvarhely, powiat sądowy Homoród; z gminy Szentegyházasoláhfalu; powiat sądowy Székelykeresztur: z gmin Bözöd, Bözödujfalu, Csöb, Enlaka, Rava; powiat sądowy Udvarhely: z gmn Kápolnásláhfalu, Kecsetkisfalud, Parajd;

komitat Zólyom, powiat sądowy Zólyom: z gminy Nagyrót, Számpor;

jakoteż z municypalnego miasta Hódmezövásárhely;

2. Z Kroacyi Slawonii:

a) z powodu **pomoru świń wprowadzanie świń:**

komitat Belovar-Križevci, powiat Garešnica: z gminy Vukovje veliko; powiat Kutina, Sinac; z gminy Popovača;

komitat Lika-Krbava, powiat Brinje: z gminy Brinje; powiat Otočac: z gmin Otocac; powiat Korenica: z z gminy Petrovoselo ličko;

komitat Modruš-Rieka, powiat Crkvenica: z gminy Bribir; powiat Slunj: z gminy Veljun;

komitat Požega, powiat Novagradiska: z gmin Nova Gradiška, Rešetari;

komitat Sriem, powiat Vukovar: z gmin Lovas, Sotin; Bobota, Markušica, Vera; powiat Sid z gmin Sid, Vašica mała; powiat Zemun z gmin Bežanija, Simanovci;

komitat Zagrzeb, powiat Dvor: z z gmin Dvor, Divuša, Rujovac; powiat Jaska; z gminy Pleŝivica; powiat Kostajnica: z gmin Dubica; powiat Petrinja: z gmin Graduša, Gora;

jakoteż z municypalnych miast Osiek, Zemun;

b) **z powodu zarazy stadniczej wprowadzanie zwierząt jednokopytowych** (koni, osłów, mułów, mułoosłów):*)

komitat Zagreb, powiat Sweti-Iwan-Zelina: z gminy Moravce;

II.

Z dawniej wydanych zakazów z powodu zawleczenia zaraz zwierzęcych utrzymuje się nadal w mocy zakazy:

1. Z Węgier:

a) z powodu zawleczenia **zarazy pyskowo-racicowej zakaz wprowadzania zwierząt racicowych** (bydła rogatego, owiec, kóz, świń):

z następujących powiatów sądowych: Keszthely, Nova, Pacsa, Zalaegerszeg, łącznie z miastem tej samej nazwy, Zalaszentgrót (komitat Zala);

b) z powodu zawleczenia **pomoru świń zakaz wprowadzania świń:**

z następujących powiatów sądowych: Cserehát, Füzer, Göncz, Kassa, Szikszó, Torna (komitat Abauj-Torna), Balázsfalva, Nagyenyed łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Alsó-Feher), Arad, Borosjenö, Elek, Kis-Jönö Nagyhalmágy, Pécska, Ternova, Világos, (komitat Arad), Apatin, Baja, Bácsalmas, Hodsag, Kula, Németpalanka, Topolya, Ujvidek, Zombor (komitat Bács Bodrog), Baranyavár, Hegyhát, Mohács, Pecs, Siklós, Szent-Lörincz (komitat Baranya), Léva łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Bárs), Békés, Békés-Csaba, Gyula łącznie z miastem tej samej nazwy, Orosház, Sarvas (komitat Békés), Alsóvereczke, Felvidek, Latorcza, Mezökaszony, Munkács łącznie z miastem tej samej nazwy Szolyva, Tiszabát łącznie z miastem Beregszász (komitat Bereg), Naszód (komitat Besztercze Naszód), Bél, Berettyó-Ujfalu, Derecske Elesd, Er-Mihályfalva, Központ, Magyar-Cséke, Margitta, Mezö-Keresztes, Nagy-Szalonta, Szalárd, Székelyhyd, Tenke, (komitat Bihar), Eger, Mezöcsát, Miskolcz łącznie z miastem tej samej nazwy, Szendrö (komitat Borsod), Battonya, Kovácsház, Központ łącznie z miastem Makó, Nagylák (komitat Csanád), Csongrad, Tiszán-Tul łącznie z miastem Szentes (komitat Csongrád), Esztergom łącznie z miastem tej samej nazwy, Párkány (komitat Esztergom) Adony, Mór, Sárbogárd, Székes-Fejérvár, Vál (komitat Fejér), Rimaszécs, Rimaszombat łącznie z miastem tej samej nazwy, Tornalia (komitat Gömör Kis-Hont), Puszta, Toszigetcsilizköz, (komitat Györ), Hajdú-Szoboszló łącznie z miastem tej samej nazwy, Központ (komitat Hajdú), Eger łącznie z miastem tej samej nazwy, Gyöngyös łącznie z miastem tej samej nazwy, Hatvan, Heves, Pétervásár, Tisza-Füred (komitat Heves), Ipolyság, Szob (komitat Hont), Algyógy, Brád, Déva łącznie z miastem tej samej nazwy, Hunyad łącznie z miastem Vajda Hunyad, Körösbánya, Maros-Illye, Szászváros, łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Hunyad), Alsó-Jászság, Also-Tisza, Felsö, Jászság łącznie z miastem Jász-Berény, (komitat Jász-Nagy-Kun-Szolnok), Dicsö-Szent-Márton, Hosszusszo, Radnót (komitat Kis-Küküllö), Koloszvár łącznie z miastem Kolosz, (komitat Kolosz), Csallóköz, Gesztes, Tata, Udvárd (komitat Komarom), Maros (komitat Krasso-Szöreny), Huszt Sziget, łącznie z miastem Máramaros-Sziget, Taraczviz, Tecsö (komitat Maramáros), Magaróvar, Nezsider Rajka (komitat Moson), Balassa-Gyarmat Fülek, Losoncz łącznie z miastem tej samej nazwy, Nógrád, Szécsény, Szirak (komitat Nógrád) Nyitrazsambokrét (komitat Nyitra), Abony łącznie z miastami Czegléd i Nagy-Körös, Alsó-Dabas, Dunavecse Gödöllö, Kalocsa, Kiskörös łącznie z miastem Kiskunhalas, Kis-Kun-Felegyháza łącznie z miastem tej samej nazwy, Kun-Szént-Miklos, Monor, Nagy-Káta, Pomáz łącznie z miastem Szent-Endre, Raczkeve (komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun), Alsocsallóköz Felsöczallóköz, Pozsony łącznie z miastem Szentgyörgy (komitat Pozsony), Alsótarcza, Felsötarcza łącznie z miastem Kizseben, Makovicza, Sirocka łącznie z miastem Eperjes, Szekcsö, łącznie z miastem Bartfa, Tapoly, (komitat Sáros), Barcs, Csurgó, Igal, Kaposvár łącznie z miastem tej samej nazwy, Lengyeltót, Marczal, Nagy-Atád, Szigetvár, Tab, (komitat Somogy), Csepreg, Csorna, Felsöpulya, Kapuvár, Kismarton łącznie z miastami Kismarton i Ruszt, Nagymarton, Sopron (komitat Sopron), Alsó-Dada łącznie z miastem Nyiregyháza, Nagy-Kálló, Nyir-Bátor, Tisza, (komitat Szabolcs), Csenger, Erdöd, Fehérgyarmad, Máteszalka, Nagy-Bánya, łącznie z miastem Nagy-Bánya i Felsö-Bánya, Nagy-Károly łącznie z miastem tej samej nazwy, Nagysomkút, Szatmár, Szinyér-Varalja (komitat Szatmár), Krasna, Szilágycseh, Szilágy-Somlyó łącznie z miastem tej samej nazwy, Tasnád, Zilah łącznie z miastem Zsibo, (komitat Szilágy), Betlen, Deés łącznie z miastem tej samej nazwy, Kékes, Magyarlápos, Nagyilonda, Szamos-Ujvár łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Szolnok-Doboka), Lippa (komitat Temes), Dombovár, Dunaföldvár, Központ, Simontornya, Tamas, Völgysék (komitat Tolna), Maros-Ludas, (komitat Torda-Aranyos), Alibunár, Antalfalva, Csene, Nagyki-Trenczén) Tiszaninnen, Tiszantúl, (komitat Ugocsa), Kapos, Szobrancz, Ungvár łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Ung), Celldömölk Felsöör, Körmend, Köszeg łącznie z miastem tej samej nazwy, Németujvar, Sárvár, Szombathely łącznie z miastem tej samej nazwy, Vasvár (komitat Vas), Devecser, Enying, Pápa łącznie z miastem tej samej nazwy, Veszprem łącznie z miastem tej samej nazwy, Zircz (komitat Veszprem), Alsö-Lendva, Csáktornya, Kanizsa łącznie z miastem Nagy-Kanizsa, Keszthely, Letenye, Nova, Pacsa, Perlak, Sümeg, Tapolcza, Zala-Egerszeg łącznie z miastem tej samej nazwy, Zala-Szent-Grót (komitat Zala), Bodrogköz, Galczécz, Nágymihály, Sárospatak, Sataraljaujhely, łącznie z miastem tej samej nazwy, Szerencs, Sztropko, Tokay (komitat Zemplén), jakoteż z municypalnych miast Baja, Debreczen, Hódmezövásárhely, Kassa, Kecskemét, Komárom, Pozsony, Sopron, Szabadka, Szátmár Németi.

2. Z Kroacyi-Slawonii:

z powodu zawleczenia pomoru zakaz wprowadzania świn z następujących powiatów: Belovar łącznie z miastem tej samej nazwy, Cazma (łącznie z miastem Ivanec), Gjurgjevac, Grubišnopolje, Koprivnica łącznie z miastem tej samej nazwy, Križevci łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Belovar Kriżevci), Vojnić (komitat Modrus-Rieka), Brod łącznie z miastem tej samej nazwy, Daruvar, Novska, Pakrac, Pożega, łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Pożega), Ilok, Irig, Mitrovica łącznie z miastem tej samej nazwy, Ruma, Vinkovci, Zupanje, (komitat Sriem [Syrmien]) Ivanec, Klanjec, Krapina, Ludbrieg, Novimarof, Pregrada, Varaždin, Zlatar, (komitat Varaždin), Djakovo, Miholjac dolnji, Nasice, Osiek, Slatina, Virovitica (komitat Virovitica), Dugoselo, Karlovac łącznie z miastem tej samej nazwy, Pisarovina, Sisak łącznie z miastem tej samej nazwy, Stubica, Sveti-Ivan-Zelina, Velika Gorica, Vrginmost, Zagreb (komitat Zagreb), jakoteż z municypalnego miasta Varaždin.

III.

Z powodu zaraz w granicznych powiatach i tak:

a) z powodu **zarazy pyska i racic** w granicznych powiatach sądowych Jad, łącznie z miastem Besztercze (komitat Beszte rcze-Naszod), Ökörmezö, Tiszavölgy (komitat Máramaros), na Węgrzech zakazane jest wprowadzanie zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz, świń).

b) z powodu **pomoru** w powiatach sądowych Jád, łącznie z miastem Beszterczc-Oradna (komitat Beszlercze Naszód), Ökörmezö, (komitat Máramaros), Vágujhely (komitat Nyitra), Késmárk łącznie z miastem Késmárk, Leibicz i Szepes-Béla, (komitat Szepes), Trencsen, łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Trencsen); Berezna (komitat Ung) Muraszombat, Szentgotthárd (komitat Vas). Homonna (komitat Zemplen) na Węgrzech i w powiatach Čabar, (komitat Modruš-Rieka), Jaska (komitat Zagrzeb), w Kroacyi-Slawonii zakazane jest wprowadzanie świń,

c) z powodu **róży waglikowej** w powiatach sądowych Vár, (komitat Arva), Miava, Szakolcza, łącznie z miastem tej samej nazwy, Vagujhely (komitat Nyitra), Malaczka (komitat Pozsony), Késmárk, łącznie z miastem Késmárk, Leibicz, Szepes-Bela, Szepes-Szombat, łącznie z miastem Poprád, (komitat Szepes) Puchó, Trencsén, łącznie z miastem tej samej nazwy Vagbesztercze, (komitat Trencsén) na Węgrzech zakazany jest przywóz świń,

z powyżej nazwanych powiatów do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa na podstawie zarządzeń wydanych przez c. k. Starostwa Dolinie, Feldbach, Gänserndorf, Göding, Gurkfeld, Kimpolung, Lisku, Loitsch, Luttenberg, Mistelbach, Nadwórnie, Nowym Targu, Radkersburg, Rudolfswert, Stryju, Turce, Tschernembl, Ungarisch Brod, Wallachisch-Meseritsch.

Dla zwierząt przeznaczonych do wprowadzenia winny być dostarczone paszporty bydlęce, wydane urzędownie i udowadniające, że w miejscu pochodzenia zwierząt ani w gminach sąsiednich, względnie w rejonach gmin sąsiednich w ciągu ostatnich 40 dni przed wysłaniem dotyczących zwierząt nie panowała żadna choroba stadna, któraby się nie mogła udzielić tym zwierzętom i względem której istnieje obowiązek donoszenia.

Gdyby u zwierząt takiego pochodzenia stwierdzono w stacyi przeznaczenia istnienie jakiejś zarazy, natenczas należy odnośny transport — o ileby nie można zezwolić na przewiezienie zwierząt wprost do publicznej rzeźni połączonej torem ze stacyą kolejową — przy zachowaniu obowiązujących pod tym względem szczególnych przepisów, zwrócić do stacyi nadawczej obszaru pochodzenia zwierząt.

Posyłki świeżego mięsa mają być zaopatrzone certyfikatami, stwierdzającymi, że zwierzęta przy oględzinach przedsięwziętych według przepisu tak przed, jakoteż i po rzezi uznał weterynarz urzędowy za zdrowe.

Niniejsze rozporządzenie znosi rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 14., 21. i 28. września 1905 L. 41.694, 42.899 i 43.625 ogłoszone tutejszemi obwieszczeniami z 15., 22. i 29. września 1905 L. 135.321, 139.081 i 142.801 („Gazeta Lwowska“ z 19. i 24. września oraz 3. października 1905 Nr. 213, 218 i 224).

Przekroczenia niniejszego zakazu karane będą według §§ 44. i 45. ogólnej ustawy o tłumieniu chorób stadnych, a do transportów zwierząt, wprowadzonych wbrew zakazowi, będą zastosowane przepisy § 46. ustawy z 29. lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35).

Powyższe zarządzenia wchodzą w życie z dniem ogłoszenia w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

C. k. Namiestnictwo.

Lwów, dnia 7. października 1905.

L. cz. Prez. 1649 (18/5) [7851 1—3]

Obwieszczenie.

Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie zamianował dla czwartej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych przy c. k. sądzie obwodowym w Samborze dnia 20. listopada 1905 o godz. 9 rano się rozpoczynającej przewodniczącym c. k. Radcę Dworu jako Prezydenta sądu obwodowego Ambrożego Janowskiego, zaś zastępcami przewodniczącego c. k. Wiceprezydenta sądu obwodowego Marcego Tustanowskiego, c. k. radcę wyż. sądu kraj. Karola Kaweckiego i c. k. Radców sądu kraj. Jana Grafa, Dyonizego Haydera, Alojzego Dobrzańskiego, Józefa Kohmanna i Władysława Donichta.

Sambor, 1. października 1905.

L. cz. Prez. 3350 (18/5) [7806]

Obwieszczenie.

C. k. Prezydyum sądu kraj. wyższego w Krakowie ustanowiło dla Trybunału sądu przysięgłych przy tutejszym sądzie na IV. zwyczajną 20. listopada 1905 rozpocząć się mającą kadencyę, Radcę Dworu i prezydenta sądu obwodowego Leonarda Łukaszewskiego, zaś zastępcami przewodniczącego Wiceprezydenta sądu obwodowego Kazimierza Kropaczka, Radców sądu kraj. wyż. Władysława Jaśkiewicza, Władysława Peszkowskiego i radców sądu krajowego Ludwika Niecia, Macieja Jarosiewicza, Ernesta Wernera i dr. Franciszka Mietelskiego.

C. k. Prezydyum sądu obwodowego.

Rzeszów, 30. września 1905.

L. cz. C. I. 197/5 (4) [7821]

Przeciw Józefowi Kędzierskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dynowie przez Antoninę Krasnopolską i małol. Wojciecha Krasnopolskiego pozew o uznanie ojcostwa i płacenie alimentów.

Celem strzeżenia praw Józefa Kędzierskiego, ustanawia się pana c. k. notaryusza Bęgziaka w Dynowie kuratrem.

Tenże kurator zastępować będzie Józefa Kędzierskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Dynów, dnia 22. sierpnia 1905.

---

*) Zakaz ten nie tyczy się koni wojskowych.

Medal złoty na wystawie w Buczaczu w r. 1905.

JULIAN SOLIK

przedtem Fr. MROZINSKI
we Lwowie, przy ul. Sobieskiego l. 7
poleca wszelkie gatunki futer.

FUTRA do podróży, Paletoty męzkie i Saka damskie podług najnowszych fasonów, Pelryny, Żakiety, Kołnierze, Boa, Zarękawki, Czapeczki damskie, Kołpaki, Czapki męskie. Skóry we wszystkich gatunkach pojedyńczo i hurtownie, oraz Wierzchy gotowe do futer męzkich jakoteż damskich
Materye najnowsze na wierzchy w największym wyborze.
Ceny umiarkowane stało. Cenniki na żądanie gratis.

Po cenach

redakcyjnych ogłoszenia do wszystkich bez wyjątku dzienników lwowskich, krakowskich, warszawskich, wiedeńskich, czeskich, francuskich etc., czasopism fachowych miejscowych, zamiejscowych i zagranicznych, zamówienia na klisze i rysunki do ogłoszeń, prenumeratę na wszelkie pisma

przyjmuje

Ajencya dzienników i ogłoszeń
SOKOŁOWSKIEGO
we Lwowie, Pasaż Hausmana l. 9.

Kosztorysy gratis.

FABRYKA ASFALTU I PAPY DACHOWEJ
inż. SZELIGI ŁYSZKIEWICZA
LWÓW, UL. ŚW. MARCINA L. 29.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 3 halerzy, tłustym petitem 4 halerzy.

Stajnia

na dwa konie zaraz do wynajęcia. Ulica Zyblikiewicza 37.

Znakomitych cukrów funt 80 cnt. Karmelków 40 cnt. poleca

Fabryka Troczyńskiego
Lwów, ul. Fredry.

Żądajcie darmo

i opłatnie, obszerny cennik krajowych wyrobów tkackich na rok 1905 płócien domowych, web czysto lnianych, bielizny stołowej, ręczników, dym, chustek do nosa i t. p. wyrobów pierwszej jakości — ceny niskie. Adres: **M. Gonet tkacz w Korczynie.**

Medal Złoty — Hors Concours

ASTHMA i KATARY

Leczą się przez użycie
Cygaretek i Proszku

ESPIC

DUSZNOŚĆ
KASZEL, ZAKATARZENIE, NEWRALGIE

Fumigator piersiowy ESPIC do nakadzania jest najskuteczniejszym środkiem do pokonania słabości organów oddechowych.

Cygaretki ESPIC'a były **pierwsze** które przepisywano przeciw Astmie i **jedyne** których rozgłos utrwaliło sześćdziesięcioletnie powodzenie.

Przyjęte w szpitalach francuskich i zagranicznych i upoważnione specyalnie w Cesarstwie Rossyjskiem z następującą wzmianką:

«**Rada Lekarska Cesarstwa**, *biorąc na uwagę że* «*Cygaretka przeciw Astmie* **Espic'a są rzeczywiście** «**skuteczne w napadach Astmy, upoważnia** «**wprowadzanie tego specyfiku do Rossyi.**»

Proszek antyastmatyczny **ESPIC'a** składający się z tych samych roślin co cygaretka, zalecany jest szczególnie osobom delikatnym, którym z trudnością przychodzi używanie tych ostatnich.

We wszystkich znacznych Aptekach Francyi i zagranicą

Sprzedaż hurtowa: **20, ul. Saint-Lazare, w Paryżu.**
Wymagać własnoręczny podpis jak wyżej.

We Lwowie dostać można w aptece Ruckera.

Lwowska fabryka chemiczna „TLEN"
Lwów-Zamarstynów

wyrabia i poleca:

Mydła toaletowe od najtańszych do najwykwintniejszych nieustępujące mydłom zagranicznym.
Perfumy z naturalnych wyciągów kwiatowych.
Woda kolońska zwykła, kwiatowa i angielska.
Pudr „Ennice" w 3 kolorach.
Atrament kancelaryjny.
Atrament kolorowy.
Farby do stampilij.
Guma do klejenia.
Płyn do wywabiania plam.
Srodki opatrunkowe.
Kąpiele z kwasem węglnym a la Nauheim.
Kąpiele balsamiczno-borowinowe.

Nabyć można we wszystkich znaczniejszych aptekach, drogueryach i sklepach galanteryjnych.
Prospekty i cenniki franco i gratis.

Nowość! Nowość!

Kawa palona

z własnego parowego palenia codziennie świeżo palona!

KAWA PALONA ściśle podług zasad **hygieny**, zapomocą **gorącego powietrza** — znakomita w smaku i aromacie — codzień świeżo palona!

Pół kilo kawy palonej Melange	Nr. I.	— zł. 70 ct.
	Nr. II.	— zł. 90 ct.
	Nr. III.	1 zł. 10 ct.
	Nr. IV.	1 zł. 20 ct.
Melange cesarska	Nr. V.	1 zł. 40 ct.

Kawa palona za pomocą gorącego powietrza posiada zalety iż: **zachowuje znakomitą** aromę, czysty delikatny smak, **największą wydatność**, z tej przyczyny znacznie tańsza w użyciu aniżeli kawy palone w inny sposób.

Kawa palona pakowana w [illegible] pergaminowych w wadze 1, $^1/_2$, $^1/_4$ i $^1/_8$ kilo.

Poleca handel herbaty i kawy

EDMUNDA RIEDLA
we Lwowie,

ulica Teatralna l. 3, naprzeciw Katedry.

Na wszystkie

bez wyjątku PISMA CODZIENNE miejscowe, zamiejscowe, wiedeńskie, zagraniczne, F[illegible], PISMA HUMORYSTYCZNE, ILLUSTRACYE ARTYSTYCZNE, MODY, ŻURNALE, przyjmuje prenumeratę z dostawą w miejscu lub wysyłką na prowincyę po cenach redakcyjnych

Ajencya dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego
Lwów, Pasaż Hausmana 9.

Ogłoszenia do wszystkich pism najtaniej.

Już nadeszły!

OKŁADKI NA TYGODNIK ILLUSTROWANY

i do nabycia po 3 kor. 20 hal., z przesyłką pocztową 3 kor. 60 hal. **w biurze ogłoszeń i ekspedycyi Tygodnika illustrowanego**
we Lwowie, Pasaż Hausmana 9.

Pieniądze najlepiej wysyłać przekazem pocztowym.

Najwięcej rozpowszechnione pismo ilustrowane dla kobiet

Tygodnik Mód i Powieści.

Na rok 1905 zapowiadamy dwie nowele **Władysława Reymonta** z cyklu

„Nad morzami",

Gustawa Daniłowskiego **„Laureat"**, Zofii Wójcickiej **„Młodzieniec z Sais"**, i obszerną powieść **Antoniego Miecznika** pod tytułem:

„Księżna Safta".

W dziale literackim: Nowele, Sprawozdania krytyczne z literatury własnej i obcej, Artykuły w kwestyach społecznych, Korespondencye z głównych ognisk życia europejskiego i t. p.

W dziale mód co tydzień: **Rycinę kolorowaną** mód paryskich i arkusz rysunków z wzorami sukien, okryć, wogóle strojów kobiecych. Co miesiąc: **Wielki arkusz** z krojami i wzorami robót i kilka razy: **Formy z bibułki**, nadsyłane wprost z Paryża, z odpowiednieniem objaśnieniem w tekście. Co tydzień dział praktyczny p. t.: **Poradnik dla kobiet** w mieście i na wsi, zawierający informacye: Z dziedziny hygieny wedle ostatnich zapatrywać, nauki, dział pedagogiczny, dział technologii gospodarskiej i przemysłu domowego.

Część kulinarna czyli gospodarska prowadzona przez p. **Paulinę Szumlańską.**

Informacye dotyczące bieżącego zainteresowania i popytu pracy dostępnej kobiecie.

Prenumeratę na Lwów i Galicyę przyjmuje:

EKSPEDYCYA „TYGODNIKA MÓD i POWIEŚCI"
Lwów, Pasaż Hausmana 9.

we Lwowie kwartalnie **3 K.** na prow. z przesyłką pocztową **3 K. 60 h.**

Numera okazowe i prospekta gratis.

Północno Niem. Lloyd,

(Norddeutscher Lloyd)
GENERALNA AGENTURA DLA GALICYI
we Lwowie, Pasaż Hausmana 9.

Bezpośrednie połączenia przewozowe cesarskimi-pospiesznymi i pocztowymi parostatkami:

Do Stanów Zjednoczonych Ameryki:
(Nowego Yorku, Baltimore, Galveston)
Kanady; Brazylii; Argentyny (Buenos Aires).
Australii; Japonii; Chin etc.

Bilety kolejowe do każdej stacyi Północ. Ameryki.

Karty okrężne do jazdy „Na około świata".

Wszelkich wyjaśnień w sprawach podróży tak lądowych jak i morskich udziela i bilety sprzedaje:

Generalna Agentura Półn. niem. Lloydu we Lwowie,
Pasaż Hausmana 9.

Z drukarni Wł. Łozińskiego, (pod zarządem J. Niedopada), ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon Nr. 527.

Papier z fabryki Braci Fiałkowskich.